

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2021 M. RUGPJŪTIS NR. 8 (144)

SIDABRINIS STEBUKLAS

NEĮTIKĖTINĄ KOVINGUMĄ PARODŽIUSI
IR TOKIJO ŽAIDYNIŲ VICEČEMPIONĖS
TITULĄ IŠKOVOJUSI LAURA
ASADAUSKAITĖ-ZADNEPROVSKIENĖ
TAPO PIRMAJA DU OLIMPINIUS
MEDALIUS TŪRINČIA PLANETOS
PENKIAKOVININKE

LIETUVA
OLYMPIC

WWW.LTOK.LT

DALYVAUJI LOTERIJOSE – VAŽIUOJTI KARTU

8% nuo loterijos bilieto kainos keliauja
Lietuvos olimpiniam sportui

#IšviensuLTeam

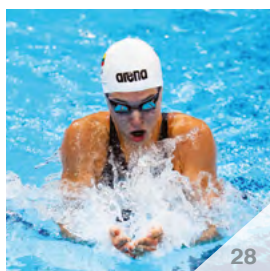
6

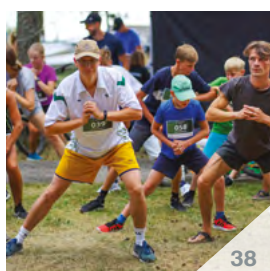
14

20

28

38

- 5** **SKAITYTOJAMS**
LTKO PREZIDENTĖS MINTYS
- 6** **ATIDARYMAS**
ŽAIDYNIŲ PRADŽIĄ PASKELBĖ IMPERATORIUS
- 8** **IŠ ARTI**
NUO PJEDESTALO – Į KOVĄ UŽ SPORTO GEROVĘ
- 12** **ŠIUOLAIKINĖ PENKIAKOVĖ**
VISOS LIETUVOS MEDALIS
- 14** **MEDIKAI**
SPRENDĖ GALVOSŪKIUS
- 17** **KULUARUOSE**
IŠŠŪKIAI – ĮVEIKTI
- 20** **IRKLAVIMAS**
EMOCINGI YRIAI
- 22** **DVIRAČIŲ SPORTAS**
IR TREKE, IR PLENTE
- 24** **LENGVOJI ATLETIKA**
TOKIJUJE IR SAPORE
- 27** **BAIDARIŲ IRKLAVIMAS**
ĮTAMPĄ PAŠALINO PIRMAS STARTAS
- 28** **PLAUKIMAS**
IR DŽIAUGSMAS, IR APMAUDAS
- 30** **IMTYNĖS**
FAVORITŲ KELIJE
- 31** **DZIUDO**
ANT TATAMIO – OLIMPINĖS PAMOKOS
- 32** **GIMNASTIKA**
VILTIS SUDAUŽĖ SKAUDUS KRYTIS
- 33** **ŠAUDYMAS**
ŠŪVIUS LYDĖJO GEROS EMOCIJOS
- 34** **SUNKIOJI ATLETIKA**
ĮVYKĖ SAVO PLANĄ
- 35** **BURIAVIMAS**
PERMAININGI VĖJAI
- 36** **UŽDARYMAS**
TOKIJAS PERDAVĖ ESTAFETĘ PARYŽIUI
- 38** **FESTIVALIS**
NIDA GYVENO OLIMPINIŲ RITMU
- 43** **ŠVIETIMAS**
Į SESIJĄ RINKOSI IŠ VISOS LIETUVOS
- 44** **ŽVILGSNIS**
TOKIJO ŽAIDYNĖS – PER SKAIČIŲ PRIZMĘ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 8 (144), 2021 m.

VIRŠĖLYJE

Joja Tokijo olimpiųjų žaidynių vicečempionė L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė

Vytauto Dranginio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Marius Grinbergas
Lina Motuzytė
Laima Stundžaitė
Birutė Pakėnaitė
Rolandas V.Eidvilas
Jaunius Šarapas
Jolanta Mockevičienė

FOTOGRAFAI

Vytautas Dranginis
Kipras Štreimikis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

—medicinos klinika, siekiantiems tiksliau

„LTeam LAB“ – oficialus Lietuvos olimpinės komandos sveikatos ir fizinės būklės įvertinimo, fizinio parengtumo stebėjimo partneris.

Sporto medicinos, mokslo ir tyrimų laboratorija, esanti „Affidea klinika“ patalpose, įkurta bendradarbiaujant su Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu. Tai – pirmą tokia laboratorija šalyje, skirta visiems – nuo sporto entuziastų iki olimpinės rinktinės narių!

 affidea
klinika

LAB

Justinas Kinderis
Šiuolaikinė penkiakovė

Konstitucijos pr. 15, Vilnius | tel. 1811

PIRMOJI LIETUVOJE

SPORTAS – NE TIK PERGALĖS

OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS – SVARBIAS STARTAS SPORTININKO KARJEROJE. APIE TOKIJO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ REZULTATUS IR IŠŠŪKIUS „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBĖJOŠI SU OLIMPINE ČEMPIONE, LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Po olimpinų žaidynių jau praėjo kelios savaitės. Kaip dabar vertinate jų rezultatus?

Pirmausia esu dėkinga ir didžiuojuosi visais sportininkais, kurie, pati mačiau, kovojo ir atidavė visas jėgas. Palaikau ir visada palaikysiu atletus, kurie kasdien dirba treniruotėse, atsidavę siekia užsibrėžtų tikslų ir niekada nepasiduoda. LTOK užduotis – prisidėti prie jų pasirengimo, nuvežti į olimpinės žaidynės ir užtikrinti, kad dalyvavimas jose būtų sklandus, o sportininkams beliktų rūpintis savo tiesioginiu darbu.

Žinoma, teoriškai medalių galėjo būti daugiau, tačiau ketvirta, šešta, septinta ar aštunta vietos olimpinėse žaidynėse tarp geriausių planetos sportininkų yra milžiniškas pasiekimas. Nepamirškime, medaliai – tik trys, o dėl jų kovoja geriausi pasaulyje.

Olimpinės žaidynės – svarbiausias sportininko karjeros startas, kuriam ruošiamasi ne ketverius metus. Šis startas kartais trunka valandą, o kartais – vos keliolika sekundžių.

Tos kelios akimirkos, kai į atletą įsmeigtos viso pasaulio akys, gali nulemti tolesnę karjerą. Pergalės atveju atletų laukia dėmesys, dovanos, garbė ir palaikymas. Ištikus nesėkmei, regis, visas per metų metus išlietas prakaitas ir nudirbtas darbas pamiršamas. Lieka tik skaičiai rezultatų lentelėje.

Kalbate prisimindama savo patirtį?

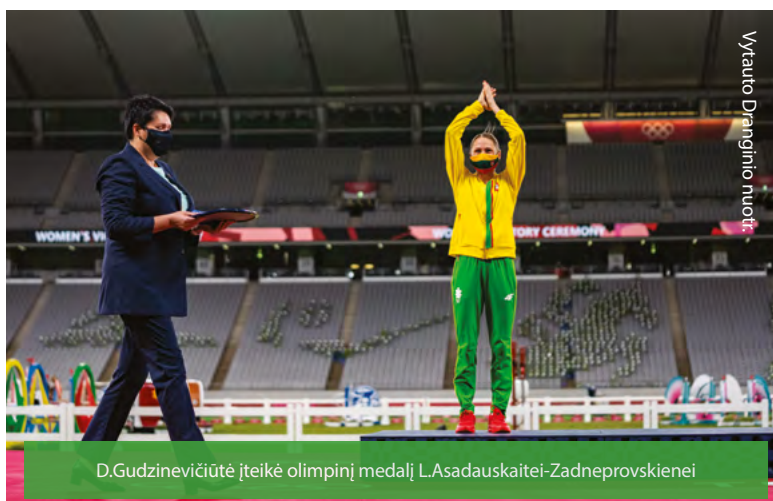
Žinoma. Puikiai žinau, ką ne tik po pergalės, bet ir po patirtos nesėkmės jaučia sportininkas. Skauda ne tik kūną – skauda sielą, graužia nusivylimas, beprotiškai sunku suvokti, kad antro šanso gali nebebūti arba jis bus dar negreitai.

Sportas – ne tik azartas, pergalės ir džiaugsmas. Jis dažnai būna nenusipėjamas, o menkiausias klaidos kaina – didžiulė. Lietuvai atstovaujantys atletai varžosi ne tik už save, trenerius, bet ir už mus visus, už visą šalį.

Kalbant apie olimpinės žaidynės, žinoma, daugiausia dėmesio skiriama sportininkams. O su kokiais iššūkiais Tokijuje susidūrė misijos vadovai?

Misijos komanda šiose olimpinėse žaidynėse atliko titanišką darbą – suorganizavo aklimatizacijos stovyklą, olimpiniam kaimelyje visus pasitiko, užtikrino geriausias sąlygas, operatyviai sprendė visus kilusius sunkumus. Pavyzdžiui, kai teko praktiškai į startą atskraidinti irkluojujų porinę keturvietę ar dviratininkę Oliviją Baleišytę.

Su misijos vadovais Einumi Petkumi ir Agne Vanagiene drąsiai imčiausi bet kokio iššūkio, nes ši komanda yra beprotiškai darbšti, atsakinga ir gali kalnus nuversti.

D.Gudžinevičiūtė įteikė olimpinį medalį L.Asadauskaitei-Zadneprovskienei

Vytauto Dranginio nuotr.

Medikų komandai taip pat netrūko darbo. Gydytojai Dalius Barkauskas, Alma Kajėnienė, psichologas Andrius Liachovičius visas tris savaites nuo ankstauro ryto iki vėlyvo vakaro sprendė sveikatos klausimus.

Komandų vadovai, treneriai – visi įdėjo daug darbo ir pastangų, kad mūsų sportininkams būtų sudarytos geriausios sąlygos treniruotis ir varžytis.

Lietuvos vardas vis dėlto skambėjo ne vienos apdovanojimų ceremonijos metu. Kaip Tarptautinio olimpinio komiteto narė teikėte apdovanojimus tam tikrų rungčių nugalėtojams, tarp jų ir penkiakovininkei Laurai Asadauskaitei-Zadneprovskienei. Koks jausmas apdovanoti olimpinis medalininkus?

Iš patirties žinau, ką stovėdami ant apdovanojimų pakylas išgyvena sportininkai, todėl man buvo didžiulė garbė tapti šios patirties dalimi.

Olimpinė chartija numato, kad olimpinų žaidynių apdovanojimų ceremonijoje medalius gali teikti tik TOK narys kartu su tarptautinės federacijos atstovu. Paprastai TOK narys sportininkams medalius kabina ant kaklo, tačiau šiais metais dėl saugumo reikalavimų atletai medalius užsikabino patys.

Kiekvienos ceremonijos metu jaučiau džiugų jaudulį, tačiau tai nesulyginama su tuo, kokios emocijos virė apdovanojant Laurą. Širdyje norėjosi ir verksti, ir stipriai ją apkabinti, tačiau kaip oficialus asmuo turėjau laikytis santūriai. Teko palaukti kitos dienos ir Laurą pasveikinti olimpiniam kaimelyje.

Kalbino Lina Motužytė

Kipno štreimikio nuotr.

Lietuvos vėliavą nešė G.Titenis ir S.Jablonskytė

ŽAIDYNIŲ PRADŽIĄ PASKELBĖ IMPERATORIUS

VĒLYVĄ LIEPOS 23-IOSIOS VAKARĄ VIETOS LAIKU JAPONIJOS IMPERATORIUS NARUHITO PASKELBĖ – TOKIJO OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS ATIDARYTOS.

Metais vėliau nei planuota prasidėjusios žaidynės uždaroje arenose ir stadionuose vyko be žiūrovų – išimtis padaryta tik dviračių trekui. Kitokios – taip jas savo kalboje pavadino Tarptautinio olimpinio komiteto prezidentas Thomas Bachas. Tačiau atidarymo ceremonijos metu Tokijo olimpinis stadionas nebuvo visiškai tuščias. Neskaičiuojant tradiciniame dalyvių parade žygiavusių beveik 6 tūkst. sportininkų ir delegacijų narių, tribūnose buvo apie 900 žaidynių rengėjų atstovų ir garbės svečių bei apie 3500 žurnalistų ir transliuotojų.

Tokijo olimpinio stadiono taku vykusiame tautų parade žengė ir Lietuvos sportininkai – vėliavą nešė dziudo imtynininkė Sandra Jablonskytė ir plaukikas Giedrius Titenis. Už jų žingsniavo dar keturi sportininkai – plaukikai Simonas Bilis ir Deividas Margevičius, šaulys Karolis Girulis, atsarginis irkluotojas Giedrius Bieliauskas, delegacijos nariai.

Iš viso Lietuvos delegaciją sudarė 42 sportininkai, bet vieni jau buvo įsiskę į varžybų sūkurį, kiti aklimatizacijos stovykloje netoli Tokijo esančioje Hiracukoje, o dalis dar tik laukė kelionės į Japoniją.

Pirmą kartą olimpinė žaidynių istorijoje žaidynėse dalyvaujančių šalių ar komandų vėliavas nešė dviese, sportininkas ir sportininkė – taip skatinamas lyčių lygybės principas, kuris Tokijo žaidynėse buvo sėkmingai įgyvendintas: net 48 proc. dalyvių buvo moterys. Olimpinę sportininkų priesaiką sutartinai sakė irgi du sportininkai.

„Tikrai nesitikėjau, kad man teks ši garbė. Tai pirmosios mano žaidynės, o apie vėliavos nešimą net nesvajojau, todėl dabar šiek tiek jaudinuosi. Jaučiu didelę atsakomybę, man garbė būti tarp tų sportininkų, kurie yra nešę trispalvę žaidynių metu“, – sužino-

jusi, kad bus viena vėliavnešių, jaudulio neslėpė S.Jablonskytė.

„Nešti šalies vėliavą olimpinė žaidynių atidarymo ceremonijoje – ne tik didelė garbė, bet ir atsakomybė. Esu dėkingas, kad ji buvo patikėta man, tai išskirtinė patirtis“, – sakė G.Titenis.

Tradiciškai tautų parada pradėjo olimpinė žaidynių tėvynės Graikijos atstovai. Iškart po jų žengė pabėgėlių olimpinė komanda. Ją sudarė 29 sportininkai, kurie buvo priversti palikti savo gimtinę ir persikelti į kitas šalis.

Dėl japonų kalbos ypatumų Lietuvos atstovai į stadioną įžengė 195-ti, iškart po latvių. Tuo metu ekrane iš arti buvo parodyta savo tėvynainiams iš garbių svečių tribūnos mojuojanti olimpinė čempionė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, per iškilmes sėdėjusi su savo kolegomis kitais Tarptautinio olimpinio komiteto nariais. Tautų parada baigė žaidynių šeimnininkė Japonija.

Atidarymo iškilmėse netrūko spalvingų pasirodymų, kuriuose pynėsi Japonijos istorija ir šiuolaikinės technologijos. O ceremoniją vainikavo olimpinio aukuro įžiebimas, kuris buvo patikėtas japonų teniso superžvaigždei Naomi Osakai.

Olimpinė ugnis buvo įžiebta dar pernai senovės Olimpijoje nuo saulės spindulių. Tačiau kai dėl pasaulį sustingdžiusios koronaviruso pandemijos žaidynės teko metams atidėti, ugnis buvo saugoma Tokijuje ir vėliau vėl pradėjo kelionę po šalį. Viename estafetės etape deglą nešė ir Lietuvos ambasadorius Japonijoje Gediminas Varvuolis.

Tokijas tapo pirmuoju Azijos miestu, kuriame žaidynės vyko jau du kartus (pirmą kartą – 1964 m.).

„Scampix“ nuotr.

Olimpinį aukurą įžiebė tenisininkė N.Osaka

„Chine Nouvelle“/SIPA nuotr.

Garbės svečių tribūnoje – TOK prezidentas T.Bachas ir Japonijos imperatorius Naruhito

Ytauto Diangirino nuotr.

Šventėje pynėsi istorija, menas, šiuolaikinės technologijos

L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė – ant Tokijo žaidynių garbės pakylas

NUO PJEDESTALO – Į KOVĄ UŽ SPORTO GEROVĘ

KAI PO PIRMŪJŲ ŠIUOLAIKINĖS PENKIAKOVĖS RUNGČIŲ MEDALIO VILTIES BEVEIK NEBĖLIKO, LAURA ASADAUSKAITĖ-ZADNEPROVSKIENĖ ĖMĖ IR SUKŪRĖ STEBUKLĄ – IŠPLĖSĖ SIDABRĄ, TAPUSĮ DŽIAUGSMO GŪSIU, BENDRU LAIMĖS VARDIKLIU VISIEMS JOS ŠALYJE.

LAIMA STUNDŽAITĖ

2 012-ųjų Londono žaidynių čempionė, dviejų olimpinių medalių savininko Andrejaus Zadneprovskio žmona, vienuolikametės Adrianos mama, užgriuvusią dar vieną dėmesio bangą priima, regis, be pastangų. „Juk tai – darbo dalis“, – sako. Plieniniai raumenys ir valia, paslėpti mažutės moters kūne. Racionalūs sprendimai, puiki reakcija galvoje ir šilta atjaučianti širdis. Laura – tikrai ypatinga.

„Buvo labai sunkūs metai, žiemą ir pavasarį dirbau be laisvų dienų, bet žinojau, ko aš noriu, kur aš einu“, – sako penkiakovininkė. Tiek dirbus, Tokijuje nugalėjus save pačią ir beveik visas varžoves, kitam norėtusi tik ilsėtis, o ji olimpinę euforiją greitai pakeitė reikalais: „Rytą atsikėliau, prabėgau krosą, tada – į Prezidentūrą, svarbų posėdį, trukusį dvi valandas. Su prezidentu, švietimo, mokslo ir sporto ministre, kitais atletais, federacijų vadovais kalbėjomės apie sporto problemas – strategiją, finansavimą. Pirmąkart mūsų klauso, galbūt ledai pajudės ir bus iš esmės pradėta rūpintis sportu?.. Medaliai patys juk neateina. Esu įtraukta į specialią darbo grupę, dirbsime, kad mūsų šalies sportas pakiltų iš dugno, kurį jau pasiekėme.“

Laura, kada pati patikėjote, kad vis dėlto galite parvežti Lietuvai tą vienintelį medalį iš Tokijo?

Tokia viltis sužibo jau po jojimo rungties, kai pakilau aukštyn. Bet paskui gavau dešimt baudos sekundžių dėl „falšstarto“. Bėgdama paskutinį ratą patikėjau, kad tas medalis bus.

O galėjo būti visai kitaip. Likus mėnesiui iki olimpinių žaidynių, per pačius karščius, jo jau vangoka kumele, šokome per kliūtį ir jai tarp kanopų pakliuvo rąstas, abi virtome tiesiai į kliūtį – tiesiog ant pagalių. Susilaužiau dešinės pusės šonkaulį, stipriai susimušiau žandikaulį, kokią savaitę dėl to negalėjau valgyti, sumušiau sąnarius, skaudėjo prispaustą koją – ją jaučiu iki šiol. Iškart po traumos daugiausia nepatogumų ir skausmo kėlė žandikaulis.

Prieš olimpinės žaidynes tik to ir tetrūko.

Taip jau būna sporte, kažkam svarbiam ruošiesi, ruošiesi – ir bac. Tiesą sakant, taip krintant būna ir daug rimtesnių traumų, dar daugiau lūžių. Man tikrai pasisekė ir viskas baigėsi kaip galima geriausiai: stovėjau ant abiejų kojų, galėjau sportuoti. Gydytojai pasakė, kad per mėnesį šonkaulis sugis. Pirmą savaitę treniravau-

si gerdama skausmą malšinančius vaistus, nes sustoti pusiaukelėje tiesiog negalėjau. Sunkiausia buvo plaukti – tą dariau labai atsargiai, nes skaudėjo. Kitkam sužeidimas kliudė mažiau. Jau po keliolikos dienų skausmas tapo pakenčiamas, o vėliau beveik pradingo – galėjau treniruotis visu stiprumu. Starto metu nebeskaudėjo, o gal tiesiog iš viso lioviausi apie tai galvoti. Reikėjo susikaupti ties tuo, ką turiu padaryti, o jei blaškysiesi apie tą, aną... Jei jau kažkas lūžta taip, kad nepasikeli ant kojų, tada būna problema. O jei gali judėti, kažką daryti – anokia čia bėda... Mes, sportininkai, pratę prie skausmo, galime daugiau pakentėti.

Valia, gebėjimas susikoncentruoti į tikslą, nuvyti pašalines mintis – atsinešta iš vaikystės ar išugdyta sportuojant?

Manau, charakteris, valia, stiprybė išugdoma, o paskui tik stiprinama, einant ilgu profesionalaus sportininko keliu. Šiame kelyje susiduri su daugybe problemų, sunkumų, kurie užgrūdina ir paverčia stipresniu žmogumi. Profesionaliajame sporte silpnų nėra, tad jei tampi čempionu, laimi medalių – esi kietas riešutėlis (šypsosi). Kita vertus, daugybė iššūkių tenka kažko siekiant ir kitose srityse. Visur būna situacijų, kai turi perlipti per save ir pamatyti, kad galbūt gali daugiau, nei pats iš savęs tikėjaisi. Bet tiesa ta, kad sportas išugdo tvirtą charakterį, atskleidžia stipriąsias žmogaus savybes, kurias galbūt panaudosi ateityje kitur.

Kas jums sunkiau: dalyvauti varžybose ar po jų autis aukštakulnius ir keliauti valdžios koridoriais ir salėmis atsiimti apdovanojimų, dalyvauti posėdžiuose?

Šie du dalykai nepalyginami. Dalyvauti varžybose – labai sunku, bet prie to esi pripratęs, šis dalykas – prie širdies, labai gerai pažįstamas. O dabartinio darbo sunkumas yra visai kitoks. Bendravimas su visuomene, pagerbimai – irgi vargina, nes vis atrodo, kad kiekvieną kartą turi kažką kitaip daryti, žiūrėti. Grįžau po posėdžio Prezidentūroje, dar kelių susitikimų ir atrodo, lyg penkis rungtis būčiau įveikusi. Bet jaučiu, kad būtent dabar reikia kiek įmanoma plačiau išsakyti, kas negerai mūsų sporto sistemoje. Kas geriau žino situaciją nei mes, sportininkai? Juk patys tarp tų problemų kuičiamės, matome jas iš labai arti. Prieš devynerius metus, po Londono žaidynių, aš vienintelė prabilau, kad reikia gerinti infrastruktūrą, statyti baseinų, bazių, kad mūsų ruošimosi sąlygos – labai prastos. Tada parvežėme penkis medalius, tai – tikrai kosmosas, o visiems atrodė norma. Po devynerių metų – vienas medalis, blogiausias pasirodymas. Bet to link mes žengėme jau seniai. Pasaulyje sportas juda pirmyn, diegiamos naujos metodikos, pasiekiami neįtikėtini rekordai, o mes kol kas net ne trypčiojame vietoje, bet einame atgal.

Jūsų darbo diena – sportas nuo aštuonių iki aštuonių su pertrauka per pietus. Kiek dar įmanoma šitaip varyti?

Tiek, kiek pati turėsiu noro, užsidegimo, užsispyrimo. Kadangi visą gyvenimą aplink tik sportas, jis tarsi į mane įaugęs, kitokios kasdienybės neįsivaizduoju. Į priekį veda meilė šiam sportui, be to, aš mėgstu nugalėti, džiuginti, tą ypač pajutau Tokijuje – man didžiulė garbė ir laimė, kad būtent aš sugebėjau iškovoti medalį savo šaliai, sugebėjau pradžiuginti niūriomis nuotaikomis gyvenančią Lietuvą. Piktiems ir pavargusiems žmonėms įnešiau mažą džiaugsmo pliūpsnį. Galbūt – trumpam, bet man gera, kad sugebėjau tą pliūpsnį duoti.

Pati sau nebrėžiate ribų – dar treji metai, kitos žaidynės, čempionatas, o tada jau stop?

Iki olimpinių žaidynių laukti trejus metus – kaip ir nėra daug. Keičiasi šiuolaikinės penkiakovės formatai, man įdomu pasižiūrėti, kaip bus, kokia ji taps. Permainos vyks pačioje varžybų sistemoje, planuojama pertvarka ir jojimo rungtyje. Galbūt tie atnaujinimai man visai netiks. Be to, buvo visokių traumyčių, organizmas – ne guminis, kad šitaip *non stop* galėčiau varyti, o ir amžius jau daro savo. Kai iki žaidynių liks dveji metai, prasidės atranka į jas. Iki to laiko reikia išsiaiškinti, ar aš dar norėčiau kažko siekti, o kad esu pajėgi, tikrai galiu – jaučiu pati. Tą įrodžiau Japonijoje. Nebent

viską pakeistų kokios sveikatos problemos. Trumpai tariant, tie treji metai manęs nesuilsnins, varžytis galėsiu, bet viską lems, ar norėsiu to pati.

Kiek rezultatams turi įtakos sportinio gyvenimo užkulisiai: namai, šeimos reikalai?

Labai daug. Turiu šeimą, dukrytę – man tai tikrai svarbu. Be asmeninių pergalių ir rezultatų siekimo, man svarbu, kaip ir kokia auga dukra, su vyru rūpinamės, kad ji irgi sportuotų, gautų gerą išsilavinimą, auklėjimą. Sportas ir šeima praktiškai ir sudaro visą mano gyvenimą. Kažkam kitam nelabai turiu laiko.

Galbūt jūsų Adriana nuėjo į penkiakovę?

Ji lanko plaukimą, bet kartais dalyvauja ir daugiakovės varžybose – priklausomai nuo amžiaus, tai būna dvikovė, paskui trikovė, keturkovė ir tik paskui – penkiakovė. Yra laimėjusi medalių dvikovės varžybose, bet kol kas visą dėmesį yra sutelkusi į plaukimą. Ir jai neblogai sekasi. Taip pat dukra mėgsta bėgioti – tą daryti raginame ir mes. Kadangi šeimoje sportuojame visi, vaikas, matyt, neturi galimybės rinktis (šypsosi).

Jūs, kaip Adriana, irgi pirmiausia lankėte plaukimą, o į penkiakovę pasukote tik aštuoniolikos. Dukrė kartoja mamos kelią?

Kol kas – taip.

Kokius čempioniškus genus jūsų mergaitė surinkusi?

Ji labai užsispyrusi, sunkoka su ja sutarti. Dukrelė labai energinga, judri, gal net pasakyčiau – hiperaktyvi. Tai sporte nėra blogai. Svarbiausia – vaiką nukreipti tinkama linkme ir šias savybes panaudoti. O kalbėti, ar bus čempionė, dar tikrai anksti. Ji tokio

Sportuoja visa Zadneprovskijų šeima – Andrejus, Adriana ir Laura

amžiaus, kai dar viskas gali pasikeisti, gal vaikas pasirinktų kažkokį kitą kelią. Jos metų vaikams iš esmės labai gerai užsiimti sportu, tada jie nesėdi įjunkę į telefoną, nevaikšto pakampiais.

Kokie su Andrejumi esate tėvai: griežti ar duodantys daugiau laisvių?

Aš, kaip mama, gal griežtoka, tėtis – švelnesnis. Tėčiai gal ir šiaip dukroms atlaidesni. Išties auklėti Adrianą nėra paprasta, nes daug keliaujame, dažnai mūsų nėra namie, ji laiką leidžia su seneliais, o šie išlepina. Grįžtame, reikia viską vėl sustatyti į vėžes, nes vaikas jau būna pajutęs, kad laisvės turi per daug. Sporto ir šeimos derinimas turi dvi medalio puses: kai ką galėčiau padaryti geriau, jei nuolat būčiau šalia. Tačiau tada nebūtų rezultatų. Tai yra gyvenimas.

Esu skaičiusi jūsų interviu, kur sakėte, kad ideali šeima būtų jūs, vyras ir trys vaikai.

Nepamenu, kad taip būčiau sakiusi. Greičiausiai žurnalistai kažką pridėjo. Du vaikai – taip, būtų aukso viduriukas, bet trys?

Tada paklausiu kaip visi: ką manote apie antrą vaikėlį?

Nesakau, kad jo nenoriu. Bet norėti ir turėti – du skirtingi dalykai. Vieni klausia apie vaikus, kiti – apie dar vieną olimpiadą, tad ką man daryti: galvoti apie dar vienas žaidynes ar planuoti permainas šeimoje (juokiasi)? Išties pagalvoju, kad antras vaikas būtų smagu, jau ir amžius toks, bet ir mintis apie sportą dar kirba. Truputėlį laiko apsispręsti turiu, žiūrėsiu, kaip ateinantys metai susidėlios. Gal ateityje bus dar vienas vaikas...

Jūsų šeimos globojama mergaitė iš vaikų namų jau tikriausiai užaugo?

Su Sandra esame pažįstami nuo dvylikos metų, susitikome globos namuose, nuvykę ten pabendrauti su vaikais. Sandra daug sportavo – gerai bėgiojo, plaukė. Norėjome jai suteikti galimybių rasti save sporte. Dabar ji užaugo, baigė dvylika klasių ir pasuko visai kitu keliu. Galbūt per vėlai ji rimtai pradėjo užsiimti sportu, pabandė siekti aukštumų, nors buvo tikrai gabi. Labai džiaugiuosi, kad ji atrado save. Ryšius palaikome ir jai užaugus, visą laiką gražiai bendraujame, jei prireikia, padedame.

Netrukus po sugrįžimo į gimtinę penkiakovininkė jau dalyvavo posėdžiuose Prezidentūroje bei Švietimo, mokslo ir sporto ministerijoje

Kas jūsų su Andrejumi namuose yra generolas, o kas – labiau vykdytojas?

Kad nėra pas mus generolų. Abu esame stiprūs žmonės, o tokiems per stipriai nepavadovausi (šypsosi). Mes – lygiavertės asmenybės, tad gelbsti tarpusavio supratimas.

Kaip dalijatės buities darbus, kurio labiausiai nekenčiate?

Anksčiau vyras buvo labai pedantiškas. Jam užkliūdavo, pavyzdžiui, vaiko pirštų paliktos dėmelės kažkur ant stiklo, kurių aš net nepastebiu ir nevalau. O jis, būdavo, pastebi ir valo, valo. Galvoju: na ir gerai, tau kliūva, tu ir valyk, o aš tokių dalykų nesureikšminu. Juk ar tragedija tas pirštuko antspaudas? Su metais, augant Adriana, jis tapo mažesnis pedantas. Nors man taip pat patinka, kai namie tvarka.

Kokiu patiekalu galima per skrandį patekti į jūsų širdį?

Neturiu vieno konkretaus. Man patinka daug patiekalų – ir mėsytė, ir žuvytė. Kitaip tariant, mane sužavėti galima tiesiog skaniais pietumis. Aš ir pati mėgstu gaminti, palepinti kitus. Ypač tas pasijuto

per šitą pandemiją, kai turėjome daug laiko – tapau visiška kulinarė, visi priprato, užtat ir karantinui pasibaigus šeimyna reikalavo tai to, tai ano (šypsosi). Nesiskundžiu, man patinka. Visada stengiamės valgyti namie, nes esi tikras, ką įdėjai, kaip viską darai. Naminis maistas man skaniausias. Beje, per karantiną atradau kepenėlių pašteto su džiovintomis juodosiomis slyvomis receptą, išbandžiau ir jis tapo mano firminis. Namie kitokio pašteto neįsivaizduoju, tai mūsų topas. Būna, prigaminu jo daugiau, tada supakuoju ir dovanuoju kitiems – vaišinu. Visiems, kurie paragauja, labai patinka. Mielai dalinuosi receptu.

Dovanoti paštetą tikrai turite kam, draugų jums nestinga, o ar sunkiai prisileidžiate naujus žmones, mezgate pažintis? Ką jums lengviau prisijaukinti – nepažįstamą žirgą per varžybas ar naują žmogų?

Aišku, kad žmogų! Labai mėgstu bendrauti, kiti ant manęs net pyksta, kad aš visą laiką šneku ir šneku. Kai užsivedu, galiu kalbėti, kol manęs nesustabdo. Bendrauti mėgstu su visais. Net valytojos visose sporto bazėse yra mano draugės, nes visada sustoju, pakalbinau ir galiu plepėti bet kokia tema. Tad prisijaukinti žmogų man daug lengviau nei žirgą – jį perprasti sudėtingiau.

Turiu tikrų draugų ir draugių, su kuriais išlaikėme ryšius nuo pat vaikystės. Ir jų nėra mažai. Yra vėlesniu metu atsiradusių bičiulių, draugų iš Andrejaus pusės. Tik dėl sportinės rutinos negalime su jais pasimatyti taip dažnai, kaip norėtūsi, bet bendraujame socialiniuose tinkluose. Užtat dabar, po žaidynių, kai atsirado truputis laiko, turiu prabangą pasimatyti su kone visais – tai vieni, tai kiti užsuka pasveikinti, pabendrauti, net iš užsienio keli atvažiuo. Sporto bendruomenei, treneriams, savo draugams buvome surengę didžiulį priėmimą mano medalio proga – atšventėme pergalę. Prie to medalio juk prisilietė labai daug žmonių, buvo kam pasakyti „ačiū“, tad labai džiaugėmės pasitaikiusia galimybe tą padaryti.

O jūsų draugystė, santykiai su vyru kaip nors pasikeitė, kai jis tapo ir jūsų treneriu?

Tapęs treneriu jis galbūt norėjo labiau mane kontroliuoti, piršti nuomonę. Aš palengva bandžiau pasakyti, kad jo nuomonė ne visada yra vienintelė teisinga, kad savąją turiu ir aš. Taip pamažu abu atradome bendravimo balansą, vienas kitą supratome. Jis mato, kad man nereikia per daug vadovauti, aš pati kartais geriau žinau ir jaučiu, ko man reikia. Man labiau reikėjo pagalbininko, kuris supranta, užjaučia, pabūna šalia ir, žinoma, pataria, o ne primeta kategorišką nuomonę. Apsišlifavome, vienas kitą supratome. Jis turi daug vadybos rūpesčių, per treniruotes iš šalies pastebi mano klaidas – mūsų bendras darbas tikrai naudingas, bet kritikos aš sulaukiu ne tik iš jo, bet ir iš kitų trenerių. Jų ne vienas, nes penkiakovę juk sudaro penkios skirtingos sporto šakos. Aš moku priimti kritiką, už ją dėkoju ir deduoši į galvą visas pastabas.

Gal treneris nustebino kokiu nors dovanu už iškovotą sidabrą? Gal ir šiokią dieną kaip nors palepina?

Už olimpinį medalį gavau bučkį, pasakė, kad esu šaunuolė. Bet ir pylos gavau – ne taip, kaip treneriai planavo, pasirodžiau fechtavimosi rungtyje, kitką irgi dariau ne pagal jų planą, o dar tas „falštartas“... Bet ištaisiau klaidas ir laimėjau medalį. Iš esmės rezultatas – geras, tačiau klaidų padariau, tad už jas turėjau atsiimti. Nėra viskas pas mus pūkuota – tik pagyrimai (juokiasi). Nulipai nuo pjedestalo ir viską pradėdi nuo nulio – visi vėl esame lygūs, visi „čempionai“ baigiasi. Tęsiasi įprastas gyvenimas, ateina naujos pradžios, vėl sieki, varžaisi. Tas pasidžiaugimo momentas – trumpas.

Nepasakyčiau, kad vyras mane šiokią dieną dovanomis lepintų. Žinoma, pradžiugina gėlėmis ar mielu siurprizu įvairiomis progomis – gimtadienio, Moters dienos.

Kur jūsų šeimos medaliai? Turėtų būti įspūdingas altorėlis.

Visų apdovanojimų nesutalpintume, dalis yra pas tėvus, bet svarbiausi medaliai – namie, savo trofėjų skyrelį patys matome nuolatos. Tokijo sidabras kol kas vietos jame neturi, dar nebandžiau jį komponuoti, nes visur jį vežioju, visi nori pamatyti. Kai aprims, šis medalis nuguls greta kitų trijų mūsų šeimos olimpinių.

Koks jūsų batų dėžėje aukštakulnių ir sportinių batelių santykis? Tikriausiai sportiniai laimi beveik sausai.

Kadangi sportuojame visi, sportbačių namie pilna. Kartais vyras sako: „Laura, reikia išmesti dalį tavo sportbačių, pusės nereikia.“ Atsakau: „Taviškių yra dar daugiau! Jų tiek tikrai nereikia, išmesk pusę savų.“ Dar ir Adrianos sportbačių kiek yra. Išties sportinė avalynė vis pasipildo, jos nesudėvime, mielai dalijame tėvams, pažįstamiems. Šiaip labai mėgstame sportinį apavą, dabar madinga kedus avėti ne tik sportuojant, bet ir laisvalaikio. Šio tipo batai mūsų namuose dominuoja.

Bet turiu ir aukštakulnių, jie laikomi atskirai. Nors labai retai juos aviu, tik dabar praktiškai kiekvieną dieną, pasikeisdama derinu tai prie vienu, tai prie kitų drabužių. Aukštakulniai – man neįprasta, kojas paskausta, atrodo, kad man kažkas negerai, nes nesu prie jų pratusi, bet pasakau sau: dabar ta proga, reikia puoštis jais ir suknelėmis. Net negalėjau prisiminti, kada anksčiau taip teko išsinerinti iš savo kasdienybės – kedų ir sportinių drabužių. Dėl pandemijos progų puoštis buvo dar labiau sumažėję. Laisvalaikio mano apranga artima sportinei – džinsai, marškinėliai, greitai apsirengiu ir lekiu. O dabar pagaliau galėjau atrodyti kaip tikra moteris – su gražia suknele. O suknelių spintoje – ne viena, jos dar laukia savo progų (šypsosi).

Kaip dažnai leidžiate sau moteriškus malonumus – grožio procedūras? Viename interviu sakėte, kad dėmesio tam skiriate tik tiek, kad padoriai atrodytumėte.

Makiažui laiko neturiu. Dažytos blakstienos mūsų sporte, kai ir plauki, ir joji, ir bėgi, būtų neįmanoma misija. Tačiau visada būnu susitvarkiusi nagus, pasidažiusi ir apsikirpusi plaukus – būtinoms procedūroms užsirašau iš anksto, jas įtraukiu į savo tvarkaraštį tam, kad atrodyčiau tvarkingai. Kosmetologų kabinetai, grožio procedūros – ne man, tam neturiu laiko. Vartoju kokybišką kosmetiką, kremus, plaukų priežiūros priemones – baseinas ir kitos treniruotės plaukams ir odai nepadedą, tad bent priemonėmis turiu juos palepinti. Kita vertus, sportas jaunina ir gražina, tad sportininkėms gal per daug sukti galvos dėl grožio procedūrų nereikia.

Jau seniai svajojate apie ilgesnes atostogas kur nors Azijoje. Kada tai sau galėsite leisti?

Per pandemiją, kai buvome uždaryti, šiek tiek pailsėjome nuo rutinos, sunkių treniruočių. Praėjusi vasara buvo laisvesnė, gerai, kad vyro tėvai gyvena Klaipėdoje, buvome kelis kartus pas juos nuvažiavę, prie jūros pasibuvome. Mūsų sezonas paprastai baigiasi rudenį, tad atostogauti galima tik tada, bet tuo metu prasideda vaiko mokykla ir būreliai. Dabar, po olimpinių žaidynių, pailsėti norisi, bet reikia vienur, kitur važiuoti, dar varžybėlės laukia... Bet atostogų nusipelniau, jei mokytoja vaiką išleis, gal kur nors dar išvažiuosime. Arba ištrūksime dviese su vyru. Bent jau Lietuvoje į Birštoną ar Druskininkus savaitėlei norėčiau. Vėliau gal kažką rimčiau sugalvosim.

Kokią matytumėte savo ateitį? Gal įsivaizduojate save trenerę?

Manau, galėčiau būti trenerė. Moku gražiai bendrauti su vaikais, man tai pavyksta. Be to, turiu didžiulę patirtį, daug informacijos, daug dienynų, kuriuose išrašytas visas mano gyvenimas, žinau, kaip ir ką būtų galima daryti. Tos žinios labai vertingos ir perduoti jas kažkam būtų smagu. Bet dar nežinau, koks bus gyvenimas ateityje. Man patinka ir tai, ką šiuo metu darau – norėčiau padėti spręsti šiandienines Lietuvos sporto problemas. Kelių ir prasmingų veiklų – daug, o kur link viskas pasisuks, laikas parodys.

Susitikime su G.Nausėda dalyvavo visa Zadneprovskių šeima

IŠSKIRTINIAI APDOVANOJIMAI

Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė po žaidynių sulaukė valstybinių apdovanojimų.

Rugpjūčio 17 d. Tokijo žaidynių vicečempionė susitiko su Lietuvos prezidentu Gitanu Nausėda. Susitikime, kuriame dalyvavo ir sportininkės šeima, L.Asadauskaitei-Zadneprovskienei buvo įteiktas apdovanojimas už nuopelnus Lietuvai – Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro didysis kryžius. Šis apdovanojimas teikiamas asmenims, kurie pasižymėję uoliu ir sąžiningu darbu valstybės tarnyboje ar visuomeninėje veikloje.

Rugpjūčio 25 d. Krašto apsaugos ministerijoje buvo apdovanoti Tokijo olimpinėse žaidynėse Lietuvos garbę gynę kariai.

Krašto apsaugos ministras Arvydas Anušauskas olimpinei vicečempionei eilinei L.Asadauskaitei-Zadneprovskienei įteikė Lietuvos Respublikos krašto apsaugos sistemos medalį „Už nuopelnus“. Buvo padėkota ir kitiems Lietuvos kariuomenės olimpiečiams.

Eilinė L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė savanorės priesaiką davė dar 2003 metais. Ji yra Krašto apsaugos savanorių pajėgų 8-osios rinktinės savanorė.

Krašto apsaugos sistemos medalis „Už nuopelnus“ yra aukščiausio lygmens krašto apsaugos sistemos apdovanojimas, skiriamas už ypatingus nuopelnus.

Krašto apsaugos ministerijoje lankėsi bei ministro padėką gavo ir kiti žaidynėse dalyvavę kariai savanoriai: eilinė Gintarė Venčauskaitė (šiuolaikinė penkiakovė, septinta vieta), jaunesnioji eilinė Liveta Jasiūnaitė (ieties metimas, septinta vieta), jaunesnysis eilinis Mantas Knystautas (graikų-romėnų imtynės, dešimta vieta) ir eilinis Justinas Kinderis (šiuolaikinė penkiakovė, aštuoniolikta vieta).

Sportininkus atminimo dovanomis pagerbė ir Lietuvos kariuomenės Sausumos pajėgų vadas brigados generolas Raimundas Vaikšnoras.

Apdovanojimų ceremonijoje dalyvavo Krašto apsaugos ministerijos ir Lietuvos kariuomenės vadovybės atstovai, Sausumos pajėgų ir Krašto apsaugos savanorių pajėgų vadai, švietimo, mokslo ir sporto viceministras Linas Obcarskas, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, taip pat Lengvosios atletikos, Šiuolaikinės penkiakovės ir Imtynių federacijų atstovai bei treneriai.

Apdovanojimas KAM. Iš kairės: G.Venčauskaitė, A.Anušauskas, L.Jasiūnaitė, L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė, J.Kinderis, M.Knystautas

Sidabrinis L.Asadauskaitės-Zadneprovskienės finišas

VISOS LIETUVOS MEDALIS

„IVYKO ŠIOKS TOKS STEBUKLAS, NES VAKAR VISKAS TIKRAI VYKO NE PAGAL PLANĄ. BET ŠIANDIEN KITOSE RUNGTYSE SUGEBĖJAU PASIRODYTI LABAI GERAI IR IŠKOVOTI MEDALĮ“, – PO SIDABRINIO FINIŠO TOKIJO STADIONE KELIAUDAMA Į OLIMPINĮ KAIMELĮ SAKĖ LAURA ASADAUSKAITĖ-ZADNEPROVSKIENĖ.

Iškart po finišo L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė sulaukė Lietuvos prezidento Gitano Nausėdos skambučio ir sveikinimo iškovojus olimpinį sidabrą.

Startavusi vos iš tryliktos vietos, praėjus 52 sekundėms nuo lyderės poziciją po trijų rungčių užėmusios Uljanos Batašovos iš Rusijos olimpinio komiteto starto, Laura ėmė lenkti vieną varžovę po kitos. Ji nepavijo tik čempione tapusios britės Kate French – atsiliko 15 sek. Bronzą laimėjo vengrė Sarolta Kovacs. Ją Lietuvos penkiakovininkė pranoko 2 sek.

Iškovoti sidabrą 2012 m. Londono olimpinei čempionei nesu-trukdė nei prieš mėnesį lūžęs šonkaulis, nei 10 sekundžių bauda, kurią ji gavo per anksti išbėgusi į paskutinės kombinuotos rungties trasą.

Apdovanojimą L.Asadauskaitė-Zadneprovskienei ir kitoms šios rungties medalininkėms įteikė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė, Tarptautinio olimpinio komiteto narė, olimpinė čempionė Daina Gudzienevičiūtė.

Žygdarbį sukūrė ir Gintarė Venčkauskaitė, sugebėjusi iš 24 vietos, kurią ji užėmė po jojimo, galutinėje įskaitoje pakilti į septintąją. Ji nuo čempionės atsiliko 42 sek.

„Truko tų kelių taškų fechtavime. Kita vertus, jei būčiau geriau pasirodžiusi fechtavime, gal būčiau gavusi tokį žirgą, su kuriuo būčiau nepajojusi. Gali skaičiuoti kiek tik nori, bet reikia džiaugtis tuo, kas yra dabar. Rezultatu esu patenkinta. Gal ne visu šimtu procentų įvykdžiau tai, ką planavau, bet džiaugiuosi, kad esu dešimtuke“, – po finišo sakė G.Venčkauskaitė.

Tai antrosios jos olimpinės žaidynės – 2012 m. Londone kaunietė užėmė 12 vietą.

Po nesėkmingos pirmosios dienos, kai fechtavimo varžybose L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė buvo 25-ta, o G.Venčkauskaitė – 34-ta, po 200 m plaukimo laisvuju stiliumi tame pačiame Tokijo stadione įrengtame laikiname baseine ir papildomo fechtavimo etapo lietuvių pozicijos nelabai pasikeitė – prieš jojimą Laura buvo 27-ta, Gintarė – 33-ia.

Lietuvių viltys atgimė po trečiosios rungties – jojimo, kurio maršrutą sudaro 12 kliūčių, bet reikia atlikti 15 šuolių. Kiekvienas sportininkas prieš jojimą turi po 300 taškų. Tiek jų gali iškovoti, jei nenumeta nė vienos kliūtis ir neviršija laiko limito. Po 7 taškus atimama už kiekvieną numestą kliūtį, minus 10 taškų – už sustojimą, po 1 tašką – už kiekvieną viršytą jojimui skirtą laiko sekundę.

G.Venčkauskaitė su žirgu Farome startavo ketvirta, tuo metu žirgų jau buvo nesuvaldžiusios ir maršruto nebaigusios dvi sportininkės. Bet lietuvė visą maršrutą įveikė be klaidų. L.Asadauskaitė-Zadneprovskienei burtai lėmė joti Jhonu. Ir šis žirgas pakluso Lietuvos sportininkei – Laura sėkmingai įveikė visas kliūtis. Daugiau nė vienai dalyvei šioje rungtyje nepavyko išsaugoti maksimalaus 300 taškų kraičio.

Sunkiausiai sutramdomas pasirodė žirgas Saint Boy. Jis olimpinės žaidynės anksčiau laiko pabaigė ir plaukimo rungties olimpinei rekordininkei Gulnaz Gubaidulinai, ir iki jojimo rungties visas varžoves įtikinamai lenkusiai lyderei vokiečiai Annikai Schleu.

„Pirmą dieną fechtavimas nelabai džiugino, buvau susiplanavusi iškovoti daugiau pergalių. Todėl pagalvoju, kad gal tiesiog likimas toks ir gal ne šį kartą. Bet kitose rungtyse sugebėjau pasirodyti labai gerai. Ir viskas baigėsi puikiai. Esu laiminga, kad prajojau švariai, o paskutinėje, mano stipriausioje rungtyje padariau viską ir iškovojau medalį, apie kurį svajoju ne tik aš, bet ir visa

REZULTATAI

Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė – 2 vieta (1370 taškų).

Gintarė Venčkauskaitė – 7 vieta (1343 taškai).

Justinas Kinderis – 18 vieta (1416 taškų).

Lietuva. Tai yra visos Lietuvos medalis. Labai labai džiaugiuosi padovanodama jį Lietuvai“, – iškart po finišo džiaugėsi L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė.

Prieš kombinuotą rungtį visi taškai paverčiami sekundėmis. Pirmas startuoja varžybų lyderis, o kiti – tokiu intervalu, kiek sekundžių yra nuo jo atsilikę. Sportininkams reikia įveikti keturis ratus po 800 m ir keturis kartus šaudykloje lazeriniu pistoletu kuo greičiau užgesinti po penkias taikinio lemputes. Tiesa, ir nepataikęs į visus taikinius po 50 sek. sportininkas gali bėgti toliau.

Bėgimo ir šaudymo rungtį įveikusi per 11 min. 38,37 sek., Laura pagerino jos 2016 m. Rio de Žaneire pasiektą olimpinį kombinuotos rungties rekordą (12 min. 1,01 sek.). Olimpinis rekordas nuo šiol priklauso ir K.French. Ji surinko daugiausiai taškų žaidynių istorijoje – 1385. Vicečempionės sąskaitoje – 1370 taškų, G.Venčkauskaitės – 1343. Pasaulio rekordas – 1417 taškų – nuo 2016 m. priklauso L.Asadauskaitei-Zadneprovskienei.

Paklausta, apie ką galvojo išbėgusi į paskutinės rungties trasą, vilniėtė šypnelėjo: „Galvojau apie tai, kad padariau „falšstartą“ ir gausiu baudą. Dėl to ir bėgau labai greitai. Bet pirmame rate manęs nesustabdė, o po antro rato žiūriui – jau laukia teisėjas prie šaudyklos. Pamaniau – pailsėsiu 10 sekundžių ir toliau dirbsiu du ratus. O tada jau skuodžiau, nes atsisukusi pamačiau, kad varžovės artėja. Tuo metu sukirbėjo abejonė. Pagalvojau – o jei dėl to nesugebėsiu laimėti medalia? Bet paskutiniame rate jau pamačiau, kad artėju. Paskaičiavau, kad artinuosi prie antros vietos, ir supratau, kad dar tikrai aplenkis ir neužleisiu tos pozicijos. Ir taip stebuklingai viskas baigėsi.“

L.Asadauskaitė-Zadneprovskienę iš stadiono tribūnos audringai palaikė jos vyras ir treneris Andrejus Zadneprovskis. Jis į Tokiją atvyko kartu su kitu Lauros treneriu Jevgenijumi Kliosovu, bet su žmona galėjo susitikti tik per varžybas, nes buvo akredituotas kaip Tarptautinės šiuolaikinės penkiakovės sąjungos Vykdomojo komiteto narys. Penkiakovininkų komandoje dar buvo G.Venčkauskaitės ir Justino Kinderio treneriai Paulius Aleksandravičius ir Dalius Strazdas bei bendras visų jojimo treneris Vytautas Paznanskis.

Tokijo žaidynių šiuolaikinės penkiakovės varžybose buvo dar vienas lietuvis – Pekino olimpinis vicečempionas Edvinas Krungolcas. Tai antrosios olimpinės žaidynės iš eilės, kuriose lietuvis dirbo arbitru.

Visai pagal priešingą scenarijų nei Lietuvos penkiakovininkams Tokijo žaidynės susiklostė J.Kinderiui. Vieną geriausių karjeros rezultatų fechtavimo rungtyje pasiekęs lietuvis iki jojimo žengė ketvirtas. Tačiau aikštingas žirgas neleido jam išsilaikyti pirmame dešimtuose. O galutinėje įskaitoje mūsų šalies atstovas užėmė 18 vietą.

Prieš lemiamą kombinuotą bėgimo ir šaudymo rungtį J.Kinderis buvo šešioliktas. Mūsų šalies sportininkas šią rungtį pradėjo praėjus 1 min. 1 sek. nuo pirmaujančio brito Josepho Choongo starto. Beje, britas ir tapo olimpinio čempionu.

Burtai J.Kinderiui lėmė žirgą I'm On Top. Pirmasis juo jojo vengras Robertas Kasza. Ir jau prie antros kliūtis I'm On Top sustojo. Vis dėlto antruoju bandymu žirgas peršoko šį barjerą, o po to numetė tik vieną kliūtį ir leido vengru surinkti 271 tašką.

Jojant J.Kinderiui, žirgas sustojo prie tos pačios kliūtis. Pabandžius iš naujo peršokti, I'm On Top vėl sustojo, tad lietuvis nutarė

G.Venčkauskaitė jojo be klaidų

paprastai apjoti neįveikiamą barjerą ir tęsė maršrutą. Iš viso J.Kinderis gavo 53 baudos taškus ir tarp šios rungties dalyvių užėmė 31 vietą (247 taškai).

„Mačiau vengro klaidas, jis irgi nešoko antrosios kliūtis. Manau, ją įmanoma įveikti, bet tikrai reikia su žirgu pasitreniruoti ne kartą ir ne du, jį reikia pažinoti. Nes jeigu joji taip, kaip tave mokė – pagal abėcėlę, jis nešoka. Jau per apšilimą turėjau labai daug problemų. Galvojau, kad iš viso nepavyks baigti maršruto. Todėl tuo, kad esu aštuonioliktas, tikrai džiaugiuosi. Tokijuose aš pasiekiau geriausią karjeroje fechtavimo rezultatą. Kai tai padarai olimpinėse žaidynėse, parodo šokią tokią brandą. Bet po to viskas apsisverčia aukštyn kojomis. Toks jau sportininko gyvenimas“, – po varžybų sakė J.Kinderis, 2012 m. Londono olimpinėse žaidynėse iškovojęs aštuntą vietą, o 2016 m. Rio de Žaneire, kur jam taip pat nesėkmingai susiklostė jojimo rungtis, likęs 34-tas.

Lietuvis galutinėje įskaitoje surinko 1416 taškų. Nuo auksą iškovojojusio brito J.Choongo jis finišuodamas atsilikė 1 min. 6 sek. Čempiono sąskaitoje – 1482 taškai. Tai naujas olimpinis rekordas.

Kipio Štreimikio nuotr.

J.Kinderis fechtavimo rungtyje laimėjo 24 iš 35 kovų

SPRENDĖ GALVOSŪKIUS

LIUVOS MEDIKAMS PER TOKIJO ŽAIDYNES NE KARTĄ REIKĖJO SPREŠTI KLAUSIMĄ, LEISTI AR NE ATLETUI APSKRITAI STARTUOTI SVARBAUSIAME METŲ SPORTO RENGINYJE. STARTAVO VISI. GAL DĖL TO VYRIAUSIASIS OLIMPINĖS RINKTINĖS GYDYTOJAS DALIUS BARKAUSKAS SAVO KOMANDOS DARBĄ TOKIJUJE PENKIABALĖJE SISTEMOJE VERTINA STIPRIU KETVERTU.

BIRUTĖ PAKĖNAITĖ

MEDIKŲ KOMANDA

Per Tokijo olimpinės žaidynės Lietuvos olimpinėje medikų komandoje iš viso dirbo 17 specialistų: Dalius Barkauskas (vyriausiasis gydytojas), Jurijus Vaščenkovas (kineziterapeutas), Asta Ivašininė (kineziterapeutė), Paulius Katinas (kineziterapeutas), Tomas Linksmuolis (kineziterapeutas), Mantvydas Šilkūnas (gydytojas), Rasa Batulevičiūtė (kineziterapeutė), Tomas Vorobjovas (gydytojas), Tomas Bendaravičius (kineziterapeutas), Laura Gedminaitė (kineziterapeutė), Mantas Lesnickas (kineziterapeutas), Lina Katelytė (masažuotoja), Andrius Bogdelis (kineziterapeutas), Marius Matulionis (kineziterapeutas), Alma Kajėnienė (gydytoja), Diana Baubiniene (gydytoja), Andrius Liachovičius (psichologas).

Kone tris savaites 56-erių D.Barkauskas kėlėsi šeštą, o eidavo miegoti po vidurnakčio. Dieną jis pradėdavo ne kavos puodeliu, kaip yra įpratęs, o COVID-19 testu, kurio neigiamas rezultatas buvo leidimas toliau dirbti Tokijo žaidynėse.

Buvo atvejų, kai net sportininkams dėl patvirtinto koronaviruso teko atsisveikinti su žaidynėmis, bet Lietuvos delegacijai pavyko to išvengti. Nuolatiniai testai, išskirtinai griežti saugumo reikalavimai, tuščios tribūnos, į kurias nebuvo įleisti net vietos žiūrovai, – dėl pandemijos metams nukeltos Tokijo žaidynės visomis prasmėmis buvo kitokios nei visos ligotinės, kuriose dirbo D.Barkauskas.

Jis rūpinosi sportininkų sveikata 1996 m. Atlantas, 2000 m. Sidnėjaus, 2004 m. Atėnų, 2008 m. Pekino, 2012 m. Londono ir 2016 m. Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse. Visur Lietuvos olimpinės rinktinės medikai turėjo vienokių ar kitokių iššūkių, tačiau Tokijoje jų iššūkių buvo gerokai daugiau. Ir ne tik dėl pandemijos.

D.Barkauskas įsitikinęs, kad dėl sugriautos centralizuotos sportininkų rengimo ir medicininės kontrolės sistemos suprastėjo olimpiečių priežiūra, o dėl to prastesni ir rezultatai.

PERTVARKA KIRTO ITIN SKAUDŽIAI

Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė Tokijoje parodė titanišką užsispyrimą ir kone dantimis išplėšė olimpinį medalį. Vienintelį, kurį iš šių žaidynių parsivežė Lietuvos rinktinė. 37 metų penkiakovininkė į žaidynes išvyko netrukus po to, kai per jojimo treniruotę susilaužė šonkaulį.

L.Asadauskaitei-Zadneprovskienei iki pasirodymo Tokijoje pavyko daugiau ar mažiau atsigauti, nes pasaulio elitui priklausanti sportininkė sulaukė išskirtinio dėmesio. Kita vertus, Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės federacija buvo viena tų, kurioms sporto reforma ir Lietuvos olimpinio sporto centro (LOSC) pertvarka kirto itin skaudžiai.

Buvusiame LOSC geriausi Lietuvos atletai gaudavo visas reikiamas medicinos paslaugas. Pradedant gydytojo apžiūra ir konsultacijomis, baigiant paprasčiausiu atkuriamuoju masažu po eilinės sunkios treniruotės.

Nuo 2018 m. sausio 1 d. LOSC nesirūpina sportininkais. Su olimpine rinktine dirbę LOSC medikai, kineziterapeutai ir masažuotojai gavo atleidimo lapelius, o ar juos toliau samdyti, sprendė jau pačios federacijos. Tačiau specialistus samdant atskirai jų darbo kainos gerokai padidėjo, todėl ne visos federacijos turėjo pakankamai lėšų pasirūpinti net tituluočiausiais savo atletais.

Pasikeitusi sistema turėjo reikšmės ir Lietuvos olimpinės rinktinės medikų komandos darbui Tokijoje.

Lietuvos medikų komanda. Viršuje (iš kairės): T.Vorobjovas, L.Gedminaitė, A.Ivašininė, D.Baubiniene. Ant olimpinių žiedų: M.Lesnickas, D.Barkauskas, A.Kajėnienė, M.Matulionis, A.Liachovičius, J.Vaščenkovas. Apačioje: T.Bendaravičius, R.Batulevičiūtė, T.Linksmuolis, M.Šilkūnas

Kineziterapeutas A.Bogdelis ir plaukikas D.Rapšys

Masažuotoja L.Katelytė ir plaukikė K.Teterevkova

D.Barkauskas ir A.Kajėnienė prie dalies bagažo, kurį medikai atsigabeno į Japoniją

P.Katinas darbuosį plento dviratininkų komandoje

vytauto Dranginio nuotr.

„Po pertvarkos atskiros federacijos samdo savo specialistus ir viena problemų, kad ne visi jie gali dirbti komandoje, tad kyla bėdų, kai su vienu elitiniu sportininku dirbantis medikas nepritampa, nes jis ne komandos žmogus. Tad kai kurie olimpiečiai tampa tarsi antraeiliai“, – sako D.Barkauskas.

TURĖJO PARENGTI NAMŲ DARBUS

Lietuvos olimpinės rinktinės medikams Tokijuje nuolat kildavo daugybė galvosūkių. Pradedant tuo, kad reikėjo spręsti dėl aklimatizacijos kylančias bėdas – perskridus kone pusę pasaulio, prisitaikyti prie laiko skirtumo teko ir kūnui, ir smegenims. Per žaidynes nuolat vargino drėgnas karštis, kai jutiminė temperatūra pasiekdavo ir 40 laipsnių, tad dar prieš darbą Tokijuje buvo būtina gerai atlikti namų darbus.

„Jei per pačias žaidynes tenka gydyti sportininką, turintį rimtų sutrikimų, žinai, kad namų darbai buvo tinkamai nepadaryti“, – teigia D.Barkauskas.

Nors iš šalies atrodė, kad Lietuvos atletai per žaidynes išvengė didelių sveikatos bėdų, pasak medikų komandos vadovo, pasitaikė atvejų, kai reikėjo priimti sprendimą, ar iš viso leisti sportininkui dalyvauti varžybose – ne vienas jų atvyko turėdamas lėtinių sutrikimų, kurie buvo nepakankamai išgydyti.

„Taip nutiko dėl to, kad sportininkai dabar neturi centralizuotos medicininės priežiūros – kiekviena federacija samdo savo specialistus. Didelėms federacijoms, tokioms kaip lengvosios atletikos ar plaukimo, yra gerokai paprasčiau. O, tarkime, Šiuolaikinės penkiakovės federacijai daug sunkiau išsilaikyti, nes ir pati sporto šaka yra brangi, ir medicinos priežiūra brangiai kainuoja. Masažas elitiniam sportininkui turėtų būti kasdienybė, bet, deja, taip nėra“, – atkreipia dėmesį D.Barkauskas.

kos ar plaukimo, yra gerokai paprasčiau. O, tarkime, Šiuolaikinės penkiakovės federacijai daug sunkiau išsilaikyti, nes ir pati sporto šaka yra brangi, ir medicinos priežiūra brangiai kainuoja. Masažas elitiniam sportininkui turėtų būti kasdienybė, bet, deja, taip nėra“, – atkreipia dėmesį D.Barkauskas.

KYLA VIS DAUGIAU PROBLEMŲ

D.Barkausko tikinimu, dauguma Tokijuje dirbusių medikų darbuosį ir prieš penkerius metus per Rio de Žaneiro olimpinės žaidynes. Tad su jais buvo lengviau susikalbėti ir siekti vieno tikslo. Tačiau kartos keičiasi ir sportininkus imasi prižiūrėti medikai, iki tol su sportu turėję mažai bendra.

Olimpinės rinktinės vyriausiojo gydytojo įsitikinimu, galima įvairiai vertinti LOSC, tačiau apmaudu, kad nebuvo atsižvelgta į tai, kokius žmogiškuosius ir finansinius išteklius turi Lietuva. Mūsų šalies neįmanoma lyginti, pavyzdžiui, su Vokietija, kuri yra ekonomiškai gerokai stipresnė ir turi daug didesnį geriausių medikų pasirinkimą.

„Sutinku, kad LOSC buvo galima tobulinti ir taip po truputį judėti į priekį. Bet dabar viskas sugriauta ir čia įžvelgiu vien minusus. Per tokius renginius kaip olimpinės žaidynės itin svarbu komanda. Ne tik medikų – apskritai visa olimpinė komanda, kuri atstovauja Lietuvai ir yra tarsi šalies vizitinė kortelė. O kai komandos nebelieka, kai per žaidynes šaliai atstovauja atskiri žmonės, kyla klausimas, kas mes esame ir apskritai ko norime pasiekti?“ – žodžių į vatą nevynioja D.Barkauskas.

A. Vanagienė ir E. Petkus

IŠŠŪKIAI – ĮVEIKTI

TOKIJO OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS PRIE TELEVIZORIAUS EKRANŲ STEBĖJO MILIJONAI ŽIŪROVŲ VISAME PASAULYJE. JIE MATĖ VARŽYBAS, EMOCIJAS, PERGALES IR NUSIVYLIMĄ. TAČIAU SVARBI ŽAIDYNIŲ DALIS LIKŲ UŽ EKRANO.

LINA MOTUŽYTĖ

Tokioje Harumio krantinėje įsikūrusį olimpinį kaimelį sudarė dvidešimt vienas 14–18 aukštų daugiabutis, kuriuose – 3600 butų. Viena bute galėjo įsikurti iki aštuonių sportininkų.

Atvykus į olimpinį kaimelį nebuvo sunku suprasti, kur kokios šalies delegacija įsikūrusi. Balkonai ir langai buvo papuošti šalių vėliavomis ir kita atributika. Tai galimybė parodyti kūrybiškumą ir būti pastebėtiems.

Štai Nyderlandų delegacija trečiojo aukšto balkone įrengė medalių skaičiuoklę. Tos dienos, kai būdavo iškovojamas medalis, varkarą lauke susirinkdavo visi komandos nariai ir griausmingomis ovacijomis palydėdavo besikeičiančius skaičius. Nyderlandai į Tokiją išsiuntė 278 sportininkus, kurie parvežė 36 medalius.

Pačioje kaimelio pradžioje šeštuoju numeriu pažymėtame daugiabutyje visą šešioliką aukštą puošė lietuviška trispalvė. Lietuviai įsikūrė pačioje pakrantėje, todėl iš kambarių atsivėrė fantastiška Tokijo panorama.

Didžiausias darbas virė antrame aukšte, kur buvo įrengtas misijos biuras ir medicinos kabinetas. Biure nuo ankstyvo ryto iki sutemos kilisius iššūkius sprendė misijos vadovas, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto Olimpino sporto direktijos direktorius Einius Petkus ir jo pavaduotoja, Lietuvos delegacijos atstovė, atsakinga už COVID-19 valdymą, Agnė Vanagienė, atstovė spaudai Lina Motužytė, irklavimo komandos vadovas Egidijus Balčiūnas. Visai šalia įsikūrusiame medicinos kabinete darbo netrūko Lietuvos olimpinės rinktinės vyr. gydytojui Daliui Barkauskui, gydytojai Almai Kajėnienei ir psichologui Andriui Liachovičiui. Ši komanda visas tris savaites petys petin plūso Tokijoje.

Apie tai, kaip olimpinės žaidynės atrodė iš vidaus, „Olimpinė panorama“ kalbėjosi su E. Petkumi.

Dveiose olimpinėse žaidynėse varžėtės pats, į Pekiną ir Londoną vykote kaip irklautojų komandos vadovas, o Rio de Žaneire ir Tokijoje vadovavote misijai. Kuo šios olimpinės žaidynės skyrėsi nuo ankstesnių?

Tokių olimpinė žaidynių istorijoje dar nebuvo ir norėčiau tikėti, kad nebus. Jei reiktų keliais žodžiais apibūdinti, turbūt išskirčiau griežtus apribojimus, nerimą dėl saugumo ir netikėtus iššūkius.

Bet kartu norisi pabrėžti ir žaidynių organizatorių bei šeiminių atsakingumą, organizuotumą, mandagumą ir neišsenkančią kantrybę. Reikia pripažinti, kad vargu ar yra daug šalių, kurios būtų pajėgios tokiomis sąlygomis surengti olimpinės žaidynės.

Su kokiais pagrindiniais iššūkiais susidūrė misijos vadovai?

Turbūt pagrindiniu iššūkiu tapo situacijos, kai teko sukti galvą, kaip kuo skubiau į Japoniją atvežti sportininkus, į olimpinės žaidynės pakviestus prieš pat jas ar net žaidynėms jau vykstant. Kalbu apie irklautojų porinę keturvietę ir dviratinkę Oliviją Baleišytę.

Su tokia situacija susidūrta pirmą kartą, o pandemijos sąlygomis procesas buvo gana sudėtingas. Neužteko aktyvuoti sportininkų akreditacijų ir užsakyti lėktuvo bilietų. Atletams teko skubiai pasidaryti koronaviruso testus, o mums – glaudžiai dirbti su Japonijos vyriausybe ir žaidynių organizaciniu komitetu, kad atletai būtų įleisti į šalį. Visa tai turėjo būti sutvarkyta per dieną. Su kolege A. Vanagiene juokaujame, kad jei jau pavyko penkis sportininkus atskraidinti tiesiai į startą, nebėra nieko, ko negalėtume įveikti.

Lietuviai savo būsto balkoną paženklino didžiuoju vėliava

Kitaip nei ankstesnėse žaidynėse, dėl pandemijos sportininkai į kaimelį galėjo atvykti ne anksčiau nei likus penkioms dienoms iki savo sporto šakos pirmųjų varžybų, o išvykti – per 48 valandas nuo paskutinio savo starto. Tai pridarė chaoso organizuojant jų keliones: bilietai komandų nariams buvo užsakyti iš anksto, jei sportininkas nepatekdavo į finalą, reikėdavo juos keisti.

Žinoma, daug iššūkių ir nerimo kėlė dalyvių saugumas. Čia daugiausiai darbo įdėjo mano kolegė A. Vanagienė. Visi kaimelio „burbule“ gyvenantys delegacijos nariai privalėjo kasdien atlikti seilių antígeno testą. Net ir praėjus 14 dienų nuo įvažiavimo į šalį sportininkams ir aptarnaujančiam personalui buvo draudžiama lankytis ne olimpinių žaidynių vietose, tai yra pasivaikščioti po miestą, pavakarieniauti restorane ir t.t. Be to, buvo privalu visur, net ir lauke, dėvėti medicininę veido kaukę, nuolat matuojama temperatūra, privalu dezinfekuoti rankas ir pan.

Kaip griežtai buvo tikrinama, ar olimpinių žaidynių dalyviai laikosi taisyklių?

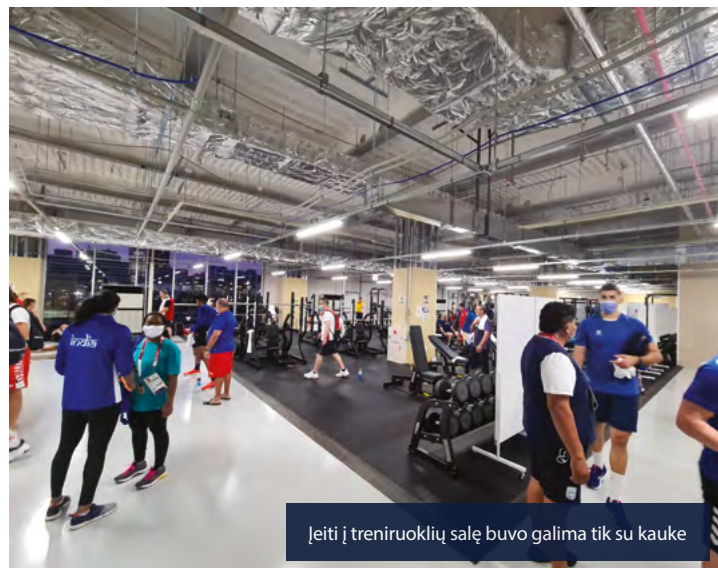
Galiu pateikti pavyzdį. Kolega iš Moldovos, atsakingas už COVID-19 valdymą, praėjus 14 dienų nuo atvykimo į šalį nusprendė aplankyti žymias Tokijo vietas, o nuotraukomis pasidalijo socialiniuose tinkluose. Netrukus iš jo buvo atimta akreditacija, o jis pats išsišūtas namo.

Ar buvo rimtesnių COVID-19 pavojaus signalų Lietuvos rinktinės stovykloje?

Su rimčiausiu teko susidurti treniruočių stovykloje Hiracukoje, kai dėl netikslaus vieno atleto testo rezultato buvo izoliuoti ir visi sportininkai, ir personalas. Tai buvo stiprus šaltas dušas ir gera pamoka, po kurios dar stipriau akcentuodavome, kad į testus privalu žiūrėti labai rimtai.

Su panašia situacija žaidynių metu susidūrė akredituotas žiniasklaidos atstovas, kurio seilių antígeno testas buvo teigiamas. Po šios žinios savanoriškai izoliavosi visi net minimalų kontaktą turėję Lietuvos žurnalistai, ačiū jiems už sąmoningumą. Kitą dieną atliktas nosiaryklės testas buvo neigiamas.

Nors apribojimai vargino, tačiau tik dėl griežtų taisyklių pavyko išvengti incidentų, kurių kaina galėjo būti didžiulė. Noriu pasi-

Jeiti į treniruoklių salę buvo galima tik su kauke

Valgykloje kaukę buvo galima nusiimti tik valgant, o nuo stalo kaimynų skyrė pertvaros

džiaugti, kad visi delegacijos nariai kruopščiai laikėsi reikalavimų.

Užsiminėte apie treniruočių stovyklą Hiracukoje. Kodėl joje dalyvavo ne visi sportininkai?

Kadangi atvykti į olimpinį kaimelį buvo leidžiama tik likus kelioms dienoms iki starto, LTOK kartu su Hiracukos miestu suorganizavo aklimatizacijos stovyklą ir joje dalyvauti pasiūlė visiems olimpinis kelialapius iškovojusiems sportininkams. Ar dalyvauti, ar ne, sprendė patys sportininkai, treneriai kartu su federacijomis. Kaip ir dėl to, kiek laiko truks aklimatizacija. Pavyzdžiui, plaukikai Hiracukoje praleido beveik tris savaites, tuo tarpu buvo atletų, kuriems užteko kelių dienų.

Esame dėkingi Hiracukos miestui, labai svetingai priėmusiam Lietuvos sportininkus. Nors judėjimas buvo gan stipriai suvaržytas, treniruočių sąlygos buvo puikios: olimpinio dydžio baseinas, erdvi treniruoklių salė, stadionas. Svarbu pabrėžti, kad visur lietuviai treniravosi vieni.

Ar tenkino gyvenimo sąlygos Tokijo olimpiniam kaimelyje?

Kiek teko kalbėti su sportininkais ir jų komandų nariais, nusiskundimų negirdėjau. Mums pasisekė, visa Lietuvos rinktinė gyveno pačiame Harumio pakrantės pakraštyje, todėl galėjo mėgautis nuostabiu Tokijo vaizdu. Be to, stengėmės sudaryti sąlygas, kad sportininkai gyventų po vieną kambaryje.

Jau prieš žaidynes organizatoriai perspėjo, kad vienas esminių principų bus tvarumas, todėl ir kambariuose vyravo minimalizmas. Visi šie apartamentai po paralimpinių žaidynių bus rekonstruoti ir parduoti.

Palyginti su Pekino, Londono ir Rio de Žaneiro žaidynėmis, olimpinis kaimelis Tokijuje buvo mažesnis, o galimybių pramogauti – taip pat ne tiek daug. Pandemijos sąlygomis tai buvo savaime suprantama. Brazilijoje buvo ne vienas baseinas, didžiulė zona, kurioje bet kada galėjo apsilankyti žurnalistai. Tokijuje žiniasklaidai skirta zona buvo minimali, o norint atvykti buvo reikalinga išankstinė registracija.

Tiesa, maistas Tokijuje – tiek jo pasirinkimas, tiek skonis – buvo daug geresnis nei, pavyzdžiui, Brazilijoje. Pats neskaiciau, bet teko girdėti, kad dviejų aukštų valgykloje buvo per 700 maisto pasirinkimo variantų.

Suvenyrų parduotuvė šiame taip pat buvo gana nedidelė, todėl dažnai, ypač žaidynėms įsibėgėjus, prie jos susidarydavo eilės. Tiek valgykloje, tiek treniruoklių salėje lankytojai vienas nuo kito buvo atskirti plastikiniais šydais, privalėjo dėvėti kaukes. Tačiau visi puikiai suprato, kad šie ribojimai – būtini siekiant išvengti viruso plitimo.

Pakalbėkime apie varžybų arenas. Kokį įspūdį paliko sporto bazės?

Visa olimpinė žaidynių infrastruktūra – aukščiausio lygio, negirdėjau nė vieno nusiskundimo nei iš sportininkų, nei iš trenerių. Arenos ir stadionai – nauji arba atnaujinti, įranga – pati moderniausia. Kaip ir turėtų būti olimpinėse žaidynėse. Susisiekimas taip pat labai patogus, iš olimpinio kaimelio į visas varžybų vietas kursavo autobusai. Paprastai kelionė į varžybų vietą Tokijuje trukdavo apie pusvalandį.

Ne vienas atletas minėjo, kad varžytis buvo sunku dėl karščio.

Oro sąlygos nebuvo lengvos. Kartais vidurdienį išėjus į lauką atrodydavo, kad karštis fiziškai užgula, galiu tik įsivaizduoti, ką jautė sportininkai, kuriems tuo metu reikėjo dirbti. Termometro stulpelis dažniausiai būdavo per 30 laipsnių šilumos, o jutiminė temperatūra – arti 40 laipsnių.

Labiausiai nepasisekė ėjikai. Sportinio ėjimo varžybos buvo perkeltos į Saporą, kuris yra visai kitoje Japonijos dalyje. Toks sprendimas buvo priimtas tikintis, kad šiaurinėje šalies dalyje bus

Lietuvos delegacijos nariai prie vėliavos su sirgalių linkėjimais

SIRGALIŲ LINKĖJIMAI

Olimpinė žaidynių varžybos Tokijuje, siekiant užtikrinti dalyvių saugumą, vyko be žiūrovų. Vis dėlto sirgalių palaikymas sportininkus pasiekė. Į Lietuvos rinktinės biurą olimpiniam kaimelyje įžengusius sportininkus pasitikdavo milžiniška „LTeam“ vėliava, ant kurios – gerbėjų žinutės ir palaikymo žodžiai.

„Pirmyn į pergales“, „Mes su jumis“, „Stiprybės ir užsispyrimo“ – per daugiau nei mėnesį trukusią kampaniją sirgaliai, „LTeam“ sportininkams socialiniuose tinkluose parašė gausybę palinkėjimų. Tūkstančiai žmonių, darbo kolektyvų, šeimų, kolegų olimpiečiams linkėjo sėkmės, stiprybės, sveikatos, ne vienas parašė dažniausiai buriuotojams siunčiamą linkėjimą „Vėjo, vėjo, vėjo!“

„Labai smagu, kad gavome tiek daug linkėjimų. Nesitikėjau, kad tiek žmonių neliks abejingi, nepagailės savo laiko ir palaikys mus. Kiekvienas palaikymo žodis mus veda į priekį. Jūs tikite mumis, o mes iš visų jėgų bandysime jūsų nenuvilti“, – sakė dziudo imtynininkė Sandra Jablonskytė.

ne taip karšta kaip Tokijuje. Tačiau varžybų dienomis temperatūra skyrėsi vos vienu laipsniu.

Japonija – viena inovatyviausių pasaulio šalių. Ar naudotos technologijos jums padarė įspūdį?

Tikrai jautėme, kad esame technologijų lopšyje. Po 44 hektarų teritoriją olimpiniam kaimelyje važinėjo savaeigės elektroninės transporto priemonės, krepšinio rungtynėse per pertraukas į krepšį mėtė robotas. Garsiosios kartoninės lovos – taip pat vienas inovatyvių ir tvarių sprendimų, mat kartoną nesunku perdirbti.

Teko rankoje laikyti Lauros Asadauskaitės-Zadneprovskienės iškovotą sidabro medalį. Žiūrėjau ir negalėjau patikėti, kad šis apdovanojimas pagamintas iš senų elektroninių prietaisų, suvežtų iš viso pasaulio.

Kaip jūs, misijos vadovas, apibendrintumėte šią olimpinę partitą?

Kaip sudėtingą, kupiną iššūkių, bet kartu ir suvienijusią. Noriu padėkoti visiems sportininkams, kurie, pats mačiau, atidavė visas jėgas. Treneriams ir medicams, kuriems taip pat teko įveikti ne vieną iššūkį. Ir, žinoma, misijos komandai, kuri dirbo neskaičiuodama valandų.

Šių olimpinė žaidynių šūkis „Stiprūs kartu“ – ne tik skambūs žodžiai. Šio principo laikymasis tapo kertiniu pamatu saugioms ir sėkmingoms olimpinėms žaidynėms įvykti.

M.Valčiukaitė ir D.Karalienė

EMOCINGI YRIAI

KETURIOS LIETUVOS ĮGULOS YRIAIS SKYNĖSI KELIĄ 2000 M DISTANCIJOS FINIŠO LINK JŪROS MIŠKO VANDENS KELIU PAVADINTOJE TOKIJO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ TRASOJE. GERIAUSIAI SEKĖSI 2016 M. RIO DE ŽANEIRO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ MEDALININKĖMS MILDAI VALČIUKAITEI IR DONATAI KARALIENEI.

Tai, ką padarė Lietuvos moterų porinės dvivietės įgula, galima pavadinti ir stebuklu, ir neįtikėtino talento, valios bei kovingumo pavyzdžiu. Iki dar vienos olimpinės bronzos joms pritrūko vos 1,71 sek. – tik šiemet vėl drauge pradėjusios treniruotis sportininkės iškovojė ketvirtą vietą.

„Labai daug emocijų. Kovojojame, tikėjome, kad turime šansų. Ta ketvirta vieta nėra maloni. Kažko pritrūko, kažko nepadarėme. Kita vertus, ketvirta vieta olimpinėse žaidynėse yra tikrai aukšta. Kai pagalvoji, kur mes buvome prieš metus ar dvejus, stebuklas, kad iš viso čia esame“, – po finalinio finišo svarstė M.Valčiukaitė.

O prieš dvejus metus D.Karalienė su vyru Jonu ramiai augino 2018 m. gimusius dvynius Dovydą ir Povilą. Jai profesionalus sportas jau buvo praeitis. M.Valčiukaitė irklavo su leva Adomavičiūte. Pernai spalio 7 d. M.Valčiukaitei buvo atlikta stuburo išvaržos operacija. Likus dviem savaitėms iki šios operacijos buvo paskelbta, kad I.Adomavičiūtė pažeidė antidopingo taisykles.

Tuo metu, kai M.Valčiukaitė baiginėjo reabilitaciją, spalio pabaigoje apie sugrįžimą į didįjį sportą paskelbė D.Karalienė. Ji neslėpė, kad to labai norėjo pati, o galutinai apsisprendė sulaukusi vyro ir LTOK prezidentės Dainos Gudžinevičiūtės didelio palaikymo.

Rio de Žaneiro medalininkės vėl sėdo į vieną valtį ir iki olimpinių žaidynių dar spėjo tapti Pasaulio taurės varžybų etapo laimėtojomis bei Europos vicečempionėmis.

Tokijuje ir atrankos (6 min. 50,38 sek.), ir pusfinalio (7 min. 11,29 sek.) barjerus lietuvių įgula peržengė užtikrintai.

Finale mūsų šalies sportininkės distanciją įveikė per 6 min. 47,44 sek. ir nuo bronzos medalį iškovojusių olandžių Roos de

Jong ir Lisos Scheenaard atsiliko vos 1,71 sek. Olimpinėmis čempionėmis tapo varžybų favoritės, dvejų pastarųjų metų Europos čempionės rumunės Ancuta Bodnar ir Simona Radis, pasiekusios geriausią šios valčių klasės rezultatą olimpinių žaidynių istorijoje – 6 min. 41,03 sek. Sidabrą laimėjo Naujosios Zelandijos irklautojos Brooke Donohue ir Hannah Osborne (6 min. 44,82 sek.). Penktos finišavo amerikietės (6 min. 52,98 sek.), šeštos – kanadietės (6 min. 53,19 sek.).

Pasibaigus kovoms Tokijo žaidynėse D.Karalienė sakė: „Norėčiau padėkoti tiems, kurie tikėjo, kėlėsi naktį, laikė kumščius, sukryžiuotus pirštus. Ir tiems, kurie palaiko toliau. Ačiū visai Lietuvai.“

Porinės dvivietės įgulos treneris Virgaudas Leknickas, paklaustas, kaip vertina auklėtinių pasirodymą, sakė: „Gerai. Juk mes pradėjome darbą tik po naujųjų. Donata į irklavimą grįžo po trejų su puse metų pertraukos. Milda buvo po sunkios stuburo operacijos. Net kalbėta, kad ji iš viso negalės sportuoti. Todėl jei jos būtų užsikabinusios medalį, tai būtų kažkas iš fantastikos srities.“

Pirmas iš lietuvių prie starto linijos olimpiniam kanale stojo ir paskutinis kovas baigė labiausiai patyręs irklautojų komandos narys Mindaugas Griškonis. Su Sauliumi Ritteriu Rio de Žaneire porinių dviviečių sidabrą iškovojęs vilnietis Tokijuje, kaip ir 2008 m. Pekine (8 vieta) bei 2012 m. Londone (8), vėl irklavo vienvietę.

Trečiasis olimpinis bandymas šia valtimi buvo sėkmingiausias – Tokijuje M.Griškonis pateko į A finalą ir galutinėje įskaitoje iškovojo šeštą vietą.

Pirmame etape patyręs lietuvis (7 min. 5,88 sek.) nusileido tik kanadiečiui Trevorui Jonesui (7 min. 4,12 sek.) ir tiesiausiu keliu pateko į ketvirtfinalį. Šiame etape jis ketvirtajame iš keturių

REZULTATAI

Mindaugas Griškonis: vienvietė – 6 vieta (6 min. 57,6 sek.).

Milda Valčiukaitė ir Donata Karalienė: porinė dvivietė – 4 vieta (6 min. 47,44 sek.).

Aurimas Adomavičius ir Saulius Ritteris: porinė dvivietė – 12 vieta (6 min. 20,87 sek.).

Armandas Kelmelis, Martynas Džiaugys, Dovydas Nemeravičius, Dominykas Jančionis: porinė keturvietė – 10 vieta (5 min. 51,64 sek.).

Vytauto Dranginio nuotr.

M.Griškonis

plaukimų finišavo trečias (7 min. 16,71 sek.). O tikslą irkluoti stipriausiųjų šešete LTOK sportininkų komisijos pirmininkas pasiekė pusfinalyje, kur savo plaukime buvo trečias (6 min. 45,9 sek.). A finalo lenktynėse 35-erių lietuvis finišavo šeštas (6 min. 57,6 sek.).

„Dar apšilindamas galvoju, kad turiu gerą taką, nes vėjas pūtė nuo mano tako pusės. Bet per pusvalandį vėjas pradėjo pūsti iš kitos pusės ir iš vieno geriausių mano takas tapo blogiausiu. Mane pradėjo dreifuoti. Negalėjau palaikyti tempo kaip kiti. Pradžioje atsilikau ir nebebuvo galimybių pasivyti. Iš vienos pusės, dabar esu labai nepatenkintas, kad nepadariau to, ką galėjau. Man nepavyko savęs realizuoti. Kita vertus, esu labai patenkintas, nes tai aukščiausias mano rezultatas olimpinėse žaidynėse irkluojant vienvietę. O vienvietė patekti į olimpinių žaidynių finalą yra didelis darbas“, – sakė M.Griškonis, kuris pirmą kartą Tokijuje su žurnalistas atėjo pasikalbėti tik po finalo.

Labiausiai patyręs Lietuvos rinktinės irkluotojas prisipažino: „Labai nervinausi vakar prieš pusfinalį, neslėpsiu. Nors patirtis didelė, nervai nori nenori išlenda. Kai pradeda rašyti šimtai žmonių: „Pavaryk, laimėk medalį.“ Stengiuosi ne visiems atrašyti, ne viską perskaityti. Ir stengiuosi nebendrauti su žurnalistais. Atsiprašau, kad neskyriau dėmesio, nebendravau, nekomentavau, nes prieš ir per varžybas man labai sunku kažką papasakoti, prižadėti. Taip elgiausi per visas olimpines žaidynes, pasaulio ir Europos čempionatus. Nes jei negalėčiau įvykdyti, ką prisizadėjau, atrodyčiau nerimtai, negalėčiau atsakyti už savo žodžius. Todėl stengiuosi prieš varžybas užsidaryti savyje, pabūti su savimi. Norečiau palinkėti visiems jauniems sportininkams: prieš varžybas nežadėkite, nekabinkite patys sau medalių. Nes jeigu jums kabina medalį aplinka, draugai, kaimynai, giminės, žurnalistai, o dar ir patys užsikabinatė, medalio niekada nepamatysite. Savo svajones pasilaukykite sau ir realizuokite jas patys. O kai laimėsite, galėsite girtis visam pasauliui.“

Kartu su M.Griškoniū olimpiniu vicečempionu tapęs S.Ritteris Tokijuje startavo su Aurimu Adomavičiumi. Pirmą kartą aukštą lygio

varžybose kartu irklavę sportininkai galutinėje įskaitoje užėmė dvilyktą vietą.

Pirmajame etape jiems nepavyko iškart patekti į pusfinalį – Lietuvos porinė dvivietė liko ketvirta (6 min. 23,8 sek.). Paguodos plaukime lietuviai sėkmingai susitvarkė su užduotimi aplenkti bent vienus konkurentus. Mūsų šalies atstovai distanciją įveikė per 6 min. 27,36 sek. ir 0,72 sek. atsiliko tik nuo vokiečių. Antrajame pusfinalio plaukime Lietuvos porinė dvivietė liko šešta (6 min. 34,04 sek.). Tokią pačią vietą ji užėmė ir B finale (6 min. 20,87 sek.).

„Buvome nusiteikę kovoti maksimaliai, atiduoti visas savo jėgas. Taip ir padarėme. Rezultatas toks, koks yra. Norime pasisemti kuo geresnių dalykų, nes iš pralaimėjimų irgi reikia kažko išmokti. Jokiais būdais negalėčiau teigti, kad partnerio keitimas atspindėjo rezultatą. Aurimas yra labai pajėgus sportininkas. Noriu tik pasidžiaugti, kad čia su juo startavau. Tiesiog mums nepavyko čia susiirkluoti“, – tvirtino S.Ritteris.

Laiko susiirkluoti visiškai neturėjo vyrų porinės keturvietės įgula – Dominykas Jančionis, Dovydas Nemeravičius, Martynas Džiaugys ir Armantas Kelmelis. Patvirtinimą, jog startuos Tokijuje, jie gavo liepos 18-ąją, kai dėl antidopingo taisyklių pažeidimo subyrėjusi Rusijos įgula atsisakė olimpinio kelialapio, todėl vieta olimpinėse žaidynėse buvo pasiūlyta Lietuvai, atrankos varžybose likusiai trečioje vietoje.

Lietuviai atrankoje (6 min. 3,07 sek.), paguodos plaukime (6 min. 14,73 sek.) ir B finale (5 min. 51,64 sek.) atsidūrė už varžovų nugaros.

„Tokiose varžybose stebuklų nebūna. Mes žinome, kad galėjome pasirodyti geriau, nes būtume geriau pasiruošę, jei ne ta situacija

Linos Moruzytės nuotr.

Visa irklavimo komanda olimpijame kaimelyje. Pirmoje eilėje (iš kairės): kineziterapeutė R.Batulevičiūtė, S.Ritteris, M.Džiaugys, D.Karalienė, D.Nemeravičius, A.Adomavičius, misijos vadovas E.Petkus. Antroje eilėje (iš kairės): treneris V.Leknickas, gydytojas M.Šilkūnas, komandos vadovas E.Balčiūnas, A.Kelmelis, M.Griškonis, vyr. treneris K.Keblys, M.Valčiukaitė, D.Jančionis, trenerio partneris G.Bieliauskas

su rusų komanda, kai gavome kelialapį paskutinę minutę. Mes nuo pavasario stipriai tobulėjome, kiekvienose varžybose irklavome vis greičiau, bet po olimpinės atrankos, kai nelaimėjome kelialapio, mums nebuvo prasmės toliau tęsti darbo. Taip nuo atrankos iki olimpinių žaidynių praradome labai daug laiko, nors galėjome žengti labai didelį žingsnį į priekį. Čia ne mūsų vieta. Mes turėjome garantuotai būti finale“, – pasibaigus varžyboms emociškai kalbėjo D.Nemeravičius.

REZULTATAI

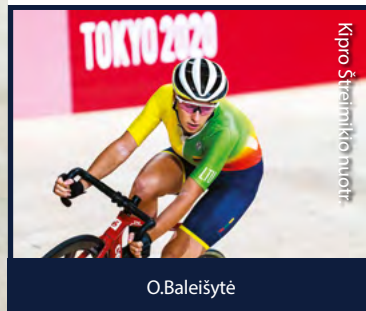

TREKAS

Simona Krupeckaitė: komandų sprintas – 5 vieta (32,808 sek.), keirinas – 19 vieta, asmeninis sprintas – 19 vieta.

Miglė Marozaitė: komandų sprintas – 5 vieta (32,808 sek.), keirinas – 27 vieta, asmeninis sprintas – 24 vieta.

Olivija Baleišytė: daugiakovė – 17 vieta (34 taškai).

O.Baleišytė

M.Marozaitė ir S.Krupeckaitė

IR TREKE, IR PLENTE

TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE STARTAVO PENKI LIETUVOS DVIRATININKAI: SIMONA KRUPECKAITĖ, MIGLĖ MAROZAITĖ IR OLIVIJA BALEIŠYTĖ VARŽĖSI TREKE, O EVALDAS ŠIŠKEVIČIUS IR RASA LELEIVYTĖ – PLENTE.

Toli nuo olimpiųjų žaidynių sostinės – maždaug už 130 km nuo Tokijo – esančiame Idzu velodrome vyko treko varžybos. Ir jau pirmą jų dieną čia švietė lietuvių šypsenos – moterų komandų sprints penktą vietą iškovojo Simona Krupeckaitė bei Miglė Marozaitė.

Lemiamoje dvikovoje dėl penktos vietos jos įveikė Luz Danielą Gaxiolą Gonzalez ir Yuli Verdugo Osuną. Lietuvos komandos rezultatas – 32,808 sek., Meksikos dviratininkų – 33,168 sek.

Pirmajame etape mūsų šalies duetas (32,827 sek.) nusileido vėliau finale triumfavusioms kinėms – Shanju Bao ir šios rungties Rio de Žaneiro olimpinei čempionei Tianshi Zhong. Būtent dvikovoje su lietuviėmis Kinijos sportininkės pasiekė naują pasaulio rekordą – 31,804 sek. Pirmame etape mūsų šalies sportininkės užėmė septintą vietą tarp aštuonių itin aukštą atrankos barjerą įveikusių ir kelialapius į šią rungtį iškovojusį duetą (33,276 sek.).

Komandų sprinto rungtyje pirmąjį 250 m ilgio ratą įveikia abi dviratininkės, antrąjį – tik viena, o pirmoji važiuojanti ir padėjusi įsibėgėti antrąjį pasitraukia. Lietuvos dueto finišas buvo patikėtas S.Krupeckaitėi.

„Aš tikrai nesitikėjau, kad būsimės penktos. Geriausiai atveju, pažiūrėjus startavusių komandų sudėtis, galėjome būti septintos. O tai, kad mes užkopėme į penktą vietą, – nerealus pasiekimas. Mes net pasaulio čempionate nesame buvusios penktos“, – prisipažino jau penktose olimpinėse žaidynėse dalyvavusi 38 metų S.Krupeckaitė, po finišo džiaugsmingai iškėlusį ranką į viršų.

Ją plojimais palydėjo ne tik Lietuvos delegacijos vadovai ir atstovai, bet ir tribūnose sėdėję japonai – Idzu trekas buvo vienintelė uždara Tokijo žaidynių arena, į kurią buvo įleista žiūrovų.

Olimpiųjų žaidynių debiutantė 25 metų M.Marozaitė džiaugėsi savo pirmuoju startu žaidynėse: „Užskaitau. Pasiekiau asmeninį rezultatą. Vieta gera. Beje, trekas labai panašus į Panevėžio, tai per treniruotę juokavome – važiuosime kaip namie. Panašiai ir buvo.“

Finale kinės pranoko vokietes, o dvikovoje dėl bronzos Rusijos olimpinio komiteto dviratininkės aplenkė olandes. Akistatoje dėl septintos vietos lenkės buvo greitesnės už ukrainietes. Šios rungties medalininkės apdovanojo Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė, Tarptautinio olimpinio komiteto narė, olimpinė čempionė Daina Gudzinėvičiūtė.

Į Japoniją Lietuvos dviratininkės su treneriu Dmitrijumi Leopoldu ir kineziterapeutu Tomu Linksmuoliu atvyko likus vos dviem dienoms iki varžybų. „Treneris nusprendė, kad važiuosime be aklimatizacijos. Nes prieš dvejus metus buvome Hiracukoje ir per stovyklą pastebėjome, kad rezultatai dėl aklimatizacijos negerėja. Dabar kelios dienos yra lengviausios. Asmeninėse rungtyse bus sunkiau, nes prasidės tikroji aklimatizacija. Tikriausiai krisime į duobę. Bet jau padarėme tai, kam ruošėmės, išpildėme lūkesčius“, – po komandų sprinto paaiškino S.Krupeckaitė.

Pirmajame keirino rungties etape abi mūsų šalies atstovės savo važiuoimuose finišavo šeštos. Tiesiai į ketvirtfinalį pateko po dvi greičiausias kiekvieno iš penkių atrankos važiuoimų dviratinin-

REZULTATAI

PLENTAS

Evaldas Šiškevičius: 234 km grupinės lenktynės – nefinišavo.

Rasa Leleivytė: 137 km grupinės lenktynės – 35 vieta.

E.Šiškevičius

R.Leleivytė

kes, o kitos kovojo paguodos lenktynėse. Kelialapius į ketvirtfinalį iš keturių paguodos važiavimų irgi iškovojo po dvi sportininkes. M.Marozaitė buvo penkta, o S.Krupeckaitė savo važiavime užėmė trečią vietą.

Asmeninėse sprinto varžybose startavo 29 dviratininkės. Per 200 m lenktynių iš eigos atranką kelialapius į kitą etapą, kuriame rungėsi 24 sportininkės, iškovojo ir abi šioje rungtyje dalyvavusios Lietuvos dviratininkės: S.Krupeckaitė užėmė 16 vietą (10,706 sek.), M.Marozaitė – 24-ą (11,031 sek.). Antrajame etape S.Krupeckaitė pralaimėjo Wai Sze Lee iš Honkongo, o M.Marozaitė neatsilaikė prieš vokiетę Leą Sophie Friedrich. Lietuvės pateko į tą patį paguodos važiavimą, kuriame dėl vieno kelialapio į aštuntfinalį dar varžėsi japonė Yuka Kobayashi. Ji ir tapo važiavimo nugalėtoja.

Paskutinę olimpinę žaidynių dieną Idzu treke daugiakovės (omniumo) varžybose jėgas išbandė O.Baleišytė, kvietimą tapti olimpiete gavusi likus vos savaitei iki starto, kai vienas iš kelialapų turėjusių nacionalinių olimpinų komitetų vietos atsisakė, todėl ji buvo pasiūlyta pirmą kartą už brūkšnio atrankoje likusiai Lietuvai.

Po savo olimpinio debiuto panevėžietė atsidūrė gydytojų rankose – jie tvarstė žaizdas, atsiradusias po griūties pirmoje rungtyje – 7,5 km skrečo lenktynėse. Lietuvė susidūrė su varžove, griuvo ir nebetęsė rungties. Kitame rate griūtis sustabdė dar keletą sportininkių.

„Odos truputį netekau, kelios olimpinio treko atplaišos įsmigo ir kaklas patemptas“, – griūties padarinius vardijo O.Baleišytė.

7,5 km reikėjo įveikti ir antroje rungtyje – tempo lenktynėse. Čia Lietuvos sportininkė užėmė 17 vietą. Į keturiolikta bendrosios įskaitos vietą ji pakilo po sėkmingai susiklosčiusių atkrintamųjų lenktynių, kuriose O.Baleišytė buvo šešta. Paskutinė rungtis – lenktynės dėl taškų. Jų distancija – 20 km (80 ratų). Čia lietuvė liko septyniolikta, tokia pati pozicija jai atiteko ir galutinėje įskaitoje (34 taškai).

„Visos konkurentės pasiekusios geriausių sportinę formą per pastaruosius penkerius metus, o aš – tikrai ne. Bet, žvelgiant į ateitį,

žinau, kad ši patirtis suteiks man labai daug ruošiantis 2024 m. Paryžiaus olimpinėms žaidynėms. Vos atvykusi galvojau, kad svarbiausia finišuoti, po to – aplenkti bent vieną dalyvę. O kai likus vienai rungčiai rikiavausi keturiolikta, jau tada pradėjau galvoti apie rimtesnę kovą. Gaila, kad nukritau į 17 vietą. Bet negaliu savęs teisti“, – olimpinį debiutą įvertino O.Baleišytė.

Plento grupinės lenktynės startavo Musašinomori parke Čiofu mieste, o finišavo Fudži kalno papėdėje, garsiojoje automobilių lenktynių trasoje, kurioje yra vykusios ir „Formulės 1“ automobilių varžybos.

E.Šiškevičiui nepavyko olimpinio debiuto pažymėti kertant finišo liniją – lietuvis iš varžybų pasitraukė neįpusėjęs 234 km distancijos. Kepinant karščiui kalnuotoje trasoje iš varžybų traukėsi ir kitų šalių sportininkai – pasiekus 138 km žymą jau daugiau nei 20 dalyvių iš 128 startavusiųjų buvo sudėję ginklus.

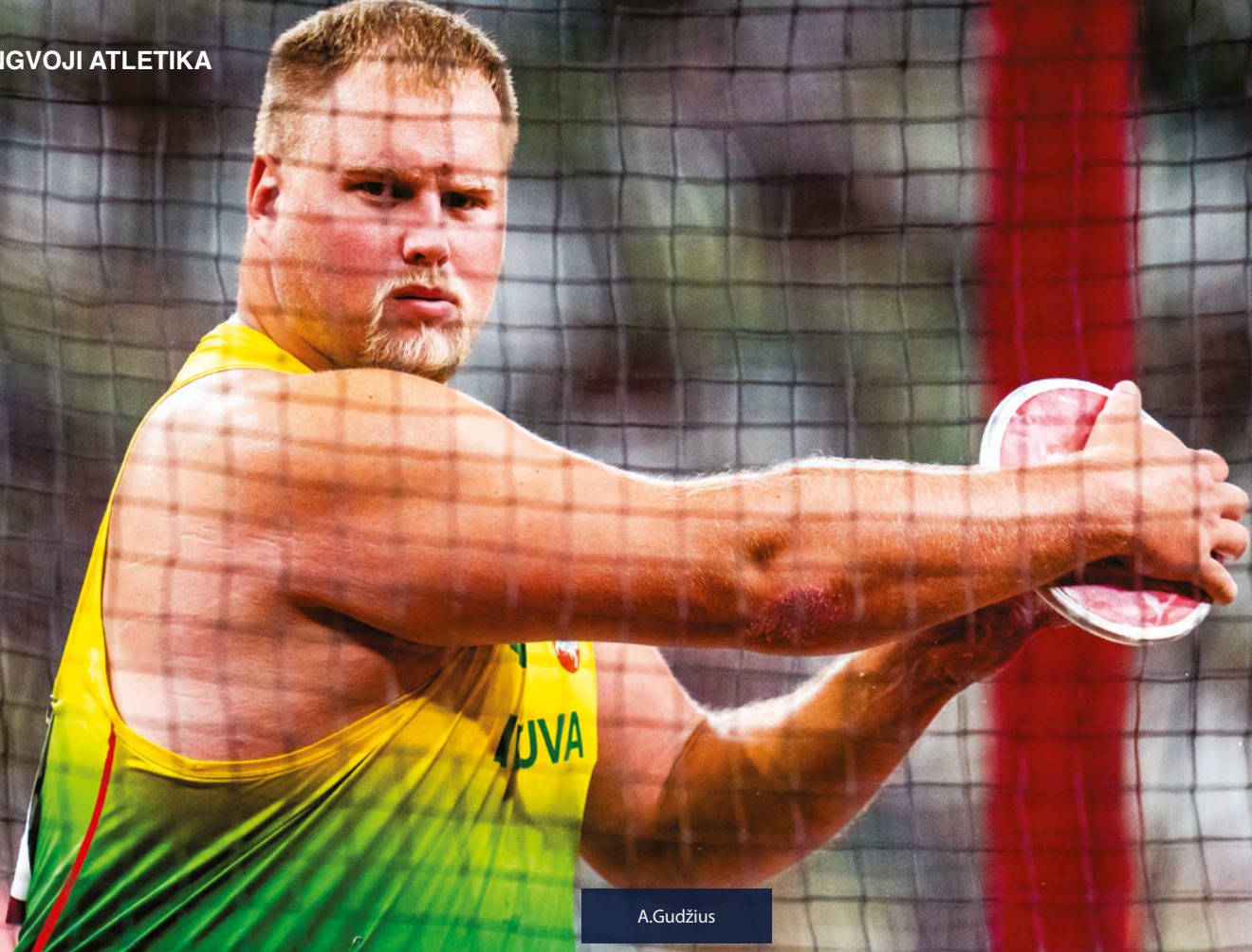
„Karštis man niekada nepatiko. Geriau, kai šalta ar lyja. Šiandien prastai jaučiausi, nežinau, kas atsitiko. Nors vakar buvau užtikrintas savo jėgomis. Mūsų sportas nieko neatleidžia. Jei tau bloga diena, tai iškart pasijunta“, – sakė Lietuvos čempionas 32-ėjų E.Šiškevičius.

Kitą dieną toje pačioje trasoje, tik trumpesnėje – 137 km distancijoje – lenktyniavo moterys. Tarp jų – ir buvusi E.Šiškevičiaus klasės draugė R.Leleivytė. Jai nei įkalnės, nei karštis, nei skilęs šonkaulis nesutrukdė pasiekti finišo.

Lietuvė užėmė 35 vietą tarp 68 startavusių sportininkių. 19 iš jų nefinišavo. Olimpini čempione sensacingai tapo austrė Anna Kiesenhofer, kurios ankstyvam pabėgimui nuo grupės priešnuodžių nerado nė viena favoritė. R.Leleivytė nuo nugalėtojos atsiliko 7 min. 2 sek.

„Trasa sudėtinga, pagal mano charakteristiką gal kiek per sunki. Dėl karščio problemų nėra, nes man patinka toks oras. Man visai gerai buvo, nesikankinau“, – po finišo pasakojo olimpinėse žaidynėse debiutavusi lietuvė, kuriai liepos pradžioje per daugiadienes lenktynes „Giro d'Italia“ skilo šonkaulis.

A. Gudžius

TOKIJUJE IR SAPORE

DAUGIAUSIA LIETUVOS OLIMPINĖJE DELEGACIJOJE BUVO LENGVAATLEČIŲ: AŠTUONI KOVOJO TOKIJO OLIMPINIAME STADIONE, DAR TRYS – 800 KM NUO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ SOSTINĖS ESANCIAME SAPORE.

Į pirmuosius aštuonetus, kurie olimpinėse žaidynėse laikomi prizinėmis vietomis, pateko du Lietuvos lengvaatlečiai – šeštą vietą užėmęs disko metikas Andrius Gudžius ir septintąją iškovojusi ieties metikė Liveta Jasiūnaitė.

2017 m. pasaulio ir 2018 m. Europos čempionas A. Gudžius finale geriausiu bandymu diską nuskraidino 64 m 11 cm. Olimpinių čempionu tapo planetos reitingo lyderis švedas Danielis Stahlis (68 m 90 cm), sidabrą iškovoję jo tėvynainis Simonas Pettersonas (67 m 39 cm), bronzą – austras Lukas Weissshaidingeris (67 m 7 cm). Ketvirtą vietą užėmė asmeninį rekordą pasiekęs australas Matthew Denny (67 m 2 cm), penktąją – slovėnas Kristjanas Čehas (66 m 37 cm). Iš viso finale dalyvavo 12 olimpiečių.

Atrankoje 30-metis A. Gudžius užėmė antrą vietą (65 m 94 cm), nusileisdamas tik D. Stahliui (66 m 12 cm).

„Finalo rezultatai nenustebino. Kaip ir sakiau, norint laimėti medalį reikės mesti apie 67–68 metrus. Tai normalu. Gaila, kad aš ne ten. Visą sezoną mėčiau 67 metrus, bet čia nesugebėjau tiek numesti. Ir čia tikrai kalta ne psichologija. Kūnas nedirbo taip, kaip turėjo dirbti. Bet vėl – tai nėra pasiteisinimas. Kai yra psichologinė įtampa, tu gali kažką koreguoti, o dabar taip susigadinau viską eidamas iki varžybų – ne tiesiogine prasme eidamas, bet dėliodamas viską nuo apšilimo iki laukimo, pirmųjų metimų. Kažkur kažką ne taip padariau. Reikia suprasti, ką padariau ne taip, kad daugiau tai nepasikartotų“, – sakė disko metikas.

Olimpinėse žaidynėse A. Gudžius debiutavo 2016-aisiais Rio de

Žaneire, kur irgi pateko į finalą ir užėmė dvyliką vietą. Tokijuje jis neakivaizdžiai aplenkė savo trenerį, ketverių olimpinių žaidynių dalyvį VACLAVĄ KIDYKĄ, kurio geriausias olimpinis rezultatas – aštunta vieta 1996 m. Atlantoje.

Olimpinių žaidynių debutantė 27 metų L. Jasiūnaitė finale pirmuoju bandymu švystelėjo ietį 60 m 6 cm. Šis rezultatas užtikri- no lietuvei septintą vietą. Kiti jos metimai nepasiekė 60 m ribos.

„Olimpinėse žaidynėse yra aštuonios prizinės vietos, tai septintoji tikrai neblogas pasirodymas. O rezultato truputį tikėjau geresnio, nes buvau gerai pasiruošusi fiziškai“, – sakė trenerės Teresės Nekrošaitės auklėtinė.

Auksą iškovoję kinė Shiyang Liu (66 m 34 cm), sidabrą lenkė Maria Andrejczyk (64 m 61 cm), bronzą – australė Kelsey Lee Barber (64 m 56 cm). Ketvirtą vietą užėmė turkė Eda Tugsuz (64 m), penktąją kinė Lyu Huihui (63 m 41 cm), šeštąją – australė Kathryn Mitchell (61 m 82 cm). Į pirmą aštuonetą, kuris tęsė kovą po pirmųjų trijų metimų, dar pateko australė Mackenzie Little (59 m 96 cm).

„Rezultatai nenustebino. Gal tik tai, kad į aštuonetą nepateko Europos čempionė vokietė Christin Hussong. Kai matai, kad tokios metikės nepatenka, tai gal visai ir neblogai ta septinta vieta“, – šyptelėjo L. Jasiūnaitė, į finalą patekusi aštuntu rezultatu (61 m 96 cm).

Dar vienas Lietuvos ieties metikas 25-erių Edis Matusevičius Tokijo žaidynių vyrų atrankos varžybų A grupėje buvo devintas, o tarp visų abiejų grupių dalyvių užėmė 14 vietą (81 m 24 cm).

Adrijus Glebauskas: šuolis į aukštį – 26 vieta (217 cm).

Andrius Gudžius: disko metimas – 6 vieta (64 m 11 cm).

Liveta Jasiūnaitė: ieties metimas – 7 vieta (60 m 6 cm).

Arturas Mastianica: 50 km sportinis ėjimas – 31 vieta (4 val. 6 min. 43 sek.).

Edis Matusevičius: ieties metimas – 14 vieta (81 m 24 cm).

Airinė Palšytė: šuolis į aukštį – 28 vieta (186 cm).

Agnė Šerkšnienė: 400 m bėgimas – 33 vieta (52,78 sek.).

Gediminas Truskauskas: 200 m bėgimas – 39 vieta (21,02 sek.).

Brigita Virbalytė-Dimšienė: 20 km sportinis ėjimas – 26 vieta (1 val. 35 min. 56 sek.).

Diana Zagainova: trišuolis – 28 vieta (13 m 10 cm).

Marius Žiūkas: 20 km sportinis ėjimas – 33 vieta (1 val. 27 min. 35 sek.).

L.Jasiūnaitė

E.Matusevičius

A.Palšytė

„Tikėjausi patekti į finalą, tačiau nepasisėkė. Norėjau daug geresnio rezultato. Pirmas metimas (79 m 50 cm) nebuvo pats geriausias, bet jaučiau, kad sutvarkius vieną esminį dalyką ieties gali skristi toliau. Tačiau visko ištaisyti nepavyko“, – sakė liepos pradžioje koronaviruso ataką patyręs ir dvi savaites dėl saviizoliacijos sportuoti negalėjęs E.Matusevičius. Trečiasis lietuvių metimas – 80 m 13 cm – pakilti nepadėjo.

Olimpinėse žaidynėse debiutavo ir du mūsų šalies bėgikai.

Agnė Šerkšnienė penktajame iš šešių 400 m distancijos atrankos bėgimų finišavo penkta (52,78 sek.), o bendrojoje įskaitoje užėmė 33 vietą tarp 45 lengvaatlečių.

„Vertinant patį rezultatą, tai jis neįspūdingas. Norėjau pasiekti geriausią sezono rezultatą, nes apie asmeninį rekordą sunku buvo galvoti, žvelgiant į šio sezono rezultatus. Kadangi dabar mėnesį nebuvo varžybų, tik treniruotės, o per jas rezultatas gerėjo, tai buvo vilčių. Bet nepavyko. Iš esmės esu patenkinta. Juk čia pirmosios mano olimpinės žaidynės. Nežinau, ar paskutinės. Bet kokiu atveju džiaugiuosi, kad atvažiauvau, sudalyvavau, man pačiai šimtu procentų patiko“, – po finišo kalbėjo 33 metų A.Šerkšnienė.

Jos asmeninis ir kartu Lietuvos rekordas – 50,99 sek. Šis rezultatas būtų atvėręs duris į pusfinalį, kuriame lenktyniavo 24 sportininkės.

Vienas paskutinių apie galimybę startuoti olimpinėse žaidynėse sužinojęs jausias lengvaatlečių komandos narys 23 metų Gediminas Truskauskas 200 m bėgimo atrankoje finišavo 39-tas – 21,02 sek. Jei būtų pavykę pakartoti šiemet birželį pasiektą asmeninį ir Lietuvos rekordą (20,48 sek.), jis būtų laimėjęs savo bėgimą ir be vargo patekęs į pusfinalį, kuriame rungsi 24 iš 48 startavusių atletų.

„Esu patenkintas, kad pavyko patekti į tokio lygio varžybas. Didelis malonumas ir garbė bėgti tokiose varžybose. O jei kalbėtume apie patį bėgimą, tai nesu patenkintas. Norėjau bent pakartoti savo geriausią rezultatą, kuris būtų lėmęs patekimą į pusfinalį. Dėl to labai apmaudu. Bet ateičiai įgijau geros patirties, iš tos pusės tai yra gerai“, – sakė G.Truskauskas.

Lietuvos trišuolio rekordininkė Diana Zagainova nepateko į olimpinį žaidynių finalą, bet neabejoja, kad Tokijuje įgyta patirtis bus labai naudinga. Atrankos varžybose olimpinį žaidynių debiutantė iš Lietuvos vieninteliu sėkmingu bandymu nušoko 13 m 10 cm ir atrankos B grupėje užėmė 15 vietą, o tarp visų dalyvių – 28-ą. Per pirmą ir trečią bandymus vilnietė peržengė atsispyrimo liniją.

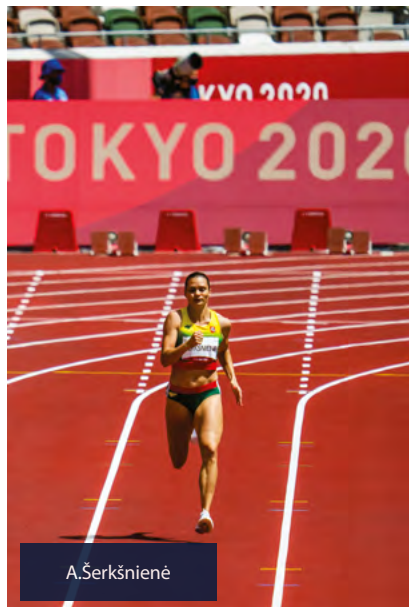
A.Glebauskas

„Prieš varžybas sakiau, kad būtų apmaudu, jei labai gerai besijausdama fiziškai nesusitvarkyčiau su psichologija. Taip, kaip man buvo 2019 metų pasaulio čempionate Dohoje. Šį kartą aš jaučiausi psichologiškai labai gerai, bet labai sunkiai jaučiausi fiziškai. Būtent šiandien. Ir ar tai būtų olimpinės žaidynės, ar Panevėžio taurės varžybos, ar Lietuvos čempionatas, šiandien yra ta diena. Spaudžiau iš savęs viską, ką galiu padaryti. Kodėl taip patiko? Nėra priežasčių. Ir kaltų nėra. Dabar reikia nagrinėti detales, aptarti su treneriu“, – kalbėjo 24 metų D.Zagainova. Jai priklausantis Lietuvos rekordas, kurį 2019 m. Šveicarijoje pasiekusi sportininkė įvykdė olimpinį normatyvą, – 14 m 43 cm. Finalo normatyvas buvo 14 m 40 cm. Jį įvykdė šešios trišuolininkės. Dar šešios į finalą pateko pasiekusios geresnius rezultatus nei likusios varžovės.

Jau trečiose olimpinėse žaidynėse startavusi 29 metų šuolininkė į aukštį Airinė Palšytė iškart peršoko 182 cm aukštį, tačiau įveikti 186 cm jai prireikė trijų bandymų. O visi trys A.Palšytės mėginimai peršokti 190 cm buvo nesėkmingi. Ji A grupėje pasidalijo 15–16 vietomis su lygiai taip pat atrankoje šokinėjusia kazache Kristina Ovčnikova, o galutinėje įskaitoje užėmė 28–30 vietą. Kvalifikacinis finalo normatyvas buvo 195 cm. Jį įvykdė ir į finalą pateko net 14 šuolininkių iš 31 varžybose dalyvavusių sportininkės.

A.Palšytei praėjusių metų rudenį buvo atlikta atsispyrimosios kojos čiurnos operacija. „Sausį dar net nebuvo sektoriuje. Per pusę metų mano komanda padarė tokį darbą, apie kurį net elitinės pasaulio medikų komandos galėtų pasvajoti. Aš atsigavau greičiau nei bet kuris kitas sportininkas. Ta koja šiandien jaučiasi gerai, bet negalvoju, kad gali išlįsti kitų dalykų dėl labai intensyvios olimpinės atrankos sistemos. Nuolatinis važinėjimas iš varžybų į

A.Šerkšnienė

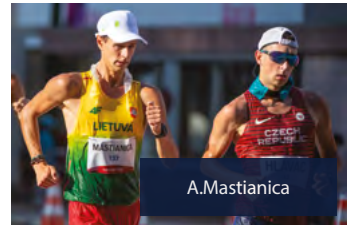
G.Truskauskas

D.Zagainova

B.Virbalytė-Dimšienė

A.Mastianica

M.Žiūkas

varžybas be atsigavimo ir turint dar šiokių tokių problemų yra sudėtingas“, – atskleidė olimpietė.

Atrankos barjeras buvo per aukštas ir vyrų varžybose dalyvavusiam šuolininkui į aukštį 26 metų Adrijui Glebauskiui. 217 cm pirmuoju bandymu įveikęs lietuvis po to tris kartus nesėkmingai bandė peršokti į 221 cm aukštį pakeltą kartelę ir galutinėje įskaitoje tarp 33 šuolininkų užėmė 26 vietą. Olimpinių žaidynių debiutanto A.Glebausko asmeninis ir šio sezono rekordas – 230 cm. Būtent toks buvo finalo normatyvas, kurio įveikti nepavyko nė vienam šuolininkui. Visi dvylika finalininkų atrankoje peršoko 228 cm.

„Emocijos jau šiek tiek atslūgo, bet esu nusivylęs ir vieta, ir rezultatu. Tikėjauisi daug geresnio rezultato, bent jau kovoti dėl patekimo į finalą. Nepavyko, gal pritrūko sėkmės. Visas šis sezonas buvo labai nepastovus, nebuvo taip, kad visą laiką labai gerai jausčiausi. Pasiruošimo metu nebuvau visiškai sveikas, turėjau problemų dėl kelių. Būdavo, tekdavo daryti ne tai, ką reikia, o tai, ką galiu. Reikia pastovumo, stengsiuosi viską išsigydyti, kad treniruotės būtų kokybiškos“, – teigė šuolininkas.

Trys mūsų šalies ėjikai varžėsi net 800 km nuo Tokijo esančiame Sapore. Sprendimas perkelti Tokijo žaidynių maratono bėgimo ir sportinio ėjimo varžybas į šiauriausią Japonijos prefektūrą priimtas dėl to, kad ištvermės rungčių sportininkai galėtų lenktyniauti palankesnėmis oro sąlygomis – Sapore vidutinė oro temperatūra tokiu metų laiku būna 5–6 laipsniais žemesnė nei Tokijuje. Tačiau sprendimas nepasiteisino – tomis dienomis ir Tokijuje, ir Sapore tvyrojo beveik toks pat karštis.

Pirmasis Hokaido saloje startavo labiausiai patyręs – jau ketvirtose olimpinėse žaidynėse dalyvavęs 36 metų Marius Žiūkas. Jis 20 km distancijoje užėmė 33 vietą tarp 57 dalyvių – nuotolį įveikė per 1 val. 27 min. 35 sek.

Lietuvį septintajame kilometre sustabdė teisėjai. M.Žiūkui buvo skirtos dvi baudos minutės.

„Nusivyliau galutiniu rezultatu, nes tos nelemtos baudos minutės kainavo mažiausiai 10 pozicijų. Jau daugelį metų nebuvau gavęs baudos minučių ir problemų dėl savo technikos neturėdavau, todėl buvo psichologinis šokas. Teisėjai mane sustabdė jau septintame kilometre, dvi minutes stovėjau ir laukiau, žiūrėjau, kaip visi sportininkai pro mane praeina ir nužingsniuoja tolyn. Dvi minutės mūsų rungtyje yra labai daug. Išėjus iš sustojimo ir supratus, kad esi paskutinis trasoje, o artimiausias varžovas – už kelių šimtų metrų, sunku psichologiškai. Bet tuomet supranti, kad čia yra olimpinės žaidynės, todėl turi daryti tai, ką gali geriausiai šioje situacijoje. Negalėjau pakeisti to, kas įvyko, todėl suėmiau save į rankas ir kovojau iki galo“, – pasakojo M.Žiūkas.

Antrose olimpinėse žaidynėse dalyvavęs Arturas Mastianica 50 km

distanciją įveikė per 4 val. 6 min. 43 sek. ir užėmė 31 vietą. Nuotolį baigė 47 sportininkai, dešimt atletų iš varžybų pasitraukė, du buvo diskvalifikuoti.

„Pirmiausia labai džiaugiuosi, kad baigiau distanciją. Einant atsirado sveikatos problemų, bandėme su treneriu spręsti, kažkiek pavyko, bet iki galo neišsprendėme. Buvo sunku, bet kovojau iki galo ir trasą įveikiau. Rio de Žaneire distancijos nebaigiau, todėl čia buvau pasiryžęs kirsti finišo liniją, kad ir kas nutiktų. Karštis davė savo. Ryte buvo geros oro sąlygos, bet likus dešimčiai kilometrų saulė pradėjo stipriai kaitinti, visi sportininkai sulėtėjo. Oro sąlygos tikrai buvo sunkios, ėjome nuo vieno atsivėsimo punkto iki kito“, – pasakojo A.Mastianica.

Šios distancijos ėjikai startavo 5.30 val. ryte.

Tokijo olimpinės žaidynės buvo trečiosios 36 metų Brigitos Virbalytės-Dimšienės karjeroje. 2012 m. Londone B.Virbalytė-Dimšienė buvo 24-ta, 2016 m. Rio de Žaneire – 29-ta.

Šįkart 20 km distancijoje lietuvė užėmė 26 vietą. Ji finišavo per 1 val. 35 min. 56 sek. ir nuo aukšą iškovojusios italės Anntonellos Palmisano atsiliko 6 min. 44 sek. Iš viso startavo 58 lengvatletės, finišą pasiekė 53.

„Šios varžybos tikriausiai yra pats geriausias mano pastarųjų trejų metų atspindys. Po geriausio 2018 metų mano sezono buvo pats juodžiausias 2019-ųjų sezonas. Ir po to bandžiau atsigauti. Pradėjau varžybas atsargiai, nes oro sąlygos buvo tikrai sudėtingos – šiandien Sapore pati karščiausia diena, kepino, buvo 34 laipsniai karščio. Bet paskui vis kopiau į viršų, lenkiau varžoves, tarp jų buvo ir nemažai tituluotų, pajėgių sportininkų, pasaulio čempionatų prizininkų. Jų asmeniniai rezultatai yra kur kas geresni už mano, dėl to džiaugiuosi. Ir vienu momentu užsivedžiau, galvojau, kad tikrai galiu pakovoti dėl aukštesnių vietų. Tačiau paskutiniuose penkiuose kilometruose pritrūko tų kelių treniruotėlių, nes pasirėngimas nesiklostė taip gerai, kaip norėjosi. Todėl šiandien tikriausiai ir esu ten, kur esu, nors jei ne tie paskutiniai kilometrai, gal būčiau patekusi į geriausiųjų dvidešimtuką“, – po finišo sakė Lietuvos ėjikė.

Kipro Štreimijėlio nuotrauka

REZULTATAS

Mindaugas Maldonis: vienvietė baidarė, 200 m – 10 vieta.

M.Maldonis B finale iškovojo antrąją vietą

ĮTAMPĄ PAŠALINO PIRMAS STARTAS

„MAN TAI REIŠKIA LABAI DAUG. ŽIAURIAI. SUNKU NET ŽODŽIAIS APIBŪDINTI. GALVOJE BUVO ĮVAIRIAUSIŲ SCENARIJŲ – NUO AUKŠČIAUSIOS IKI ŽEMIAUSIOS VIETOS. TIESIOG BUVO KLAUSIMAS, KURIS IŠ TŲ SCENARIJŲ IŠSIRUTULIOS. TIKĖTIS BUVO GALIMA VISKO“, – TEIGĖ DEŠIMTĄ VIETĄ OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE IŠKOVOJĘS MINDAUGAS MALDONIS.

Lietuvos baidarininkas antras kirto finišo liniją vienviečių baidarių 200 m distancijos B finale. Šiose lenktynėse jį aplenkė tik 2016 m. Rio de Žaneiro olimpinį žaidynių ir 2015 m. pasaulio vicečempionas, 2019 m. Europos žaidynių čempionas Maxime'as Beaumont'as – 35,998 sek. Lietuvio laikas – 36,257 sek., o trečią vietą užėmusio 2019 m. pasaulio vicečempiono serbo Strahinjosa Stefanovičiaus – 36,329 sek. Olimpinį auksą A finale laimėjo vengras Sandoras Totka (35,035 sek.).

Tai buvo jau antrasis M.Maldonio startas Jūros miško kanale rugpjūčio 5-ąją. Rytą olimpiniam irklavimo kanale 16 stipriausių baidarininkų pusfinalyje kovojo dėl aštuonių bilietų į A finalą. Olimpinį žaidynių debiutantas M.Maldonis antrajame pusfinalyje 200 m įveikė per 36,637 sek. ir finišavo aštuntas. Į A finalą pateko po keturis kiekvieno plaukimo dalyvius. O dar aštuonių sportininkų, tarp jų ir M.Maldonio, laukė lenktynės B finale, kur buvo išdalintos 9–16 vietos.

„Gerai, kad šiandien teko irkluoti prieš vėją. Man tai patinka. Bet pirmame šios dienos starte, pusfinalyje, man buvo sunku išsijudinti. Per ankstesnes varžybas Segede ir Barnaule būdavo žiauriai sunkus apšilimas. Savotiškas startas dar prieš startą. Čia negalėjau to daryti, nes dėl karščio tai būtų per daug pavojinga, galima nualinti organizmą“, – po B finalo paaiškino M.Maldonis.

Būtent per paskutines olimpinės atrankos varžybas, vykusias Barnaule, Rusijoje, vienintelį likusį šios rungties olimpinį kelialapį iškovojo M.Maldonis, po to dar triumfavo ir ten pat vykusiose Pasaulio taurės etapo lenktynėse, kuriose jis pranoko Arturą Seją ir kartu laimėjo nacionalinę atranką.

Prieš tai M.Maldonis kartu su savo broliu Simonu ir Rio de Žaneiro olimpinį žaidynių bronziniais prizininkais šiauliečiais Aurimu

Lanku ir Edvinu Ramanausku siekė patekti į Tokiją irklodami keturvietę baidarę 500 m distancijoje. Tada visi sėdo į vienvietes ir puolė vyti tolstančią olimpinę viltį irklodami 200 m nuotolį. Čia geriausiai pasisėkė M.Maldoniui, už nugaros palikusiam net tikrus vienvietininkus A.Seją ir Igną Navakauską.

Paklaustas, kaip vertina šuolį į vienvietę baidarę ir trumpiausią 200 m distanciją, M.Maldonis sakė: „Moralškai nesunku irkluoti šią distanciją – tik pradėti ir jau finišas. Aišku, kentėti reikia. Tai sunku. Bet tai labai smagi, galios, greičio reikalaujanti rungtis. Gaila, kad jos nebebus olimpinėse žaidynėse. Dabar reikės vėl persiorientuoti į 500 m distanciją.“

Du kartus lietuvis lenktyniavo ir rugpjūčio 4-ąją, kai vyko pirmojo etapo plaukimai ir ketvirtfinalis. Penktajame iš penkių pirmojo etapo plaukimų startavęs baidarininkas užėmė trečią vietą. Pirmi du kiekvieno plaukimo dalyviai pateko į pusfinalį. Ketvirtfinalyje lenktyniavo baidarininkai, nepatekę į pusfinalį pirmajame etape. Ketvirtfinalio barjerą M.Maldonis įveikė nesunkiai – laimėjo pirmą iš trijų plaukimų.

Komentuodamas pirmosios dienos startus baidarininkas sakė: „Ketvirtfinalyje prieš pat finišą šiek tiek sumėtė bangos, kiek praradau ritmą, bet džiugu, kad turėjau pakankamą persvarą. O šiaip reikia tiesiog dirbti. Prieš tai per treniruotes buvo dienu, kai tikrai gerai jaučiausi. Pastangų greitai irkluoti beveik nereikėjo. O šiandien labai daug valios pastangų prireikė. Bet čia olimpinės žaidynės, čia ir neturi būti lengva. Man pirmas startas viską sustato į vietas. Būna įtampėlė, jauduliukas. Bet po pirmo plaukimo pajauti save, pajauti, kaip irklavai, kaip irklusosi toliau, kaip atrodai. Tai pašalina visas įtampas. Ir antrą kartą stodamas į startą buvau ramus, susikaupęs, žinojau, kas ir kaip bus.“

Lietuvos estafetės komanda. Iš kairės: S.Bilis, D.Margevičius, A.Šidlauskas, D.Rapšys

IR DŽIAUGSMAS, IR APMAUDAS

TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE PIRMĄ KARTĄ ISTORIJOJE LIETUVOS PLAUKIKAI IR JŲ KONKURENTAI IŠBANDĖ NEĮPRASTĄ VARŽYBŲ FORMATĄ – NORINT PRISITAIKYTI PRIE JAV TELEVIZIJOS AUDITORIJOS, RYTAIS VYKDAVO FINALAI IR PUSFINALIAI, O VAKARAIŠ – KVALIFIKACINIAI PLAUKIMAI. ĮPRASTAI LEMIAMOS KOVOS RENGIAMOS VAKARAIŠ.

Teisę startuoti rytinėse varžybose iškovojo trys lietuviai: 26 metų Danas Rapšys, 24-erių Andrius Šidlauskas ir netikėtumą pateikusi jauniausia Lietuvos olimpinės delegacijos narė 19-metė Kotryna Teterevkova.

Aukščiausiai pakilo Lietuvos rinktinės lyderis D.Rapšys, kaip ir prognozuota, patekęs į 200 m laisvuju stiliumi rungties finalą.

Penktajame iš penkių atrankos plaukimų panevėžietis finišavo antras, o į pusfinalį, kuriame lenktyniavo 16 sportininkų, pateko su devintu rezultatu – 1 min. 45,84 sek. Kitą dieną jis galingais grybšniais paskutinėje distancijos dalyje pasiekė finišą ir antrajame pusfinalyje užėmė trečią vietą – 1 min. 45,32 sek. Ši pozicija D.Rapšiui atiteko ir galutinėje etapo įskaitoje, nes pirmajame pusfinalyje visi varžovai buvo lėtesni.

Finale D.Rapšys nusileido visiems septyniems konkurentams ir užėmė aštuntą vietą – 1 min. 45,78 sek. Jo asmeninis rekordas – 1 min. 44,38 sek. – būtų užtikrinęs bronzą.

Auksą ir sidabrą iškovojo britai Tomas Deanas (1 min. 44,22 sek.) ir Duncanas Scottas (1 min. 44,26 sek.), bronzą – brazilas Fernando Schefferis (1 min. 44,66 sek.).

„Labai įspūdingai greitas finalas. Tikrai negalėjau jokiais būdais šiuo metu būti prizininuku. Negalvojau, kad tie žmonės tokiais laikais plauks“, – stebėjosi D.Rapšys.

Apdovanoti šios rungties medalininkus buvo patikėta olimpinei čempionei, TOK narei, LTOK prezidentei Dainai Gudzinevičiūtei.

Varžybas Tokijuje D.Rapšys pradėjo 400 m laisvuju stiliumi rungtimi. Atrankoje jis pusę distancijos plaukė pasaulio rekordo grafiku, įtikinamai lenkdamas konkurentus, tačiau po to lietuviu tempas pastebimai krito ir ketvirtajame iš penkių atrankos plaukimų, aplenkęs tik vieną varžovą, jis finišavo septintas, o galutinėje įskaitoje šios rungties 2021 m. Europos čempionato bronzinis prizininukas užėmė tryliktą vietą – 3 min. 46,32 sek.

„Gal net ir per greitai pradėjau. Pradžia buvo gana lengva, o vėliau jaučiau, kad grybšnis darosi vis sunkesnis“, – po finišo prisipažino Lietuvos plaukimo lyderis.

Varžybų išvakarėse D.Rapšio trenerė Ina Paipelienė sakė, kad jos auklėtiniui labai neparankus varžybų grafikas, kai vakarais vyksta atrankos varžybos, o rytais – pusfinaliai ir finalai, nes rytais D.Rapšys plaukia ne taip galingai. Pats sportininkas po pirmojo starto nesiryžo patvirtinti trenerės žodžių: „Sunku pasakyti, juk dabar vakaras, o vakarais man gana gerai sekasi plaukti.“

Pasirodymą asmeninėse varžybose D.Rapšys baigė 200 m kompleksiniu būdu varžybomis. Čia jis užėmė 33 vietą (1 min. 59,9 sek.). Šioje rungtyje panevėžietis dalyvauja labai retai. „Pastarąjį kartą šią distanciją plaukiau gal prieš dvejus metus“, – po finišo sakė lietuvis.

REZULTATAI

Danas Rapšys: 400 m laisvuoju stiliumi – 13 vieta (3 min. 46,32 sek.), 200 m laisvuoju stiliumi – 8 vieta (1 min. 45,78 sek.), 200 m kompleksiniu būdu – 33 vieta (1 min. 59,9 sek.).

Andrius Šidlauskas: 100 m krūtine – 13 vieta (59,82 sek.), 200 m krūtine – 16 vieta (2 min. 10,69 sek.).

Kotryna Teterevkova: 100 m krūtine – 14 vieta (1 min. 7,39 sek.), 200 m krūtine – 23 vieta (2 min. 26,82 sek.).

Giedrius Titenis: 100 m krūtine – 36 vieta (1 min. 0,92 sek.).

Lietuvos rinktinė (Danas Rapšys, Andrius Šidlauskas, Deividas Margevičius, Simonas Bilis): kombinuota estafetė 4x100 m – diskvalifikuota.

G.Titenis

Į dviejų rungčių pusfinalį pateko A.Šidlauskas, kuris, kaip ir D.Rapšys, antrą kartą dalyvavo olimpinėse žaidynėse.

100 m nuotolio krūtine atrankoje jis finišavo tryliktas. „Super! – sužinojęs, kad pateko į pusfinalį, emociškai sureagavo panevėžietis ir pridūrė: – Smagu dėl visų artimųjų, sirgalių. Plaukiu ne tik dėl savęs, bet ir dėl visos Lietuvos, šeimos, merginos ir visų žmonių, kurie mane palaiko.“

Nuotolį A.Šidlauskas įveikė per 59,46 sek. Pusfinalyje jis plaukė lėčiau (59,82 sek.) ir aukščiau tryliktos vietos nepakilo – galutinėje rikiuotėje lietuvis pasidalijo 13–14 vietomis su japonu Ryuya Mura.

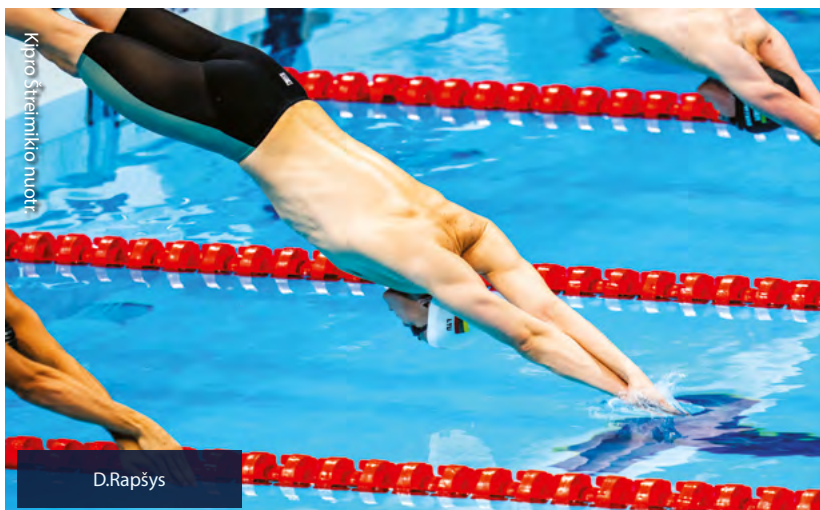
36 vietą tarp 49 šios rungties dalyvių užėmė jau ketvirtose olimpinėse žaidynėse dalyvavęs Giedrius Titenis (1 min. 0,92 sek.).

A.Šidlauską skaičius trylika lydėjo ir 200 krūtine rungties atrankoje. Penktajame iš penkių atrankos plaukimų tris ketvirčius distancijos pirmavusį, o pirmuosius 100 m pasaulio rekordo grafiku plaukusį lietuvį vėliau aplenkė penki varžovai, bet pasiektas rezultatas – 2 min. 9,56 sek. – garantavo tryliką vietą tarp visų dalyvių ir bilietą į pusfinalį. Tačiau pusfinalio barjeras ir vėl jam buvo per aukštas – panevėžietis užėmė 16 vietą (2 min 10,69 sek.).

Olimpinių žaidynių debutantė K.Teterevkova po 100 m krūtine rungties atrankos plaukimo švietė šypsena. „Labai pavargau, bet labai džiugina rezultatas“, – sakė vilnietė, laimėjusi trečią iš šešių atrankos plaukimų ir pasiekusi asmeninį rekordą – 1 min. 6,82 sek. Šis rezultatas jai garantavo 15 vietą ir bilietą į pusfinalį. Pusfinalyje vilnietei pavyko palypėti dar laipteliu aukščiau – galutinėje įskaitoje ji iškovojo 14 vietą (1 min. 7,39 sek.).

K.Teterevkova Tokijuje bandė jėgas ir 200 m rungties krūtine atrankoje, kur finišavo 23-ia (2 min. 26,82 sek.).

Į Tokijo žaidynes K.Teterevkova pateko kaip aukščiausią reitingą turinti Lietuvos plaukikė, nes nė vienai mūsų šalies atstovei nepavyko įvykdyti olimpinio normatyvo.

D.Rapšys

Vertindama visą pasirodymą olimpinėse žaidynėse trenerio Michailo Romanovskio auklėtinė sakė: „Puikiai vertinčiau, jei būčiau pagerinusi 200 m plaukimo asmeninį rekordą. Bet rezultatas nebuvo toli nuo geriausio, tai vertinu labai gerai, ypač 100 m rungį. Atvažiavau čia su vadinamuoju laukiniu bilietu, o 100 m rungtyje net į pusfinalį patekau. Tai labai didelė patirtis, kuri padės vėlesniam mano tobulėjimui.“

Į Tokijo olimpinį baseiną šoko dar du Lietuvos plaukikai – kartu su D.Rapšiu ir A.Šidlausku kombinuotoje estafetėje 4x100 m startavę Deividas Margevičius ir Simonas Bilis. Lietuviai antrajame iš dviejų atrankos plaukimų keliavo rekordiniu grafiku, tačiau po finišo švieslentėje vietoj rezultato išvydo tris raides – DSO. Tas pats buvo parašyta ir prie Brazilijos rinktinės.

Mūsų šalies komanda buvo diskvalifikuota, nes antrajame etape krūtine plaukęs A.Šidlauskas nuo starto bokšteliu nušoko 0,08 sek. greičiau, nei baseino sienelę palietė pirmuosius 100 m nugara įveikęs Danas Rapšys. Tad peteliške plaukusio D.Margevičiaus ir laisvuoju stiliumi rungtyniaavusio S.Bilio rezultatai net nebuvo įrašyti į galutinį protokolą.

A.Šidlauskas neslėpė apmaudo: „Estafetė visada yra smagu. Juk plauki ne tik už save, bet ir už komandą. Tačiau atsitinka tokie dalykai, kai vienas... Gaila. Žmonės laukia visus metus. Nejaukus jausmas.“

Bet rinktinės lyderis ramino komandos draugą: „Estafetė yra visų keturių, ne vieno žmogaus. Todėl ir kartėlį prisiimsime kaip komanda. Aišku, labai apmaudu ne tik dėl to, kad su pasiektu rezultatu būtume užėmę dvyliką vietą, bet ir todėl, kad Simonas ir Deividas visą sezoną laukė šito starto.“

K.Teterevkova

FAVORITŲ KELYJE

RAMYBE SPINDULIUOJANTIS 27 METŲ MANTAS KNYSTAUTAS NESUREIKŠMINO ŽINIOS, KAD JAU PIRMOJĖ TOKIJO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ DVIKOVOJE JAM TEKS VARŽYTIS SU VIENU FAVORITŲ: „ŽINAU, KAD JEI NŪRI KAŽKĄ LAIMĖTI, TURI TOKIUS NUGALĖTI, O NE LENGVESNIUS VARŽOVUS.“

Graikų-romėnų imtynių svorio kategorijos iki 130 kg burtai lėmė, kad aštuntfinalyje klaipe diečiui teko kautis su devyniskart Europos ir keturiskart pasaulio čempionu, dvejų olimpinį žaidynių medalininku turku Riza Kayaalpu.

Olimpinį žaidynių debiutantas iš Lietuvos tituluotam priešininkui pralaimėjo 1:5. Turkas pergalingą persvarą prieš lietuvių susikrovė pirmame kėlinyje, kai M.Knystautas buvo nubaustas už pasyvumą ir atsidūrė parteryje. R.Kayaalpas pasinaudojo jam suteikta galimybe ir prie taško, gauto už aktyvesnę kovą, pridėjo dar keturis – po du už ridenimą.

„Kova vyko taip, kaip ir tikėjau. Numaniau, kad bus didelis spaudimas, varžovas stengsis atakuoti, išstumti. Apmaudu dėl parterio, kai praleidau tuos keturis taškus. Maniau, kad jis pagrindinę ataką darys į dešinę, per daug gyniausi ir suklydau – atakavo į kairę. O po to vėl į dešinę. Nespėjau susigrupuoti. Paskui pakeičiau gynybą ir pirmame kėlinyje pavyko atstovėti. Antrame kėlinyje jau aš gavau tašką už aktyvumą, varžovas atsidūrė parteryje, bet atsikovoti keturis taškus imtyniaujant su tokiu atleto labai sunku. Parteryje nepavyko atakos padaryti. Abu buvome suprakaitavę, kilimas naujas, slidus. Aišku, čia ne pasiteisinimas. Reikėjo pačiam atstovėti, tada rezultatas būtų 1:1 ir neaišku, kaip viskas būtų pasibaigę. Nes jaučiau, kad stovėsenoje galiu kovoti, nebuvo, kad daužytų, stumdytų“, – komentavo M.Knystautas.

Nepaisant nesėkmės, lietuvis dar nebuvo praradęs vilties užkopti ant garbės pakylės. Bet tam reikėjo pergalingo turko žygio į finalą. Didžiausią nerimą kėlė tai, kad pusfinalyje 31-erių turkui, ketvirtfinalyje įveikusiam vokiečių Eduardą Poppą, teko susidurti su triskart olimpinio čempionu 38 metų kubiečiu Mijainu Lopezu. Būtent Turkijos ir Kubos atleto M.Knystautas dar prieš varžybas buvo įvardijęs kaip pagrindinius šios svorio kategorijos favoritus.

Tačiau R.Kayaalpas pusfinalyje 0:2 nusileido M.Lopezui, kuris vė-

liau iškovojo ketvirtą karjeroje olimpinį auksą, o M.Knystautui žaidynės baigėsi. Turkui atiteko vienas iš dvejų bronzos medalių, o lietuviui – dešimta vieta.

Į Tokiją M.Knystautą atlydėjo ne tik treneriai Mindaugas Ežerskis bei Ruslanas Vartanovas, bet ir treniruoti partneris Romas Fridrikas, be kurio, olimpiečio tikinimu, pratybos prieš žaidynes nebūtų buvusios visavertės.

Dar prieš metus M.Knystautas iš viso neturėjo vilties tapti olimpiečiu. 2019 m. rudenį vykusiame pasaulio čempionate jis vylėsi pelnyti olimpinį kelialapį. Deja, viltys dužo – atsinaujinusi rankos trauma neleido kovoti iš visų jėgų, o po pasaulio čempionato teko gultis ant operacinio stalo.

„Grįžęs iš pasaulio čempionato pasidariau magnetinį rezonansą ir paaiškėjo, kad reikalinga operacija – buvo nutrūkė du raumenys. Spalio 8-ąją pasidariau operaciją Vokietijoje“, – prisiminė Mantas.

Po pusės metų, 2020 m. balandžio 8-ąją, M.Knystautas baigė reabilitaciją, o mėnesio pabaigoje, jeigu virusas nebūtų įnešęs korekcijų, jau turėjo vykti imtynininkų olimpinės atrankos turnyras. Kaip sako klaipe dietis, teoriškai jis jame būtų galėjęs dalyvauti, bet praktiškai pasiruošti per tokį trumpą laiką – neįmanoma.

„Tik šio mėnesio pradžioje būčiau pradėjęs imtyniauti, o jau balandžio pabaigoje laukė atranka. Dabar laiko pasirengti tikrai buvo pakankamai“, – sakė Mantas, prisipažinęs, jog pernai kovą paskelbtą žinią apie metams nukeliamas olimpinės žaidynes sutiko džiugiai. Jis olimpinį kelialapį iškovojo šių metų kovą atrankos varžybose Vengrijoje.

Po nepriklausomybės atkūrimo 1990 m. Lietuvos imtynininkai dalyvavo visose olimpinėse žaidynėse ir iškovojo du medalius: 2008 m. Pekino sidabras buvo įteiktas Mindaugui Mizgaičiui, o 2012 m. Londone bronzą laimėjo Aleksandras Kazakevičius.

REZULTATAS

Mantas Knystautas: graikų-romėnų imtynės, svorio kategorija iki 130 kg – 10 vieta.

M.Knystauto ir R.Kayaalpo akistata

Vytauto Dranginio nuotr.

Vytauto Dirašinsko nuotr.

S.Jablonskytė su trenere D.Novikoviene

REZULTATAS

Sandra Jablonskytė: svorio kategorija per 78 kg – 9 vieta.

Lietuvė neprilygo prancūzei R.Dicko, vėliau iškovojusiai bronzą, o su Prancūzijos rinktinė tapusiai komandų varžybų čempione

ANT TATAMIO – OLIMPINĖS PAMOKOS

„NIPPON BUDOKAN“ ARENOJE OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ SKONIO PIRMA KARTĄ PARAGAVO LIETUVOS DZIUDO IMTYNININKĖ SANDRA JABLONSKYTĖ.

Dar 1964 m. Tokijo olimpinėms žaidynėms statytoje arenoje, kurios pavadinimas lietuviškai reiškia Japonijos kovos menų salė, S.Jablonskytė iškovojo vieną pergalę ir patyrė vieną pralaimėjimą. Lietuvos sportininkės olimpinį debiutą paženklino pateikimas į aštuntfinalį, kuriame kovojo 16 stipriausių dziudo imtynininkių.

Svorio kategorijos per 78 kg pirmoje kovoje S.Jablonskytės pergalę prieš kroatę Ivaną Marinič lėmė veiksmas, įvertintas „Ippon“. Po šio vertinimo kova nutraukiama. Jau ir iki šio veiksmo, atlikto nuo kovos pradžios praėjus 3 min. 41 sek., lietuvė turėjo vieno taško pranašumą.

Pasaulio reitinge 31 vietą užimanti mūsų šalies sportininkė atsirevanšavo tuo metu 35-ai pagal reitingą esančiai kroatei už nesėkmę pirmoje jų tarpusavio akistatoje 2018-aisiais.

Po „Ippon“ vertinimo baigėsi ir antroji S.Jablonskytės kova. Tačiau pergale aštuntfinalyje džiaugėsi ne lietuvė, o viena žaidynių favoričių – 2018 ir 2020 m. Europos čempionė, šių metų „World Masters“ varžybų nugalėtoja prancūzė Romane Dicko. Ji pasaulio reitinge yra šešta.

Lietuvės ir prancūzės akistata truko vos 28 sek. Daug ilgiau po kovos ašaromis išsiliejusių emocijų nesulaikė S.Jablonskytė.

„Tikrai nesitikėjau, kad viskas taip baigsis, buvau nusiteikusi labai gerai, prieš varžybas jaudulio nebuvo, pirma kova irgi gerai praėjo“, – sakė imtynininkė ir prisipažino, kad ašaromis jos emocijos virsta ne tik po pralaimėjimų, bet ir po pergalių.

Kalbėdama apie aštuntfinalio dvikovą sportininkė tikino: „Esu kovojusi su prancūze ne vieną kartą. Tai žiauriai neparanki, žiauriai nepatogi, žiauriai gerai mane pažįstanti varžovė. Ji laukė, kol aš pradėsiu daryti savo veiksmą. Jau pirmoje atakoje buvau išprovokuota. Sustojau, iki galo nepadariau savo veiksmo, ji užkabino mano koją ir aš užsiverčiau ją ant savęs. Taip ir baigėsi kova. Labai apmaudu, kad viskas taip greitai baigėsi. Nereikėjo skubėti. Bet tą supranti tik nulipusi nuo tatamio.“

Olimpinių žaidynių atidaryme kartu su plaukiku Giedriumi Titeniu Lietuvos vėliavą nešusi S.Jablonskytė tikino, kad dar norėtų sugrįžti ant olimpinio tatamio: „Noras sportuoti niekur nedings. Nesu dar visko pasiekusi, ko noriu. Pačios žaidynės daug ko pamokė. Kalbu ne tik apie savo varžybas. Čia pasimokai iš kitų sportininkų, kartu išgyveni su jais. Atrodo, visai nepažįstamas žmogus, o už jį sergi kaip už savą. Nes jis kovoja už Lietuvą. Čia aš matau, kaip visa Lietuvos komanda serga vieni už kitus. Tai parodo, kad yra kažkas daugiau nei tik savas rezultatas. Lietuvos rezultatas mums reiškia labai daug, mes galime palaikyti vienas kitą. Šios žaidynės mane daug ko išmokė. Visko neišvardysiu. Bet buvo labai maloni, na, ir gal šiek tiek nemaloni patirtis ateičiai.“

„Nippon Budokan“ arena, kurioje vyko olimpinių žaidynių dziudo ir karatė kovos, yra mačiusi ne tik „The Beatles“, ABBA, „Kiss“, Bryano Adamso, Erico Claptono, Ozzy Osbourne'o ir kitų pasaulio muzikos superžvaigždžių koncertus. Japonijos kovos menų Meka vadinamoje arenoje kas ketverius metus vyksta prestižiškiausias karatė renginys – pilno kontakto pasaulio čempionatas be svorio apribojimų. Šiose varžybose ant garbės pakyls ne kartą lipo ir Lietuvos atletai.

REZULTATAS

Robertas Tvorogalas: daugiakovė – 46 vieta (80,232), laisvieji pratimai – 41 (13,633), pratimai ant arklio – 66 (12,100), pratimai ant žiedų – 48 (13,300), atraminiai šuoliai – 18 (13,666), pratimai ant lygiagrečių – 32 (14,500), pratimai ant skersinio – 57 (12,766).

R.Tvorogalo skrydis virš skersinio

„Scampix“ nuotr.

VILTIS SUDAUŽĖ SKAUDUS KRYTIS

PRATIMAI ANT SKERSINIO LIETUVOS GIMNASTUI ROBERTUI TVOROGALUI LĖMĖ SKAMBIAUSIAS KARJEROS PERGALES, TAČIAU TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE PATIRTA NESĖKMĖ PER ŠIĄ RUNGĮ NELEIDO ATLETUI ĮGYVENDINTI TIKSLŲ.

Daugiakovės atrankos varžybose R.Tvorogalo rankos nuslydo nuo skersinio ir sportininkas skaudžiai krito ant čiužinio. Traumos, kaip sakė pats, nepatyrė, tačiau viltis sudaužė.

Jau antrose olimpinėse žaidynėse dalyvavęs Lietuvos sportininkas nepateko ir į kitų rungčių finalus, kuriuose varžėsi po aštuonis olimpiečius. Galutinė jo vieta daugiakovėje – 46-ta.

„Varžybos blogos, jokių savo tikslų neįgyvendinau. Toks jausmas, kad perdegiau. Nors pasiruošimas buvo geras, susidėjo viskas, dar ir olimpinių žaidynių atidėjimas“, – po varžybų nuoskaudos neslėpė 2019 m. Europos žaidynių ir 2020-ųjų pratimų ant skersinio Europos čempionas.

Jeigu nesėkmė ant skersinio, daugiakovės finalas būtų ranka pasiekiamas – paskutinį bilietą į jį laimėjo 36 metų užėmęs brazilas Diogo Soaresas, kuris lietuvį pranoko 1,1 balo. Finale rungtėsi 24 gimnastai, bet ne daugiau kaip po du iš vienos šalies, todėl ne visi tarp 24 geriausių patekę sportininkai pratęsė kovą dėl medalių.

Kas toliau? „Noriu pamiršti šias varžybas, truputį pailsėti nuo gimnastikos ir eiti toliau“, – nedvejodamas atsakė trenerio Jevgeniaus Izmodenovo auklėtinis.

61 vietą daugiakovėje užėmė buvusio Lietuvos gimnasto Sergejus Rumbučio sūnus Davidas Rumbutis, dabar atstovaujantis Švedijai.

ŠŪVIUS LYDĖJO GEROS EMOCIJOS

PIRMĄ KARTĄ OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE AKIES TAIKLUMĄ BANĖS ŠAULYS KAROLIS GIRULIS – VIENAS ILGIAUSIAI TOKIJUJE IŠBUVUSIŲ MŪSŲ ŠALIES OLIMPIEČIŲ. NES DVI RUNGTTIS, KURIOSE DALYVAVO LIETUVIS, ŠKYRĖ AŠTUONIOS DIENOS.

Po liepos 25-ąją įvykusio debiuto olimpinėse žaidynėse alytiškis neslėpė gerų emocijų. Jis užėmė 28 vietą tarp 47 sportininkų šaudymo oriniu šautuvu iš 10 m atstumo rungtyje. O po pirmos iš šešių dešimties šūvių serijos net buvo tapęs lyderiu, po antrosios irgi žengė netoli viršūnės. Tik po to kelios klaidelės nustūmė 34 metų sportininką žemiau – iš viso jis surinko 624,3 taško. Į finalą pateko aštuoni šauliai.

„Startas buvo ypatingas. Tai nauja patirtis. Išties jaudinausi, reikėjo su tuo tvarkytis, bet kol buvo šviežumo jausmas, pradžia buvo puiki. Paskui, kai jau nusiramino emocijos, širdies ritmas grįžo į normalesnį, fokusas šiek tiek atsileido ir jį buvo labai sunku kontroliuoti. Nes buvo beprotiškai karšta. Nuolat reikėjo atsigaivinti.“

Bet tas viduriukas yra tikrai tenkinantis rezultatas. Tarp pačių stipriausių šaulių patekome į vidurį. Klaidų buvo nedaug. Pats esu ant savęs piktas tik dėl keturių devynakių per 60 šūvių, kurios iš bendro rezultato atėmė 2–3 taškus. Bet nemanau, kad jie būtų mane labai aukštai iškėlę. Tam, kam buvome pasiruošę, savo padarėme. Tai mano vidutinis geras rezultatas ir tokiose varžybose jį pasiekęs esu tikrai laimingas“, – džiaugėsi šaulys.

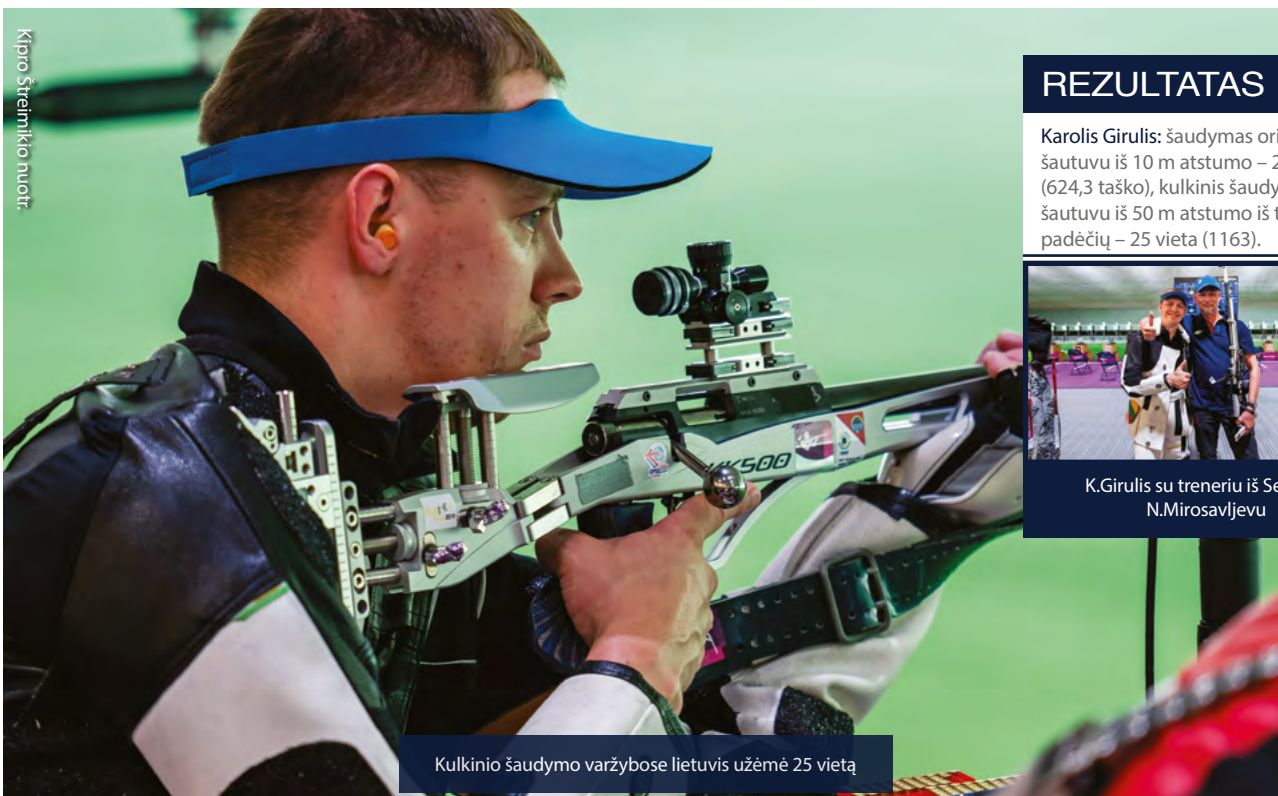
Varžybas netoli Tokijo esančioje šaudykloje stebėjo ir po jų savo auklėtinį apkabino treneris serbas, net penkeriose olimpinėse žaidynėse dalyvavęs Nemanja Miroslavljevas. Su juo K.Girulis susibičiuliavo ir draugiškai bendradarbiauja jau penkerius metus, o šiemet serbas tapo oficialiu lietuvio treneriu.

Antras startas olimpinėse žaidynėse K.Girulio laukė rugpjūčio 2-ąją – kulkinio šaudymo šautuvu iš 50 m atstumo rungtis. Joje sportininkai šaudė iš trijų padėčių – gulėdami, klūpėdami ir stovėdami. Būtent šios rungties varžybose lietuvis ir iškovojo olimpinį kelialapį, leidusį jam dalyvauti ir šaudymo iš 10 m oriniu šautuvu rungtyje.

Antroje rungtyje K.Girulis užėmė 25 vietą. Alytiškis per 120 šūvių surinko 1163 taškus (385 klūpant, 393 gulint ir 385 stovint).

„Karšta, daug emocijų, jaučiuosi viską atidavęs, kas buvo įmanoma. Aišku, rezultatas galėtų būti geresnis, tikėjomės apie 10 taškų daugiau, buvome tam pasirėngę. Tačiau šiandien mano būseną nebuvo ideali. Bet tikrai nesu nusivylęs. Žinoma, buvo klaidų, apie kurias reikėtų pagalvoti, įvertinti ir atsimiti, kas įvyko, bet jų tikrai ne tiek, kad būtų galima sakyti, jog susimovėme ar kažko neįvykdėme. Dirbome iki paskutinės minutės, iki paskutinio šūvio“, – baigęs pasirodymą sakė K.Girulis.

Apibendrinamas debiutą olimpinėse žaidynėse Lietuvos šaulys kalbėjo: „Esu labai patenkintas. Rezultatai panašūs į mano vidurkį. Gal šiam pratimui buvome geriau pasiruošę, nei rodo rezultatas. Žaidynės – labai gera patirtis, dabar žinosime, kaip viskas vyksta. Olimpinė žaidynių emocija išskirtinė, tai nėra eilinis startas. Kyla daug minčių, kaip save reikia nukreipti, nuteikti, kokias technikas taikyti ateityje ruošiantis tokiam startui. Dabar tikslas – Paryžiaus ir visos kitos būsimos žaidynės.“

Kulkinio šaudymo varžybose lietuvis užėmė 25 vietą

REZULTATAS

Karolis Girulis: šaudymas oriniu šautuvu iš 10 m atstumo – 28 vieta (624,3 taško), kulkinis šaudymas šautuvu iš 50 m atstumo iš trijų padėčių – 25 vieta (1163).

K.Girulis su treneriu iš Serbijos N.Miroslavljevu

Vytauto Dranginio nuotr.

REZULTATAS

Arnas Šidiškis: svorio kategorija iki 109 kg – 11 vieta (rovimas – 156 kg, stūmimas – 187 kg, dvikovė – 343 kg).

A.Šidiškio debiutas olimpinėse žaidynėse

ĮVYKDE SAVO PLANĄ

LIETUVOS SUNKIAATLETIS ARNAS ŠIDIŠKIS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE DEBIUTAVO RUGPJŪČIO 3 D. POPIETĘ IR PŪ PASIRODYMO DŽIAUGĖSI ĮVYKDE SAVO PLANĄ. O DAR LAIPTELIŲ AUKŠČIAU RIKIUOTĖJE JIS PAKILO, KAI KOVAS BAIGĖ STIPRIAUSIEJI SVORIO KATEGORIJOS IKI 109 KG ATLETAI.

Tik birželio viduryje sužinojęs apie galimybę debiutuoti olimpinėse žaidynėse lietuvis Tokijuje rungėsi B grupės turnyre. Trenerių Vinco Šlevinskio ir Algirdo Anankos auklėtinis dvikovėje surinko 343 kg ir tarp penkių šios grupės dalyvių buvo trečias.

Rovimo veiksmu jis pirmiausia iškėlė 151 kg, po to – 156 kg. O paskutiniam bandymui pasirinko 160 kg svorio štangą, ją iškėlė, tačiau teisėjai neįskaitė šio bandymo. „Gaila, kad neįskaitė. Tačiau kūnas kiek neklusė. Jau iškėlęs jaučiau, kad alkūnė linksta, todėl nusiteikiau, kad neįskaitys“, – prisipažino 31 metų iš Anykščių krašto kilęs sunkiaatletis.

Stūmimo veiksmu jis iškėlė 182 kg ir 187 kg, o paskutinis bandymas iškelti 190 kg buvo nesėkmingas.

„Viskas gerai, džiaugiuosi, rezultatas nėra įspūdingas, bet įvykdžiau savo planą, esu mažiausiai dvyliktas. Galutinė vieta priklausys nuo to, kaip vakare startuos A grupė. Bet nuotaika gera. Žinoma, norėjau geresnio rezultato. Truputėlį stabdė traumos, gal kiek per vėlai sužinojau apie patekimą į olimpines žaidynes, tad trūko laiko joms pasirengti“, – po pasirodymo sakė sportininkas, kurio asmeninis dvikovės rekordas yra 360 kg.

B grupėje A.Šidiškį pranoko Aymenas Bacha iš Tuniso (388 kg) ir turkmėnas Ovezas Ovezovas (371 kg).

Lietuvis aplenkė australą Matthew Ryaną Lydementą (338 kg) ir

Tanumafilį Malietoa Jungblutą iš Amerikos Samoa (330 kg).

„Aplenkti dviejų grupės lyderių tikrai nebuvo galimybės. Pažiūrėjau jų rezultatus kitose varžybose ir mačiau, kad pavyti tikrai nepavyšiu. Tiesiog reikėjo išlaikyti poziciją, kurią turėjau. Net pasiekęs savo geriausią rezultatą nieko nebūčiau aukščiau pakilęs. O tokiose varžybose svarbiausia vieta, o ne rezultatas“, – paaiškino A.Šidiškis, vakare vykusias A grupės varžybas stebėjęs iš tribūnos.

Iš užsitikrintos dvyliktos į vienuoliktą vietą 31 metų Lietuvos sportininką kilstelėjo netikėta Ali Hashemi nesėkmė. Stūmimo rungtyje visi trys jo bandymai buvo nesėkmingi ir pajėgus iranietis nepasiekė įskaitinio rezultato.

Olimpinio čempionu šioje svorio kategorijoje tapo olimpinį rekordą pasiekęs uzbekas Akbaras Djurajevas (430 kg). Sidabrą antrose žaidynėse iš eilės iškovojo armėnas Simonas Martirosyanas (423 kg), o bronzą džiaugėsi latvis Arturas Plesniekas (410 kg).

Pagal reitingą kelialapius į Tokiją iškovojo aštuoni geriausi šio svorio sunkiaatlečiai, dar po vieną penkių žemynų atstovą gavo olimpinius kelialapius pagal geriausius rezultatus, o vienam buvo įteiktas vardinis kvietimas. A.Šidiškiui atiteko Europai skirtas bilietas.

„Neapsakomas jausmas vilkėti triko su Lietuvos užrašu ir suprasti, kad gini savo gimtosios šalies vardą. Man tai ir garbė, ir pasididžiavimas, bet kartu ir atsakomybė“, – sužinojęs apie galimybę kovoti olimpinėse žaidynėse pabrėžė A.Šidiškis.

PERMAININGI VĖJAI

KURORTINĖJE ĒNOŠIMOS SALOJE APIE 50 KM NUO TOKIJO VYKUSIOSE BURIAVIMO VARŽYBOSE STARTAVO DU LIETUVOS SPORTININKAI – „LASER RADIAL“ KLASĖS JACHTA RUNGĖSI VIKTORIJA ANDRULYTĖ, O RS:X KLASĖS BURLENTE LENKTYNIAVO JUOZAS BERNOTAS.

Jau trečiose olimpinėse žaidynėse startavęs J.Bernotas, vertindamas Ēnošimoje pasitikusias sąlygas, juokėsi: „Čia vėjas kyla pagal horoskopą.“

Nuolat besikeičianti vėjo kryptis ir greitis suplanuotų tikslų neleidžia pasiekti ir olimpinių žaidynių debutantei V.Andrulytei. Tačiau abu lietuviai įrodė, kad gali mesti iššūkį favoritams.

Galutinėje įskaitoje J.Bernotas užėmė 15 vietą. Per dvyliką plaukimų, vykusių keturias dienas, jis surinko 145 baudos taškus. Šie skaičiuojami sudedant visuose plaukimuose užimtas vietas ir atimant vieną blogiausią rezultatą. Kuo mažiau baudos taškų, tuo aukštesnė vieta.

Aukščiausiai lietuvis pakilo paskutiniame dvyliktajame plaukime – finišavo penktas. Bet to patekti į pirmąjį dešimtuką, kovojusį dėl medalių, nepakako.

„Jei visos žaidynės būtų buvusios tokios sąlygos kaip šiandien – stiprus, bet ne pernelyg vėjas, olimpinės žaidynės galėjo susiklostyti visai kitaip. Bet žiūrint į tai, kokios buvo sąlygos ir kaip viskas sekėsi, pasirodymą vertinu labai gerai ir manau, kad išspaudėme maksimumą“, – olimpinės žaidynės apibendrino J.Bernotas.

Praejus vos trims savaitėms po olimpinių žaidynių jis Latvijoje

tapo „Raceboard“ klasės pasaulio čempionu. O vėliau visą dėmesį skyrė burlentėms ant povandeninių sparnų, nes jomis bus lenktyniaujama 2024 m. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse.

Tai buvo jau trečiosios olimpinės žaidynės J.Bernoto karjere. 2012 m. Londone jis iškovojo dvyliką vietą, o 2016 m. Rio de Žaneire užėmė 26 poziciją.

V.Andrulytė galutinėje rikiuotėje liko 25-ta (194 baudos taškai). Ji irgi trinktelėjo olimpinių žaidynių durimis, paskutiniame dešimtajame plaukime iškvodama trečią vietą. Į medalių lenktynes lietuvė irgi nepateko.

„Jaučiuosi labai pavargusi, bet vis tiek laiminga. Aišku, liūdina, kad rezultatas nėra tas, kokio tikėjau. Kone kiekviename plaukime padarydavau po klaidą, dėl kurios prarasdavau 15–20 pozicijų. Bet koku atveju kovojau iki pat paskutinio plaukimo. Ir tai bus puikus pamatas tolesnėms varžyboms. Tai buvo mano debiutas olimpinėse žaidynėse. Koks jau yra, toks. Džiaugiuosi paskutiniu plaukimu. Sugebėjau tame nuovargio fone susikaupti, nesiblaškyti, nes pirmame šios dienos plaukime blaškiausi. Bet po to suėmiau save į rankas“, – po paskutinio olimpinio plaukimo sakė V.Andrulytė.

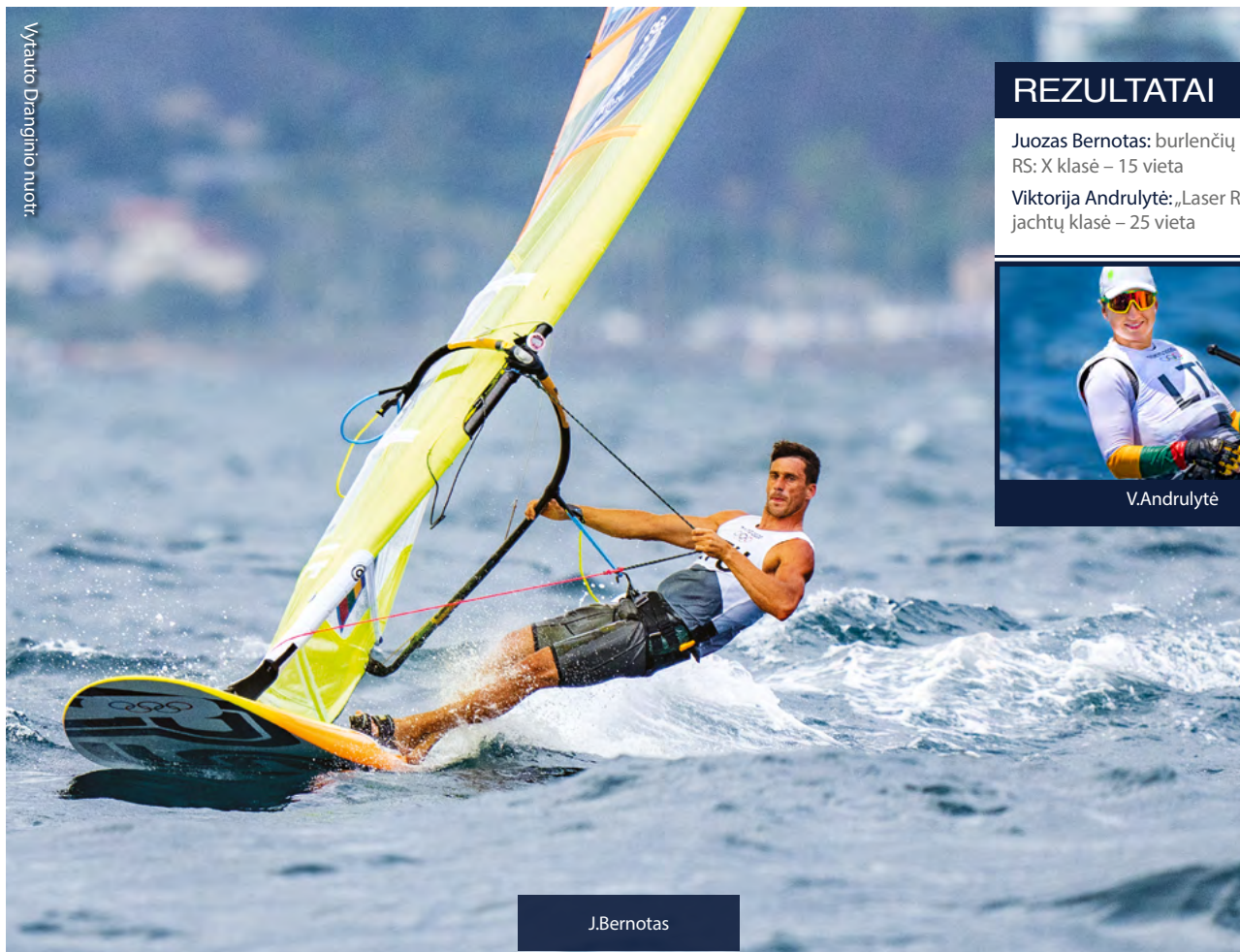
REZULTATAI

Juozas Bernotas: burlenčių
RS: X klasė – 15 vieta

Viktorija Andrulytė: „Laser Radial“
jachtų klasė – 25 vieta

V.Andrulytė

J.Bernotas

Vytauto Dranginio nuotr.

Lietuvos vėliavą uždarymo iškilmėse nešė J.Kinderis

TOKIJAS PERDAVĖ ESTAFETĘ PARYŽIUI

RUGPJŪČIO 8-ĄJĄ SPALVINGA UŽDARYMO CEREMONIJA BAIGĖSI LIEPOS 23 DIENĄ PRASIDĖJUSIOS TOKIJO OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS.

Lietuvos vėliavą uždarymo iškilmėse Tokijo olimpiniam stadione nešė penkiakovininkas Justinas Kinderis, o tautų parade kartu su treko dviratininkėmis Simona Krupeckaitė ir Migle Marozaitė žygiavo medikai ir misijos atstovai. Beveik visi kiti sportininkai jau buvo išvykę namo. Apie 130 km nuo Tokijo esančiame dviratininkų kaimelyje liko tik tądien startavusi dar viena treko dviratininkė Olivija Baleišytė.

„Olimpinės žaidynės baigėsi ne taip, kaip tikėjau. Toks jau mūsų sportas. Kartais pagalvoju, kad nesu vertas nešti Lietuvos vėliavą uždarymo parade, nes protokolas visų aplinkybių neatspindi. Yra tik rezultato eilutė. Bet giliai širdyje džiaugiuosi savo pasirodymu ir manau, kad padariau viską, ką galėjau šiose varžybose. Taip pat esu labai dėkingas už supratingumą ir didelį palaikymą, kurio sulaukiau tikrai nemažai. Ačiū visiems, man tai labai svarbu“, – sužinojęs, kad jam patikėta nešti Lietuvos vėliavą, sakė penkiakovininkas.

Parade pasirodžiusios šalių delegacijos buvo gerokai mažesnės nei įprastai olimpinėse žaidynėse. Dėl pandemijos suvaržymų sportininkai išvykti iš Tokijo privalėjo praėjus 48 val. po paskutinio savo starto.

Tradiciskai per uždarymą, kurį iš tribūnos stebėjo ir Japonijos imperatorius Naruhito, buvo apdovanoti vyrų ir moterų maratono

bėgimo medalininkai, kovoję 800 km nuo Tokijo esančiame Sapore. Auksą pelnė ir antrą kartą iš eilės olimpinis čempionu tapo Eliudas Kipchoge iš Kenijos. Sidabrą laimėjo Nyderlandų sportininkas Abdi Nageeye, bronzą – Bashiras Abdi iš Belgijos. Moterų auksą ir sidabrą pelnė Kenijos bėgikės – Peres Jepchirchir ir Brigid Kosgei, o bronzą laimėjo Molly Seidel iš JAV.

Per uždarymo ceremoniją olimpiečiai padėjo ir gėlių puokštes, kuriomis buvo apdovanojami žaidynių medalininkai, įteikė savanorių atstovams. Jų žaidynėse darbavosi apie 70 tūkstančių.

Savanoriams, olimpiečiams, Tarptautinio olimpinio komiteto prezidentui Thomui Bachui ir TOK nariams, Japonijos ir Tokijo valdžios atstovams dėkojo Tokijo žaidynių organizacinio komiteto vadovė Seiko Hashimoto – buvusi greitojo čiuožimo ir dviračių sporto atstovė, dalyvavusi ketveriose žiemos ir trejose vasaros olimpinėse žaidynėse.

Skambant olimpiniam himnui buvo nuleista olimpinė vėliava. Ją Tokijo gubernatore Yuriko Koike perdavė T.Bachui, o šis – Paryžiaus meri Anne Hidalgo. Prancūzijos sostinėje vyks 2024 m. vasaros olimpinės žaidynės.

Prancūzijos nacionaliniam orkestrui atlikus savo šalies himną, didžiuliuose ekranuose buvo rodomi Prancūzijos vaizdai bei tie-

Iš Tokijo gubernatorės Y.Koike (kairėje) olimpinę vėliavą gavęs T.Bachas ją perdavė Paryžiaus meriui A.Hidalgo

Tautų parade – ir Lietuvos atstovai

sioginė transliacija iš Paryžiaus Eliziejaus laukų, kur tarp susirinkusiųjų buvo ir iš Tokijo grįžusių prancūzų olimpiečių, o dangų raizė Prancūzijos vėliavos spalvų dūmus leidžiantys lėktuvai.

TOK prezidentas T.Bachas, ant pakyls stovint Azijos, Europos, Afrikos, Amerikos, Okeanijos ir pabėgėlių komandos atstovams, oficialiai paskelbė Tokijo olimpiinių žaidynių pabaigą. Prieš tai savo kalboje jis padėkojo atletams, taip pat Japonijos žmonėms už sunkų darbą ir pasiaukojimą rengiant daugiausiai iššūkių įveikti pareikalavusias žaidynes istorijoje.

„Mes kartu tai padarėme“, – pabrėžė T.Bachas.

Tokijo olimpiinių žaidynių pavadinime oficialiai išliko skaičius 2020, nes pernai turėjusios vykti žaidynės buvo metams atidėtos dėl koronaviruso pandemijos.

Iš viso Tokijo olimpinėse žaidynėse dalyvavo 11 656 sportininkai iš 206 valstybių ir komandų. Buvo išdalyti 339 medalių komplektai. Daugiausiai jų iškovojo JAV – 113 (39 aukso, 41 sidabro, 33 bronzos). Antrą vietą medalių lentelėje su 88 medaliais užėmė Kinija (38, 32, 18), trečiąją su 58 – Japonija (27, 14, 17).

Lietuvos sąskaitoje – sidabro medalis, kurį iškovojo penkiakovininė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė. Iš viso ant garbės pakyls kopė 92 šalių atstovai.

Spalvingose uždarymo iškilmėse netrūko muzikos, įspūdingų pasirodymų, fejerverkų

Festivalio pradžią paskelbė (iš kairės): LOF direktorius M.Marcinkevičius, Neringos savivaldybės vicemeras N.Lendraitis, dvejų olimpinių žaidynių dalyvė E.Balčiūnaitė ir Japonijos ambasadorius S.Yamasaki

NIDA GYVENO OLIMPINIŲ RITMU

LIEPOS 23 – RUGPJŪČIO 8 DIENOMIS, TOKIJO VASAROS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ METU, KURŠIŲ NERIJOS ŠIRDYJE NIDOJE VYKO OLIMPINIS FESTIVALIS „TOKIJAS 2020“.

JAUNIUS SARAPAS

Festivalio metu kurorto gyventojai ir svečiai galėjo nemokamai išbandyti įvairias sporto veiklas, dalyvauti varžybose ir renginiuose, pasiklausyti pokalbių su „LTeam“ sportininkais bei stebėti tiesiogines žaidynių transliacijas.

„Sveikinu sėkmingai užbaigus Tokijo olimpinės žaidynes, o ypatingi sveikinimai skrieja Laurai Asadauskaitei-Zadneprovskienei, iškovojusiai sidabro medalį šiuolaikinės penkiakovės varžybose. Taip pat sveikinu Lauros šeimą ir visus, prisidėjusius prie jos pergalės, – sveikinimo kalbą per festivalio uždarymo ceremoniją pradėjo Japonijos ambasadorius Lietuvoje patarėjas Koji Sugiyama. – Neabejoju, kad visi, kurie stebėjo olimpinės žaidynes, susižavėję žiūrėjo į nepaprastai dideles sportininkų pastangas, jų drąsą ir atkaklumą siekiant pergalių. Vis dėlto medaliai nėra pats svarbiausias tikslas, nes žaidynėse dalyvauja įvairių šalių ir etninių grupių atstovai, todėl olimpinės žaidynės tampa tikra sporto ir taikos švente, kurioje vyrauja lygybė ir pagarba vienas kitam.“

L.Asadauskaitei-Zadneprovskienei sidabro medalį Tokijuje įteikusi LTOK prezidentė ir Tarptautinio olimpinio komiteto narė Daina Gudžinevičiūtė net būdama Japonijoje sekė olimpinio festivalio Nidoje eigą.

„Esame labai dėkingi Neringos savivaldybei už bendradarbiavimą, padėjusį sukurti šią olimpinę sporto šventę Nidoje. Džiaugiamės, kad daugiau nei dvi savaites vykusiose sportinėse veiklose ir renginiuose apsilankė tiek daug žmonių – buvo labai smagu iš Tokijo matyti šypsenas dalyvių veiduose. Net neabejojame, kad jiems olimpinis festivalis Tokijo olimpinės žaidynės padės įsiminti

dar labiau“, – sakė olimpinė čempionė D.Gudžinevičiūtė.

„Noriu padėkoti olimpiečiams, kuriuos palaikėme pastarąsias dvi savaites, ir Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui, kurio atstovai atvyko į Neringą ir padėjo mums stebėti nuostabiausią sporto renginį pasaulyje. Ačiū jums ir už tai, kad visi mūsų vaikai buvo apdovanoti ir laimėjo medalius“, – dėkojo 2021-ųjų Lietuvos kultūros sostinės Neringos savivaldybės meras Darius Jasaitis.

Visas 17 dienų, kiekvieną rytą ir popietę, Nidoje buvo rengiamos mankštos ir treniruotės. Suaugusieji turėjo unikalią galimybę sportuoti kartu su dvejų olimpinių žaidynių dalyve lengvaatlete Egle Balčiūnaite. Po kartą paplūdimyje bokso treniruotės surengė Lietuvos čempionai – Tadas Tamašauskas bei Vytauto Balsio ir Modesto Zmuidinos duetas.

Nidoje kiekvienas norintis kasdien galėjo laiką leisti olimpinio švietimo veiklų palapinėje arba išbandyti įvairias olimpinės sporto šakas ar sportines veiklas: irklavimą, šaudymą, plaukimą, buiravimą, šaudymą iš lanko, grindų riedulį, orientavimosi sportą, trišuolį, disko ir ieties metimą, šuolį į aukštį, imtynes, grindų arba bavariską akmenšlydį (aištoką), baidarių ir kanojų irklavimą, dvi-račių sportą, fechtavimąsi ir beisbolą. Savo kultūrinę programą festivalyje pristatė ir Japonijos ambasados atstovai.

„Lietuvoje gyvenu jau beveik trejus metus ir man Lietuva tapo antrąja gimtine, todėl palaikysiu Lietuvos komandą taip pat, kaip ir Japonijos. Visi kartu palinkėkime sportininkams sėkmės ir daugybės medalių“, – per festivalio atidarymą kalbėjo Japonijos ambasadorius Lietuvoje Shiro Yamasaki.

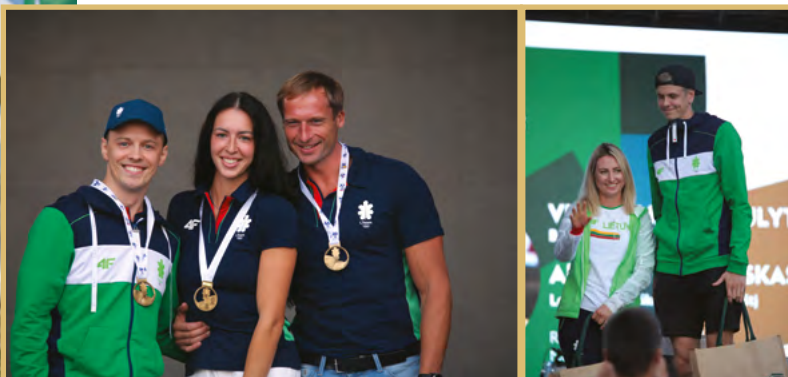
Boksininko T.Tamašausko pamokos

Olimpietis R.Nekriošius mokė irkluoti baidarę ir ant treniruoklio, ir vandenyje

Irkluotojo R.Maščinsko patarimai

Festivalyje apsilankė iš Tokijo sugrįžę olimpiečiai V.Andrulytė, A.Glebauskas (nuotr. dešinėje), K.Girulis, D.Zagainova, M.Griškoniš (nuotr. kairėje)

Tarp svečių buvo krepšininkas D.Motiejūnas, o tarp žiūrovų – kita krepšinio žvaigždė L.Kleiza

Komikas ir sporto entuziastas P.Ambrazevičius surengė protų mūšius

Festivalio dalyviai galėjo laimėti prizų dalyvaudami įvairiose rungtyse arba apsipirkti „LTeam“ parduotuvėje

Festivalio dalyviai buvo kviečiami varžytis bėgimo basomis, vaikų akvatlono, keturių skirtingų bėgimo trasų, mini golfo ir penkiakovės kombinuotos rungties varžybose, išbandyti save turistinių baidarių žygyje su olimpiečiu Ričardu Nekriošiumi ar plaukiant irklente.

Vakarinėje programos dalyje savo sportine patirtimi, žiniomis ir asmeninėmis istorijomis dalijosi vis kitas svečias: irkluotojas Rolandas Maščinskas, komikas ir sporto entuziastas Paulius Ambrazevičius, buvęs plaukikas Tadas Duškinas ir Vytautas Janušaitis, buriuotojas Rokas Milevičius, krepšininkas Donatas Motiejūnas, golfo žaidėjas Juozapas Budrikis, boksininkas T.Tamašauskas, lengvaatletės E.Balčiūnaitė, Jogailė Petrokaitė ir Modesta Morauskaitė, baidarininkas R.Nekriošius, dviratininkas Gediminas Bagdonas ir penkiakovininkė Ieva Serapinaitė.

Nidoje taip pat apsilankė bei įspūdžiais iš Japonijos pasidalijo Tokijo olimpinė žaidynių dalyviai – irkluočiai Mindaugas Griškonis ir Armandas Kelmelis, buriuotoja Viktorija Andrulytė, šaulys Karolis Girulis, lengvaatlečiai Adrijus Glebauskas ir Diana Zagainova.

„LTeam“ talismanas Ažuolas nuolat buvo apsuptas vaikų

Festivalyje buvo galima susipažinti su olimpiniais simboliais, istorija, pasimatuoti savo delnus su olimpiečių

Šiuolaikinės penkiakovės kombinuota rungtis – bėgimas ir šaudymas

Festivalyje skambėjo V.Bareikio ir V.Baumilos dainos

Festivalyje netrūko įvairiausių veiklų

Vakarais buvo galima pasinerti į sporto kino seansus. Po kelių kartų parodyti šie trys lietuviški filmai: „Rūta“ apie plaukikę Rūtą Meilutytę, „2020. Skrydis atšauktas“ apie „LTeam“ sportininkų pasiruošimą Tokijo olimpinėms žaidynėms ir „Nuostabieji lūžeriai. Kita planeta“ apie dviračių sporto subtilybes. Be to, du savaitgalius vyko sporto viktorina su P.Ambrazevičiumi.

Olimpinio festivalio „Tokijas 2020“ dalyviams organizatoriai padovanojo du nemokamus koncertus: atidarymo dieną pasirodymą surengė Vidas Bareikis, o uždarymo – Vaidas Baumila.

„Festivalį vertinu kaip labai pavykusį. Tobulėti, žinoma, visada yra kur, bet tikrai džiugu, jog pavyko sudominti ir išjudinti daugiau žmonių, nei tikėjomės. Aktyviausi ir dalyvavusieji varžybose išsidalijo net tūkstantį olimpinio festivalio medalių, o bendrai suvenyrų už dalyvavimą išdalyta per tris tūkstančius. Nors Nidoje poilsiaujančių žmonių pagrindinis tikslas – pailsėti ir neturėti jokio plano, mums pavyko pasyvų poilsį pakeisti aktyviu. Žmonės sportavo su šypsena ir geru oru, ir blogu – tai buvo nerealu, – pasakojo Lietuvos olimpinio fondo direktorius Mantas Marcinkevičius. – Varžybų buvo daug ir įvairių: vienos dienos, masinių ir virtualių, trukusių visas 17 dienų. Sulaukėme tikrai gerų ir nuostabių sportinių rezultatų. Tikiu, kad bent vieną ar du iš to tūkstančio olimpinio festivalio medalių laimėtojų, tarp kurių dauguma – vaikai ir jaunimas, jau 2028, 2032, o gal net 2024 metais išvysime olimpinėse žaidynėse.“

Festivalio uždarymas. Iš kairės: M.Marcinkevičius, Japonijos ambasadorius Lietuvoje patarėjas K.Sugiyama ir Neringos meras D.Jasaitis

Į SESIJĄ RINKOSI IŠ VISOS LIETUVOS

RUGPJŪČIO VIDURYJE MOLĖTŲ RAJONE VYKO TRADICINĖ LTOK ORGANIZUOJAMOS PROGRAMOS „OLIMPINĖ KARTA“ STRATEGINĖ SESIJA.

Aptarti iniciatyvos plėtros, pažangos ir ateities į Dubingius susirinko pusšimtis pedagogų ir švietimo įstaigų administracijos vadovų iš visos Lietuvos.

„Paprastai į strateginę sesiją dalyvius kviečiame kas ketverius metus, tačiau pandemija įnešė pokyčių ir čia. „Olimpinė karta“ – ilgiausiai trunkanti olimpinio švietimo programa. Džiaugiamės matydami, kad nuolatinis bendradarbiavimas su ugdymo įstaigomis padėjo suburti olimpiniam judėjimui neabejingus žmones“, – sakė LTOK olimpinio švietimo direktorė Vita Balsytė.

„Olimpinė karta“ – jau 20 metų vykstanti olimpinio švietimo programa, kurioje dalyvauja per 150 ikimokyklinio ir bendrojo ugdymo įstaigų iš visos Lietuvos. Šia programa skatinama ne tik sveika gyvensena, bet ir ugdymas per sportą, olimpinių vertybių ir idėjų sklaidą. Dalyvaudami „Olimpinės kartos“ veiklose, vaikai ir jaunimas tampa aktyvesni, drąsesni, išmoksta užsibrėžti tikslus ir jų siekti.

Šioje programoje kartinį vaidmenį atlieka pedagogai. Jie skatina vaikus judėti, ugdo XXI amžiaus kompetencijas, pabrėžia vertybių svarbą ir yra patys svarbiausi pavyzdžiai. Pedagogams organizuojami kvalifikacijos tobulinimo seminarai, bendri mokytojų ir jaunimui skirti mokymai, konferencijos. Aktyviai į veiklas įsitraukiantys pedagogai darbe naudoja modernius mokymo metodus bei įtraukia mokinius į ugdymo proceso organizavimą.

Tris dienas vykusioje sesijoje buvo aptartos programos dalyvių veiklos pastaruosius penkerius metus, bendradarbiavimas su LTOK, iniciatyvos, kurios sulaukė didelio dalyvių dėmesio. Susitikimo metu buvo diskutuojama apie naudą bei iššūkius įgy-

vendinant „Olimpinės kartos“ programą, ieškoma būdų tiems iššūkiams spręsti ir sukurti daugiau galimybių olimpinio ugdymo veikloms ateityje.

„Buvo labai svarbu išgirsti įstaigų atstovų atsiliepimus. Džiugu, kad pastarieji penkeri metai buvo produktyvūs ir prasmingi, dalyviams pavyko įsitraukti į LTOK siūlomas veiklas, projektus, įgyvendinti savo sukurtus projektus. Ypač džiugina tai, kad didėja „Olimpinės kartos“ narių gretos. Per pastaruosius penkerius metus jų padaugėjo trečdaliu“, – sakė V.Balsytė.

Renginyje taip pat aptarta olimpinio švietimo vizija, ateities veiklos kryptys. Daug dėmesio skirta fizinio raštingumo ugdymui, Olimpinių vertybių ugdymo programai, fiziniam aktyvumui ikimokyklinio ugdymo įstaigose ir bendrojo ugdymo mokyklose bei sportui kaip efektyviai priemonei ugdymo procesui pajvairinti.

Viena pagrindinių šios sesijos temų tapusio fizinio raštingumo koncepciją ir naudą sesijos dalyviai pristatys ir savo ugdymo įstaigose.

Diskutuodami apie ateitį ir kokybišką bei visapusišką ugdymą dalyviai pabrėžė, kad ikimokyklinėse įstaigose būtinas fizinio ugdymo pedagogas bei fizinio ugdymo priemonių ir galimybių įvairovė. Bendruomenės atstovų nuomone, pagrindiniai bendrojo ugdymo mokyklų poreikiai – atnaujinti sporto sales, įkurti skirtingas fizinio aktyvumo erdves, suteikti galimybių kelti pedagogų kvalifikaciją, atnaujinti Lietuvos mokyklų žaidynes, rengti daugiau fizinio ugdymo pamokų. Taip pat kalbėta apie integruotą pamokas, kurių metu būtų ugdomos olimpinės vertybės.

Kipno Štremnikio nuotr.

Sesijos Dubingiuose dalyviai

L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė

1

Auksinis finišas Londone

Lietuvos sportininkai Tokijo žaidynėse laimėjo vieną medalį. Mūsų šalies sirgalius labiausiai nudžiugino Londono žaidynių čempionė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė, Tokijuje pelniusi šiuolaikinės penkiakovės varžybų sidabro medalį. L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė tapo pirmąja sportininke, olimpinėse moterų šiuolaikinės penkiakovės varžybose (jos rengiamos nuo 2000 m.) iškovojusia du medalius.

TOKIJO ŽAIDYNĖS – PER SKAIČIŲ PRIZMĘ

0 Per olimpinės varžybas į Tokijo arenas nebuvo įleistas nė vienas bilietai įsigijęs žiūrovas. Rengėjai pardavė apie 4,8 mln. biletų, tačiau beveik visų arenų durys buvo užvertos dėl koronaviruso sukeltos sveikatos krizės. 2021 m. kovo mėnesį japonai paskelbė, kad neįsileis sirgalių iš užsienio, o liepos pradžioje buvo nuspręsta varžybas rengti visai be žiūrovų. Vienintelė išimtis buvo padaryta dviračių treko varžyboms, kurios vyko už šimto kilometrų nuo sostinės esančiame Idzu velodrome. Skaičiuojama, kad žaidynių rengėjai dėl to, jog privalėjo gražinti pinigų už bilietus, patyrė apie 800 mln. dolerių nuostolių.

2 Dviejose rungtyse visus tris medalius pelnė vienos šalies sportininkės. Po lengvosios atletikos moterų 100 m bėgimo buvo keliamos trys Jamaikos vėliavos (auksą laimėjo Elaine Thompson-Herah, sidabrą Shelly-Ann Fraser-Pryce, bronzą – Shericka Jackson), po moterų kalnų dviračių lenktynių – trys Šveicarijos vėliavos (auksą iškovojo Jolanda Neff, sidabrą Sina Frei, bronzą – Linda Indergand).

3 Trys šalys – San Marinas, Burkina Fosas ir Turkmėnistanas – iškovojo pirmuosius olimpinė žaidynių medalius. Mažą to, San Marino sportininkai laimėjo net tris apdovanojimus: du šaudymo ir vieną imtynių varžybose. 33 tūkst. gyventojų turintis San Marinas – mažiausia šalis, kurios sportininkai Tokijuje

tapo prizininkais. Burkina Fosas medalį iškovojo lengvosios atletikos, Turkmėnistanas – sunkiosios atletikos varžybose.

Taip pat trys šalys pelnė pirmuosius olimpinius aukso medalius: Bermudos (triatlonas), Kataras (lengvoji atletika) ir Filipinai (sunkioji atletika).

4

R.Baltrušaitė

Tokijo olimpinėse žaidynėse dirbo keturi arbitrai iš Lietuvos. Bokso varžybose teisėjavo Gintaras Šniukšta, plaukimo – Saulius Binevičius, šaudymo iš lanko – Ringa Baltrušaitė, šiuolaikinės penkiakovės – Edvinas Krungolcas.

5 Prancūzijos rinktinės iškovojo penkis medalių komplektus trijų populiariausių šalės žaidimų varžybose. Prancūzijos rankininkai, rankininkės ir tinklininkai tapo Tokijo žaidynių čempionais, krepšininkai laimėjo sidabro, krepšininkės – bronzos medalius.

6 Kitų olimpinių žaidynių sporto mėgėjai lauks neįprastai trumpai – be kelių dienų šešis mėnesius. Tokijo vasaros olimpinių žaidynių ugnis buvo užgesinta 2021 m. rugpjūčio 8-ąją, o 2022 m. vasario 4 d. numatomas Pekino žiemos olimpinių žaidynių atidarymas.

7 Australijos plaukikė Emma McKeon iškovojo septynis medalius – daugiau nei bet kuris kitas Tokijo žaidynėse dalyvavęs sportininkas. 27 metų E.McKeon tapo keturių rungčių nugalėtoja (plaukdamą 50 ir 100 m laisvuju stiliumi bei dviejose estafetėse) ir trijose rungtyse laimėjo bronzos medalius.

Pagal aukso medalius australę aplenkė amerikietis plaukikas Caelebas Dresselas. Jis tapo penkių rungčių nugalėtoju (50 ir 100 m laisvuju stiliumi, 100 m peteliške ir dviejose estafetėse), bet nelaimėjo kitų spalvų medalių. Įdomu, kad C.Dresselas dalyvavo dviejose olimpinėse žaidynėse ir per jas iškovojo septynis aukso medalius, bet nė vieno sidabrinio ar bronzinio.

8 Lietuvos sportininkai tarp aštuonių stipriausiųjų pateko septynių rungčių varžybose. Antrą vietą užėmė penkiakovininkė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė, ketvirtą – irkluojuotoja Donata Karalienė ir Milda Valčiukaitė (pavienės divietės), penktąją – treko dviratininkės Simona Krupeckaitė ir Miglė Marozaitė (komandų sprintas), šeštąją – lengvaatletis Andrius Gudžius (disko metimas) ir irkluojuotojas Mindaugas Griškonis (vienvietė), septintąją – lengvaatletė Liveta Jasiūnaitė (ieties metimas) ir penkiakovininkė Gintarė Venčkauskaitė, aštuntąją – plaukikas Danas Rapšys (200 m laisvuju stiliumi).

Aštuntą kartą atkūrus nepriklausomybę vasaros olimpinėse žaidynėse dalyvavusi Lietuva į Tokiją išsiuntė 42 sportininkus. Jie dalyvavo dvylikos sporto šakų varžybose.

IOC Media nuotr.

9

N.Salukvadžė

Kartvelė šaulė Nino Salukvadžė dalyvavo devintose olimpinėse žaidynėse ir tapo daugiausiai kartų olimpinėse žaidynėse dalyvavusia moterimi. Ji varžėsi dar 1988 m. Seulo žaidynėse, kuriose atstovavo SSRS ir tapo olimpine čempione. Dabar N.Salukvadzei – 52 metai.

Dešimt kartų olimpinėse žaidynėse dalyvavo tik vienas sportininkas – kanadietis jojikas Ianas Millaras. Po devynis kartus – austras buriuotojas Hubertas Raudaschlis ir latvis šaulys Afanasijus Kuzminas.

Vis dėlto šaudymas yra sporto šaka, kurioje sportinis ilgaamžiškumas nėra retenybė. Todėl dar įspūdingesniu galima vadinti 46-erių Oksanos Čusovitinos pasiekimą. Uzbekistano sportininkė šiais metais aštuntą kartą dalyvavo olimpinėse gimnastikos varžybose.

11 Amerikietė bėgikė Allyson Felix papildė asmeninių olimpinių medalių kraitį iki vienuolikos. 35-erių lengvaatletė Tokijo žaidynėse užėmė trečią vietą bėgdama 400 m ir padėjo JAV ketvertui laimėti 4x400 m estafetės varžybas. Per penkerias olimpines žaidynes A.Felix iškovojo septynis aukso, tris sidabro ir vieną bronzos medalį. Daugiau olimpinių medalių per karjerą laimėjo tik vienas lengvaatletis – suomis Paavo Nurmi (devynis aukso ir tris sidabro).

„China Nouvelle“/SIPA nuotr.

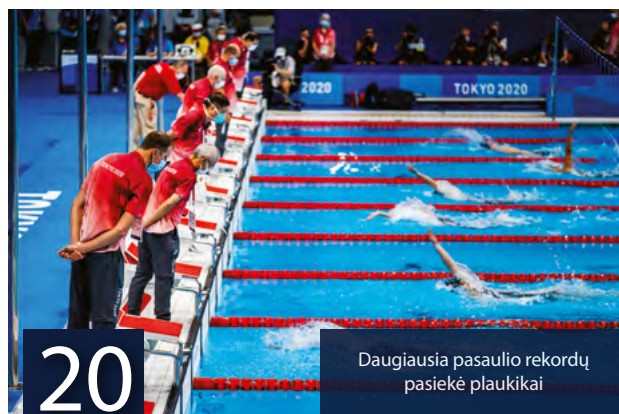
12

K.Hiraki

Dvylikametė japonė Kokona Hiraki buvo jauniausia sportininkė, laimėjusi Tokijo žaidynių medalį. Ji užėmė antrą vietą riedlenčių parko varžybose. Riedlenčių sportas pirmą kartą buvo įtrauktas į olimpinę programą, o varžybose pasižymėjo dar kelios labai jaunos sportininkės. Trylikametė japonė Momiji Nishiya laimėjo gatvės rungties aukso medalį, taip pat trylikametė brazilė Rayssa Leal – gatvės rungties sidabro medalį, o irgi trylikos britė Sky Brown – parko rungties bronzos medalį.

15 Italas Marcellis Jacobsas per Tokijo žaidynes asmeninį ir kartu jam priklausantį Italijos rekordą pagerino 15 šimtųjų sekundės dalių. Sirgalius ir favoritus nustebinęs M.Jacobsas laimėjo bene laukiamiausios lengvosios atletikos rungties – 100 m bėgimo – varžybas. Italas nuotolį įveikė per 9,80 sek. ir pasiekė Europos rekordą. M.Jacobsas nustebino dar kartą, kai kartu su komandos draugais iškovojo estafetės 4x100 m aukšą.

18 Ukrainos sportininkai iškovojo net 18 sidabro ir bronzos medalių, bet Tokijo olimpinių žaidynių čempionu tapo tik vienas šios šalies atstovas. Ukrainos garbę apgynė ir aukso medalį laimėjo imtynininkas Žanas Beleniukas, kuris yra Ukrainos Aukščiausiosios Rados deputatas.

Kipio Štreiniklio nuotr.

20

Daugiausia pasaulio rekordų pasiekė plaukikai

Sportininkai Tokijo olimpinėse žaidynėse pasiekė 20 pasaulio rekordų: šešis plaukimo, keturis sunkiosios atletikos, po tris – lengvosios atletikos, dviračių treko ir šaudymo, vieną – olimpinėje programoje debiutavusio laipiojimo sporto. Be to, šauliai pakartojo du pasaulio rekordus, o irklavimo varžybose, kuriose pasaulio rekordai neregistruojami dėl skirtingų sąlygų, buvo pasiekti šeši geriausi pasaulio visų laikų rezultatai.

24 NBC televizijos olimpinės transliacijos iš Tokijo stebėjusių žiūrovų skaičius, palyginti su Rio de Žaneiro žaidynėmis, sumažėjo 24 proc. Rio de Žaneiro žaidynių transliacijos JAV bent trumpai žiūrėjo 198 mln. žmonių, o Tokijo žaidynių – tik 150 mln. žmonių. Šis skaičius yra mažiausias nuo tada, kai 1988 m. pradėti rinkti televizijos transliacijų duomenys. Reitingų nuosmukis aiškinamas ir sumažėjusiu žaidynių susidomėjimu dėl pandemijos, ir amerikiečiams nepatogiu varžybų laiku, ir išplitusiomis interneto transliacijomis.

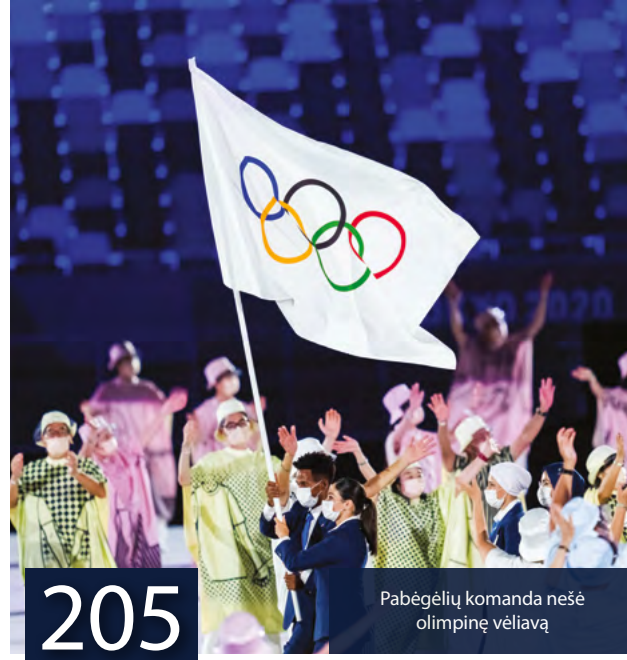
FIBA nuotr.

33

Trijulių krepšinio olimpiniais čempionais tapo latviai

Tokijo olimpinėse žaidynėse vyko 33 sporto šakų varžybos. Pirmą kartą į olimpinę programą pateko karatė, laipiojimo, banglenčių ir riedlenčių sportas. Olimpinėse žaidynėse taip pat debiutavo dvi naujos rungtys: trijų žmonių krepšinis ir mažųjų dviračių dailusis važiavimas.

Kiprio Štreinikio nuotr.

205

Pabėgėlių komanda nešė olimpinę vėliavą

Į Tokijo olimpinės žaidynes sportininkus atsiuntė 205 nacionaliniai olimpiniai komitetai. Taip pat žaidynėse antrą kartą dalyvavo pabėgėlių komanda, kurią sudarė 29 sportininkai. Rusijos ir Kinijos Respublikos (Taivano) olimpiniai komitetai per Tokijo žaidynes negalėjo naudoti valstybinės simbolikos. Dvi valstybės – Šiaurės Makedonija (buvusi Jugoslavijos Respublika Makedonija) ir Esvatinis (buvęs Svazilendas) olimpinėse žaidynėse dalyvavo naujais pavadinimais.

Vytauto Dvirginsko nuotr.

47

Tokijo olimpinis stadionas

Tokijuje statant naują nacionalinį stadioną, kuriame vyko žaidynių atidarymas, uždarymas ir lengvosios atletikos varžybos, apdailai panaudota mediena, atvežta iš visų 47 šios šalies prefektūrų. Taip siekta pabrėžti visos Japonijos indėlį į Tokijo olimpinės žaidynes. Stadiono dizainas kurtas atsižvelgus į Japonijos architektūros tradicijas.

IOC Media nuotr.

1080

Per Tokijo olimpinės žaidynes sportininkams įteikta 1080 medalių: 340 aukso, 338 sidabro ir 402 bronzos. Dvikovų sporto šakoje įteikiami du bronzos medaliai, o aukso medalių šįkart reikėjo daugiau nei sidabro, nes lengvosios atletikos šuolių į aukštį varžybose pirmą vietą pasidalijo vienodus rezultatus pasiekę italas Gianmarco Tamberi ir katarietis Mutazas Essa Barshimas.

66 Vyriausia Tokijo žaidynių dalyvė – 66 metų australė jorkikė Mary Hanna. Ji dalyvavo septintose olimpinėse žaidynėse, bet per jas neiškovojo nė vieno medalio. Jauniausia olimpietė – sirė stalo tenisininkė Hend Zaza. Kai ji žaidė pirmąjį olimpinio turnyro mačą, H.Zazai buvo 12 metų ir 204 dienos.

90 000 Į Tokiją per olimpinės žaidynes atvyko apie 90 tūkst. žmonių iš kitų šalių. Žaidynėse, oficialiais duomenimis, dalyvavo 11 656 sportininkai. Į Tekančios saulės šalį iš užsienio taip pat atvyko apie 79 tūkst. trenerių, sporto vadovų, teisėjų, žurnalistų, savanorių ir kitų rengti varžybas padėjusių asmenų.

651 000 Olimpinų žaidynių dienomis buvo atlikta daugiau nei 651 tūkst. COVID-19 testų. 151 testas buvo teigiamas. Manoma, kad iki žaidynių buvo pasiskiepiję apie 85 proc. olimpiečių.

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

4F

OFICIALUS REMEJAS

LIETUVOS
OLIMPINĖ
KOMANDA

MŪSŲ PARDUOTUVĖS

PPC „OZAS“ , VILNIUS
PLC „PANORAMA“ , VILNIUS
PPC „AKROPOLIS“ , KLAIPĖDA
PPC „AKROPOLIS“ , ŠIAULIAI
PPC „AKROPOLIS“ , KAUNAS
PLC „MEGA“ , KAUNAS

